

Официален вестник

С 136 Е

на Европейския съюз

Издание
на български език

Информация и известия

Година 55
11 май 2012 г.

Известие №	Съдържание	Страница
I	Резолюции, препоръки и становища	
	РЕЗОЛЮЦИИ	
	Европейски парламент	
	СЕСИЯ 2010—2011	
	Заседания от 18 до 20 януари 2011 г.	
	Протоколите от тази сесия са публикувани в ОВ С 108 Е, 7.4.2011 г.	
	ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ	
	Вторник, 18 януари 2011 г.	
2012/С 136 Е/01	Прилагане на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ: средносрочен преглед на неговия план за действие и бъдещо развитие	
	Резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно прилагане на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ: средносрочен преглед на плана за действие и пътя напред (2010/2101(INI))	1
2012/С 136 Е/02	Признаване на селското стопанство за сектор от стратегическо значение за продоволствената сигурност	
	Резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно признаване на селското стопанство за сектор от стратегическо значение за продоволствената сигурност (2010/2112(INI))	8
	Сряда, 19 януари 2011 г.	
2012/С 136 Е/03	Споразумения за доброволно партньорство (FLEGT)	
	Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно споразуменията за доброволно партньорство в рамките на FLEGT	16
2012/С 136 Е/04	Временно споразумение за партньорство между ЕО и държавите от Тихоокеанския басейн	
	Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно Временното споразумение за партньорство между ЕО и държавите от Тихоокеанския басейн	19

2012/C 136 E/05	Международното осиновяване в Европейския съюз Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно международното осиновяване в Европейския съюз	24
2012/C 136 E/06	Споразумение между ЕО и Република Сърбия за стабилизиране и асоцииране Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно процеса на европейска интеграция на Сърбия	27
2012/C 136 E/07	Европейска инициатива за болестта на Алцхаймер и други деменции Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно европейска инициатива за болестта на Алцхаймер и други деменции (2010/2084(INI))	35
2012/C 136 E/08	Инхалатори за астма Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно петиция 0473/2008 от Christoph Klein, с германско гражданство, относно непредприемането на действия от страна на Комисията във връзка с дело в областта на конкуренцията и относно вредните последици от това за съответното дружество	44
2012/C 136 E/09	Положението в Хаити една година след земетресението: хуманитарна помощ и възстановяване Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно положението в Хаити една година след земетресението: хуманитарна помощ и възстановяване	46
2012/C 136 E/10	Нарушаване на свободата на изразяване и дискриминация въз основа на сексуалната ориентация в Литва Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно нарушаване на правото на свобода на изразяването и дискриминация на основата на сексуална ориентация в Литва	50
Четвъртък, 20 януари 2011 г.		
2012/C 136 E/11	Положението на християните в контекста на свободата на вероизповедание Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно положението на християните в контекста на свободата на религията	53
2012/C 136 E/12	Положението в Беларус Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно положението в Беларус	57
2012/C 136 E/13	Доклад за политиката на конкуренция за 2009 година Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно доклада за политиката на конкуренция за 2009 година (2010/2137(INI))	60
2012/C 136 E/14	Устойчива политика на ЕС за Далечния север Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно устойчива политика на ЕС за Далечния север (2009/2214(INI))	71
2012/C 136 E/15	Стратегия на ЕС за Черно море Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно стратегията на ЕС за Черно море (2010/2087(INI))	81
2012/C 136 E/16	Пакистан: убийство на губернатора на Пунджаб Salmaan Taseer Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно Пакистан, и по-специално убийството на губернатора Salmaan Taseer	90

Вторник, 18 януари 2011 г.

I

(Резолуции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

**Прилагане на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ:
средносрочен преглед на неговия план за действие и бъдещо развитие**

P7_TA(2011)0005

Резолуция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно прилагане на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ: средносрочен преглед на плана за действие и пътя напред (2010/2101(INI))

(2012/C 136 E/01)

Европейският парламент,

- като взе предвид Европейския консенсус относно хуманитарната помощ, подписан на 18 декември 2007 г. от Съвета на Европейския съюз, Европейския парламент и Европейската комисия,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 29 май 2008 г., с който се определя план за действие, включващ конкретни мерки за прилагането на Консенсуса (SEC(2008)1991),
- като взе предвид член 214 от Договора за функционирането на Европейския съюз, посветен на хуманитарната помощ,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1257/96 на Съвета от 20 юни 1996 г. относно хуманитарната помощ ⁽¹⁾,
- като взе предвид ръководните насоки на Европейския съюз за утвърждаване на спазването на международното хуманитарно право от 23 декември 2005 г., актуализирани през декември 2009 г., както и заключенията на Съвета от 8 декември 2009 г.,
- като взе предвид Решение 2007/162/ЕО на Съвета от 5 март 2007 г. за създаване на финансов инструмент в областта на гражданската защита ⁽²⁾,
- като взе предвид Решение 2007/779/ЕО, Евратом на Съвета от 8 ноември 2007 г. за създаване на механизъм на Общността за поощряване на засиленото сътрудничество в рамките на спасителните операции в областта на гражданската защита ⁽³⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета от декември 2007 г., приканващи Комисията да използва по най-добрия начин механизма на Общността за гражданска защита и да укрепва сътрудничеството между държавите-членки,
- като взе предвид съвместния документ на Катрин Аштън, върховен представител/заместник-председател на Европейската комисия, и Кристилина Георгиева, член на Европейската комисия, относно поуките, които следва да се извлекат във връзка с реакцията на Европейския съюз по време на бедствието в Хаити,

⁽¹⁾ ОВ L 163, 2.7.1996 г., стр. 1.⁽²⁾ ОВ L 71, 10.3.2007 г., стр. 9.⁽³⁾ ОВ L 314, 1.12.2007 г., стр. 9.

Вторник, 18 януари 2011 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент от 10 септември 2003 г., озаглавено „Европейският съюз и Обединените нации: изборът на мултилатерализма“ (COM(2003)0526), призоваващо към всестранно укрепване и интегриран подход към отношенията между ЕС и ООН чрез системен политически диалог, по-широко сътрудничество в тази област, по-добро управление и предотвратяване на кризи и стратегическо партньорство между Комисията и определени организации на ООН,
- като взе предвид съобщението от Комисията до Европейския парламент и Съвета от 5 март 2008 г. относно повишаване на способността на Съюза за отговор при бедствия (COM(2008)0130) и резолюцията на Европейския парламент от 19 юни 2008 г. относно повишаване способността на Европейския съюз за реагиране при бедствия ⁽¹⁾,
- като взе предвид съобщението от Комисията до Съвета и до Европейския парламент от 23 февруари 2009 г. относно стратегия на ЕС за подкрепа на ограничаването на рисковете от бедствия в развиващите се страни (COM(2009)0084),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент от 31 март 2010 г. относно хуманитарната хранителна помощ (COM(2010)0126),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията относно оперативната стратегия за 2010 г. на ГД „Хуманитарна помощ и гражданска защита“ (ЕЧНО),
- като взе предвид доклада на Мишел Барние, озаглавен „За създаването на Европейски сили за гражданска защита: европейска помощ“, публикуван през май 2006 г.,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека, приета от Общото събрание на ООН на 10 декември 1948 г.,
- като взе предвид Женевските конвенции от 1949 г. и допълнителните протоколи към тях от 1977 г.,
- като взе предвид Конвенцията за статута на бежанците, приета през юли 1951 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето и факултативния протокол към нея относно участието на деца във въоръжени конфликти, приет от Общото събрание на ООН на 20 ноември 1989 г.,
- като взе предвид Конвенцията за продоволствената помощ, подписана в Лондон на 13 април 1999 г., съдържаща ангажимент за Европейската общност за реакция при продоволствени кризи и други продоволствени потребности на развиващите се страни ⁽²⁾,
- като взе предвид Етичния кодекс на Международното движение на Червения кръст и Червения полумесец и НПО по време на спасителни операции при бедствия, приет през 1994 г.,
- като взе предвид принципите и добрите практики за хуманитарно дарство, одобрени в Стокхолм на 17 юни 2003 г.
- като взе предвид принципите в областта на партньорството, одобрени през 2007 г. от глобалната хуманитарна платформа между Обединените нации и хуманитарните организации,
- като взе предвид Насоките на Обединените нации относно използването на военни сили и средства, както и на сили и средства на гражданската защита в рамките на спасителни операции при бедствия (насоки от Осло), преразгледани на 27 ноември 2006 г.,
- като взе предвид Насоките относно използването на военни сили и средства, както и на сили и средства на гражданската защита в подкрепа на хуманитарните операции на ООН при сложни извънредни ситуации (насоки за MCDA) от март 2003 г.,

⁽¹⁾ ОВ С 286 Е, 27.11.2009 г., стр. 15.

⁽²⁾ ОВ L 163, 4.7.2000 г., стр. 37.

Вторник, 18 януари 2011 г.

- като взе предвид Рамката за действие от Хиого, приета на Световната конференция за намаляване на бедствията в Кобе, Хиого, Япония, от 18 до 22 януари 2005 г.,
 - като взе предвид Прегледа на хуманитарната реакция, поръчан от координатора на службата за спешна помощ на ООН и подсекретаря на ООН по хуманитарните въпроси през август 2005 г.,
 - като взе предвид показателя за хуманитарен отговор – 2010 г., установен от организацията DARA (Development Assistance Research Associates), която анализира и установява класация на начина, по който основните страни донори отговарят на потребностите на лицата, засегнати от бедствия, конфликти и извънредни ситуации,
 - като взе предвид международната програма от правила, закони и принципи, приложими спрямо международните действия при бедствия („ръководни насоки IDRL“), приети по време на 30-та международна конференция на Червения кръст и Червения полумесец през 2007 г. в Женева, и съвместния ангажимент на държавите-членки на Европейския съюз в тяхна подкрепа,
 - като взе предвид своята резолюция от 14 ноември 2007 г. относно Европейски консенсус за хуманитарната помощ ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 10 февруари 2010 г. относно неотдавнашното земетресение в Хаити ⁽²⁾,
 - като взе предвид своята препоръка към Съвета от 14 декември 2010 г. относно изграждане на капацитет на ЕС за бързо реагиране ⁽³⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 17 юни 2010 г. относно израелската военна операция срещу хуманитарната флотилия и блокадата на Газа ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид предложението за резолюция относно хуманитарната криза в Сомалия, внесено от г-н Oreste Rossi, в съответствие с член 120 от Правилника за дейността (B7-0489/2010),
 - като взе предвид свои предишни резолюции по повод на оказване на хуманитарна помощ в трети страни,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по развитие (A7-0375/2010),
- A. като припомня общата визия за хуманитарната помощ, утвърдена от Европейския консенсус относно хуманитарната помощ, която подчертава волята на Европейския съюз да сътрудничи тясно в тази област с цел оптимизиране на своята ефективност, да защитава и да утвърждава основните хуманитарни принципи за човечност, неутралност, безпристрастност и независимост, както и да пледира енергично в полза на съблюдаването на международното хуманитарно право,
- Б. като припомня, че произтичащите от Консенсуса задължения важат както за държавите-членки, така и за Европейската комисия, както и че дейностите, определени в плана за действие, в повечето случаи трябва да се осъществяват съвместно от Комисията и от държавите-членки,
- В. като има предвид изключителното нарастване на броя и интензитета на природните бедствия, които се дължат по-специално на въздействието на изменението на климата, предизвикано от човека, и като има предвид историческата отговорност на промишлените страни; като има предвид честото възникване на сложни кризи, което е свързано с редица фактори, в това число променящия се характер на конфликтите, лошо управление и ситуациите на нестабилност, все по-сериозните нарушения на международното хуманитарно право и стесняването на хуманитарното пространство,

⁽¹⁾ ОВ С 282 Е, 6.11.2008 г., стр. 273.⁽²⁾ ОВ С 341 Е, 16.12.2010 г., стр. 5.⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0465.⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0235.

Вторник, 18 януари 2011 г.

- Г. като има предвид, че предоставянето на помощ става все по-трудно и опасно, че несигурността на хуманитарните работници се увеличава и че през 2008 г. бяха убити 122 хуманитарни работници,
- Д. като има предвид, че би трябвало да бъде отделено по-голямо внимание на най-уязвимите групи като жените, децата и насилствено разселените лица, както и че нарастването на насилието, основано на пола, и на насилието със сексуален характер е основен проблем при хуманитарните ситуации, в които систематичното изнасилване понякога се използва като оръжие,
- Е. като има предвид, че нарастващата ангажираност на нехуманитарни участници в отговор на хуманитарните кризи води до съществен риск от объркване на ролите между военните и хуманитарните участници и размива границите на неутралната, безпристрастна и независима помощ,
- Ж. като има предвид, че неотдавнашните трагедии в Хаити и Пакистан доказаха отново необходимостта от укрепване на инструментите, с които разполага Европейският съюз за справяне с бедствия (хуманитарна помощ и общностен механизъм за гражданска защита), от гледна точка на ефикасността, бързината, координацията и видимостта, както и че тези бедствия подчертаха още веднъж необходимостта от създаване на европейски капацитет за бързо реагиране,
- З. като има предвид, че глобалният хуманитарен контекст е влошен, че предизвикателствата и хуманитарните потребности са огромни и че е наложително да се работи за укрепване и прилагане на Консенсуса и неговия план за действие, както и за координация в световен мащаб и разпределение на тежестта, като се има предвид регионалните отговорности на страните, които имат капацитет да бъдат основни донори на хуманитарна помощ,
- И. като има предвид, че бюджетът на Комисията, определен за хуманитарни бедствия, и по-специално този на ГД „Хуманитарна помощ и гражданска защита“ (ЕЧНО) не само беше замразен, но и леко намаля в реално изражение през последните пет години,

Европейският консенсус относно хуманитарната помощ и неговия план за действие

1. Изразява съжаление, че хуманитарният консенсус е все още непознат извън кръга на хуманитарните партньори и изисква той да бъде предмет на специфични обучения, по-специално на вниманието на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД), на дипломатите от държавите-членки и на военните участници;
2. Изразява съжаление относно липсата на ангажираност на държавите-членки при прилагането на Консенсуса и счита, че ролята на работната група на Съвета относно хуманитарната и продоволствената помощ (CONAFA) би трябвало да бъде укрепена, за да се гарантира по-добро проследяване на това прилагане, например чрез организирането на специални сесии за включване на Консенсуса в националните стратегии в хуманитарната област или чрез представяне на годишен доклад за дейността, и за да се приложи по-активно неговият мандат в подкрепа на хуманитарната помощ по отношение на останалите работни групи на Съвета и на Комитета за политика и сигурност (КПС), като винаги се обръща внимание на ефективността и бързината на координацията;
3. Подкрепя активното насърчаване от делегациите на ЕС в трети страни на разпространяването и прилагането на Консенсуса и на неговия план за действие сред представителствата на държавите-членки;
4. Призовава Комисията да разгледа възможността за размяна на най-добри практики на годишен принцип с националните парламенти на ЕС относно прилагането от тях на ангажиментите, произтичащи от Консенсуса;
5. Застъпва се за увеличаване на финансирането на хуманитарната помощ поради нарастване на броя на полетата за действие и изисква бюджетният орган да трансферира пряко цялата сума или част от нея от резерва за извънредни ситуации в първоначалния бюджет на ГД „Хуманитарна помощ и гражданска защита“ (ЕЧНО); изтъква, че е от значение да бъде постигната целта, определена от ОИСП и Комитета за подпомагане на развитието от 0,7 % от БНД до 2015 г.;
6. Призовава също така да бъдат изготвени реалистични бюджети, които предоставят бюджетни кредити за природни бедствия или хуманитарни действия въз основа на натрупания опит относно тяхното разходване в предходните години;

Вторник, 18 януари 2011 г.

7. Призовава да бъдат положени допълнителни усилия за ускоряване на финансирането на операциите във връзка с природни и други бедствия и опростяването на процедурите по вземане на решение и предоставяне на разрешения относно изпълнението на бюджета; изтъква необходимостта службите на Комисията да работят в тясно сътрудничество с Европейската служба за външна дейност, така че да бъде възможно бързото първоначално финансиране на операциите.
8. Припомня, че е важно поддържането на обща балансирана реакция, като се отделя специално внимание на „забравените кризи“;
9. Призовава за увеличаване на финансирането и за развитие на капацитета и ресурсите, за да се гарантира, че хуманитарната помощ и гражданската защита си остават задачи с граждански характер;
10. Подкрепя важната роля на Мрежата за хуманитарна подкрепа (NOHA) (първата мрежа от университети, предлагащи обучение за хуманитарната помощ на европейско ниво) за насърчаване на по-доброто разбиране на международната хуманитарна област, и по-специално на европейската политика, с цел задоволяване на потребностите на най-уязвимите групи чрез осигуряване на образование и обучение за младите европейци;

Хуманитарни принципи, международно хуманитарно право и защита на хуманитарното пространство

11. Утвърждава отново принципите и целите на хуманитарната помощ, съдържащи се в Консенсуса; припомня, че хуманитарната помощ на Европейския съюз не е инструмент за управление на кризи и изразява съжаление във връзка с нарастващото политизиране на хуманитарната помощ и неговите последици за зачитането на хуманитарното пространство;
12. Потвърждава, че при осъществяването на външната дейност на Европейския съюз, предвидена в Договора от Лисабон, трябва да се зачитат принципите и ангажиментите, поети в Консенсуса относно хуманитарната помощ, и смята, че с оглед на неговата политическа тежест и влиянието му като най-големия международен донор, Съюзът следва непрекъснато да насърчава прилагането на хуманитарните принципи;
13. Призовава също така военният и гражданският персонал и хуманитарните работници, които участват в спасителни операции при бедствия и хуманитарни операции, да действат в съответствие с принципите на неутралност, независимост и безпристрастност;
14. Изразява задоволството си относно преразглеждането през декември 2009 г. на ръководните насоки на Европейския съюз относно утвърждаването на международното хуманитарно право и счита, че Комисията и държавите-членки имат основна политическа роля за тяхното прилагане; също така се надява да се организира специално обучение по международно хуманитарно право в рамките на ЕСВД;
15. Отправя искане към Комисията да гарантира, че допълнителните средства ще бъдат предназначени за дейности, утвърждаващи международното хуманитарно право, както и за разясняването му на място пред притежатели на оръжия, младежи, политическата класа и гражданското общество;
16. Припомня, че принципите и добрите практики в областта на хуманитарната помощ, приети през юни 2003 г., подчертават необходимостта от улесняване на отчетността и насърчаване на редовното оценяване на международната реакция при хуманитарни кризи, включително на ефективността на донорите, и настоява тези оценки да бъдат предмет на по-широки консултации, по-специално с хуманитарните организации;

Обща рамка за предоставянето на помощ

Качество на помощта

17. Припомня, че предоставянето на помощ трябва да се основава единствено на установени потребности и степента на уязвимост и че качеството и размерът на помощта се определят преди всичко от първоначалната оценка, която трябва да бъде подобрена, по-конкретно на равнище прилагане на критериите за уязвимост, по-специално относно жените, децата и групите на хората с увреждания;
18. Припомня, че ефективното и трайно включване и евентуалното участие на бенефициентите в управлението на помощта е едно от най-важните условия за качеството на хуманитарната реакция, особено в случай на продължителни кризи;

Вторник, 18 януари 2011 г.

19. Настоява, че помощта на ЕС в случай на природно или предизвикано от човека бедствие следва да цели подпомагането на местната икономика, по-специално като се закупуват, доколкото е възможно, хранителни продукти, произведени на местно или регионално равнище, и се предоставя необходимото оборудване на фермерите;

20. Призовава за хармонизиране на методите, използвани от различните участници, и насърчава Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси (ОСНА) да продължи своята работа с оглед определянето на обща методологична рамка, като даде приоритет на ефективността и бързината на операциите и като включва непрекъснато, доколкото е възможно, местните участници, включително и недържавните;

21. Насърчава настоятелно продължаването на работата на Комисията в секторните области като прехрана, защита, равенство между половете и сексуално насилие, бежанци, върнати лица и вътрешно разселени лица и призовава за систематично включване на въпросите, свързани с равенството между половете и репродуктивното здраве, в хуманитарната реакция по отношение на здравните услуги от първа необходимост;

22. Призовава Съвета да конкретизира препоръката от доклада Барние, с която се отправя призив за използване на най-отдалечените европейски райони, без изключение, като опорна точка за улесняване на предварителното позициониране на важни и логистични продукти с цел улесняване изпращането на човешки и материални ресурси на ЕС в случай на спешна хуманитарна интервенция извън Европейския съюз;

23. Насърчава Комисията да продължи своя анализ на потенциалните отрицателни последици от хуманитарната помощ за районите на интервенция, и по-специално възможността за дестабилизация на икономическите и социалните структури и въздействието върху околната среда, и приканва Комисията да разработи подходящи стратегии, които да отчитат тези въздействия още на етапа на изготвяне на проектите;

Разнообразие и качество на партньорствата

24. Призовава за зачитане на разнообразието на участниците в рамките на финансирането и прилагането на международните хуманитарни програми – Обединени нации, Международното движение на Червения кръст и Червения полумесец, НПО – и насърчава работата по укрепване на капацитета на местните участници; призовава за добра координация и обмен на информация между всички участници,

25. Отправя искане към всички правителствени органи да отчитат значимата роля на НПО при събирането на средства посредством частни дарения;

26. Подкрепя продължаването на хуманитарните реформи на равнището на Обединените нации и призовава за укрепване на системата за хуманитарни координатори, за по-голяма прозрачност, за подход, насочен предимно към бенефициентите, за повече гъвкавост при използването на обединените средства („pooled funds“) и на известен брой подобрения на груповия подход (секторна отговорност), въз основа на препоръките в Прегледа на хуманитарната реакция на ООН и като се укрепват принципите на прозрачност и отчетност, по-специално на равнище координиране с местните структури и недържавните участници, вземане под внимание на междусекторните аспекти и координация между групите („clusters“);

Координация на международно и европейско равнище

27. Утвърждава отново основната роля на ООН, и по-специално на Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси (ОСНА), за координирането на международната хуманитарна дейност;

28. Приветства инициативите, които целят да се гарантира по-голяма съгласуваност на различните европейски инструменти за реакция при кризи, и оценява обединяването на хуманитарната помощ и гражданската защита в рамките на една и съща генерална дирекция; настоява при все това техните съответни мандати, роли и средства да останат формално разделени;

29. Отправя искане към Съвета и Комисията да въведат точни и прозрачни правила относно сътрудничеството и координацията между ЕСВД и Комисията с оглед управлението на кризи в голям мащаб извън територията на Европейския съюз и да работят активно за видимостта на ресурсите и капацитетите, използвани на място;

30. Припомня, че външната стратегия на Европейския съюз по отношение на правата на децата следва да се основава на ценностите и принципите, определени във Всеобщата декларация за правата на човека и по-конкретно в членове 3, 16, 18, 23, 25, 26 и 29 от нея, както и в Конвенцията на ООН за правата на детето и във факултативните протоколи към нея;

Вторник, 18 януари 2011 г.

Използване на гражданската защита и на военните сили и средства

31. Заявява отново, че мандатите на военните и хуманитарните участници трябва да продължават да бъдат ясно разграничени, по-специално в областите, засегнати от природни бедствия и въоръжени конфликти, и че е от съществено значение военните средства и капацитети да бъдат използвани единствено в много ограничени случаи и като крайна мярка в подкрепа на операции за хуманитарна помощ съгласно насоките на Обединените нации (насоки за MCDA и насоки от Осло) ⁽¹⁾;

32. Припомня на Комисията и на държавите-членки, че хуманитарната помощ и гражданската защита трябва да се разглеждат като задачи с чисто граждански характер и следователно трябва да се изпълняват по съответния начин;

33. Призовава Комисията да предприеме дейности за повишаване на осведомеността относно спецификата на хуманитарната помощ в рамките на външната политика на Европейския съюз и призовава държавите-членки да гарантират, че техните въоръжени сили спазват и прилагат насоките на ООН; освен това счита, че диалогът между военните и хуманитарните организации е необходим, за да се насърчи взаимното разбиране;

34. Потвърждава, че използването на средствата за гражданска защита при хуманитарни кризи трябва да се основава на потребностите, да допълва хуманитарната помощ и да е в съответствие с нея, както и че в случай на природни бедствия тези средства могат да допринесат за провеждането на хуманитарни дейности, ако се използват в съответствие с принципите на Постоянния съвместен комитет на агенциите (IASC) в тази област;

35. Призовава Комисията да представи амбициозни законодателни предложения за създаването на европейски сили за гражданска защита, основаващи се на оптимизирането на настоящия механизъм на Общността за гражданска защита и на обединяването на съществуващите национални средства, като по този начин няма да възникнат значителни допълнителни разходи и ще се вземат за пример доказани методи в рамките на подготовителните действия; счита, че финансирането на силите за гражданска защита трябва да бъде в допълнение към финансирането при спешни хуманитарни ситуации;

36. Счита, че същността на европейските сили за гражданска защита може да се състои в ангажимент на някои държави-членки да предоставят доброволно важни модули за гражданска защита, предварително определени и готови да се включат незабавно в операции на Съюза, координирани от Центъра за мониторинг и информация (MIC), и също така счита, че повечето от тези модули, които вече са налични на национално равнище, ще останат под контрола на съответните страни и че използването им в режим „готовност“ ще формира основата за гражданската защита на Съюза за реакция на бедствия във и извън неговите граници;

Приетственост на помощта**Намаляване на риска от бедствия и изменение на климата**

37. Приветства приемането през февруари 2009 г. на нова европейска стратегия за подпомагане намаляването на риска от бедствия в развиващите се страни; във връзка с това призовава настоятелно Комисията да разработи програми относно капацитета за предотвратяване на бедствия и за управление на реакцията спрямо тях съвместно с националните правителства, местните органи и организациите на гражданското общество в страните бенефициенти и призовава за бързото изпълнение на тази стратегия;

38. Призовава за полагането на значителни усилия за по-систематично интегриране на измерението „намаляване на риска от бедствия“ в политиката за подпомагане на развитието и политиката в областта на хуманитарната помощ;

39. Призовава за значително увеличаване на средствата, отпуснати за това измерение, и подчертава, че е важно да се запази финансирането в малък мащаб, за да се гарантира прилагането на подход, зачитащ местните условия, както и местното участие в проектите;

40. Призовава за по-добра координация между програмата за приспособяване към изменението на климата и дейностите по намаляване на риска от бедствия;

⁽¹⁾ Насоки за MCDA: насоки относно използването на военни сили и средства, както и на сили и средства на гражданската защита в подкрепа на хуманитарните операции на ООН при сложни извънредни ситуации; март 2003 г. Насоки от Осло: насоки относно използването на военни сили и средства, както и на сили и средства на гражданската защита в рамките на спасителни операции при бедствия ноември 2007 г.

Вторник, 18 януари 2011 г.

Връзка между спешната помощ, възстановяването и развитието

41. Изразява съжаление за това, че постигнатият конкретен напредък по обвързване на спешната помощ, възстановяването и развитието е все още ограничен, въпреки многобройните политически ангажменти, поети през последните години;

42. Подчертава значението на навременния преход от спешни мерки към развитие, въз основа на специфични критерии и цялостна оценка на потребностите;

43. Призовава за повече ресурси с цел обезпечаване на последователността на помощта и съсредоточаване върху гъвкавостта и взаимното допълване на съществуващите финансови механизми в преходните фази между спешните мерки и развитието;

44. Призовава за подобряване на диалога и координацията между хуманитарните организации и агенциите за развитие при работата по места и в рамките на съответните служби на европейските институции и държавите-членки;

*

* *

45. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на Службата на ООН за координация по хуманитарни въпроси (ОСНА).

Признаване на селското стопанство за сектор от стратегическо значение за продоволствената сигурност

P7_TA(2011)0006

Резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно признаване на селското стопанство за сектор от стратегическо значение за продоволствената сигурност (2010/2112(INI))

(2012/C 136 E/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид своята резолюция от 8 юли 2010 г. относно бъдещето на Общата селскостопанска политика след 2013 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 януари 2009 г. относно Общата селскостопанска политика и глобалното осигуряване на прехраната ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 5 май 2010 г. относно селското стопанство в ЕС и изменението на климата ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 7 септември 2010 г. относно справедливи доходи за земеделските производители: по-добре функционираща верига на предлагането на храни в Европа ⁽⁴⁾,
- като взе предвид предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (SEC(2010)1058),
- като взе предвид своята резолюция от 22 май 2008 г. относно повишаването на цените на хранителните продукти в ЕС и в развиващите се страни ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0286.

⁽²⁾ ОВ С 46 Е, 24.2.2010 г., стр. 10.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0302.

⁽⁵⁾ ОВ С 279 Е, 19.11.2009 г., стр. 71.

Вторник, 18 януари 2011 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Рамка за политиката на ЕС за подпомагане на развиващите се страни за справяне с предизвикателствата, свързани със сигурността на прехраната“,
 - като взе предвид Целите на хилядолетието за развитие на ООН, които включват намаляване наполовина на процента на гладуващите в световен мащаб през 2015 г. в сравнение с 1990 г.,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по земеделие и развитие на селските райони и становището на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (A7-0376/2010),
- А. като има предвид, че гарантирането на продоволствена сигурност за гражданите на Европа, предоставянето на здравословни и висококачествени храни на разумни цени за потребителите и защитата на приходите на земеделските стопанства са основните цели на Общата селскостопанска политика (ОСП) още от нейното създаване и продължават да бъдат главни цели на ЕС понастоящем,
- Б. като има предвид, че неотдавнашната нестабилност на цените на храните и основните стоки породи дълбока загриженост относно функционирането на предлагането на храни в европейски и световен мащаб, и като има предвид, че повишаването на цените на храните засегна най-сериозно най-уязвимите групи от населението,
- В. като има предвид, че нестабилността на цените в селското стопанство е с постоянен характер, тъй като цените реагират непропорционално на малки колебания в равнището на производство, много често вследствие на спекулации,
- Г. като има предвид, че на неотдавнашна среща на Комитета на ФАО по световна продоволствена сигурност ЕС подчерта проблема с крайните колебания на цените и че беше поискано от Експертната група на високо равнище да докладва относно причините за колебанията на цените и свързаните с тях мерки,
- Д. като има предвид, че климатични събития и други причини могат да водят до протекционистки политики от страна на държавите, както например стана ясно от неотдавнашните забрани върху експорта на пшеница, наложени от Русия и Украйна, които, взети заедно, допринасят за около 30 % от световния износ на пшеница,
- Е. като има предвид, че световното производство на храни може да бъде сериозно застрашено от редица фактори, включително въздействието на вредители и болести, наличието на природни ресурси и природните бедствия, както стана видно през 2010 г. поради продължителната суша и пожарите в Русия и повсеместните наводнения в Пакистан,
- Ж. като има предвид, че изменението на климата ще доведе до по-чести случаи на подобни природни бедствия, като в резултат на това продоволствената сигурност ще се подкопава,
- З. като има предвид, че предизвикателството е да се произвежда „повече от по-малко“, със стремеж към устойчиво производство, поради натиска върху природните ресурси,
- И. като има предвид, че ЕС е най-големият нетен вносител на селскостопански продукти и зависи в прекалено голяма степен от вноса на протеини, маслодайни продукти и царевича за животновъдния сектор, както и на плодове и зеленчуци, не на последно място защото на нашите производители не се разрешава да използват същите производствени методи за такива продукти,
- Й. като има предвид, че според ФАО очакваното нарастване на световното население от 7 до 9.1 милиарда ще изисква увеличение от 70 % на продоволственото снабдяване до 2050 г.,
- К. като има предвид, че в Европейския съюз все още съществуват бедност и глад; като има предвид, че 79 милиона души в ЕС все още живеят под прага на бедността (60 % от средния доход в страната, в която живее лицето), и че 16 милиона граждани на ЕС са получавали храна посредством благотворителни организации през миналата зима,
- Л. като има предвид, че продоволствената сигурност означава не само наличие на хранителни запаси, но според ФАО включва и правото на прехрана и достъп до здравословно хранене за всички; като има предвид, че като става все по-конкурентоспособна, Европа може да допринесе за световната продоволствена сигурност,

Вторник, 18 януари 2011 г.

- М. като има предвид, че липсата на продоволствена сигурност за най-бедните членове на обществото се задълбочи от последиците от световната икономическа и финансова криза,
- Н. като има предвид, че приходите на земеделските стопани паднаха драстично през 2009 г. след десетилетие на стагнация на доходите, която се дължи до голяма степен на трудните пазарни условия и нарастващите разходи за производство; като има предвид, че доходите от земеделие са значително по-ниски (с около 40 % на работна единица), отколкото в останалата част от икономиката, а доходите на глава от населението в селските райони са значително по-ниски (с около 50 %), отколкото в градските райони,
- О. като има предвид, че земеделските стопани получават постоянно намаляващ дял от добавената стойност, създадена от веригата за предлагане на хранителни стоки, докато делът на хранително-вкусовата промишленост се е увеличил; като има предвид, че правилното функциониране на веригата за предлагане на храни е необходимо предварително условие, за да се гарантира, че земеделските стопани получават справедлива печалба от своята продукция,
- П. като има предвид, че по цялата верига за производство, предлагане и потребление на храни до 50 % от храните, произведени в ЕС, се губят,
- Р. като има предвид, че само 7 % от земеделските стопани в ЕС са на възраст под 35 години,
- С. като има предвид, че продоволствената сигурност е основна тема за Европа и изисква съгласуваност и координация между различните секторни политики на равнище ЕС, а именно общата селскостопанска политика, енергийната политика, програмите за изследвания, развитие и търговска политика, и финансовото регулиране,
1. Подчертава, че силният и устойчив селскостопански сектор в Европейския съюз и процъфтяващата и устойчива селска среда, гарантирани от силна ОСП, са най-важните компоненти за посрещане на предизвикателството на продоволствената сигурност;
 2. Потвърждава, че ЕС установява най-високите стандарти за селскостопанско и хранително производство в света със силен акцент върху безопасността и качеството на храните и върху екологичната устойчивост на селското стопанство;
 3. Счита, че ще трябва да използваме всички разновидности на селско стопанство с цел да сме в състояние да прехранваме Европа и трети страни;

Продоволствена сигурност в Европа и света

4. Счита, че правото на продоволствена сигурност е основно право на човека и се постига, когато всички хора по всяко време разполагат с физически и икономически достъп до подходяща, безопасна (от здравна гледна точка) и питателна храна, за да задоволят своите хранителни нужди и предпочитания за активен и здравословен начин на живот;
5. Потвърждава, че е задължение на ЕС да изхранва своите жители и че продължаващата селскостопанска дейност в ЕС е ключова в това отношение; обръща внимание на намаляващите доходи от земеделско стопанство в ЕС, предизвикани от нарастващите производствени разходи и нестабилност на цените, които се отразяват отрицателно върху способността на селскостопанските производители да поддържат производството; подчертава високите разходи, които европейските земеделски стопани трябва да понесат, за да постигнат най-високи стандарти на безопасност на храните, опазване на околната среда, хуманно отношение към животните и трудови стандарти в света; подчертава, че земеделските стопани трябва да бъдат компенсирани за тези допълнителни разходи и за предоставяне на обществени блага на обществото; подчертава, че храните от трети държави, които влизат в ЕС, трябва да отговарят на същите високи стандарти, така че европейските производители да не са потърпевши по отношение на конкурентоспособността;
6. Признава, че гарантирането на адекватно продоволствено снабдяване е съществен елемент от продоволствената сигурност, но също признава, че достъпът до прехрана и достъпността на цените на храните изискват да се обърне внимание на осигуряването на подходящ стандарт на живот, особено за онези с недостатъчни икономически ресурси, които често са деца, възрастни хора, мигранти, бежанци и безработни лица;
7. Подкрепя формулата „Продоволствената сигурност – Хранене – Качество – Близост – Иновации – Производителност“; счита, че за да се постигне това, бъдещата ОСП следва да вземе под внимание очакванията на обществото, че тя следва да бъде едновременно селскостопанска и хранителна политика, способна да предоставя публична информация относно здравословния режим на хранене;

Вторник, 18 януари 2011 г.

8. Счита, че ЕС следва да създава по-добри условия за изпълнението на хранителните програми като програмите за плодове в училищата и за мляко в училищата в държавите-членки, както и по-добро подпомагане на образованието и повишаването на осведомеността относно произхода на храните и относно храненето, тъй като информираният избор на хранене може да предотврати заболявания и да намали тежкото бреме на социалните разходи в Европа; призовава също така за повече програми за диетична подкрепа, които да имат намалена административна тежест, както и бюджетите за тези програми да бъдат увеличени; приканва Комисията да се заеме с практическите аспекти на тези програми;
9. Потвърждава подкрепата си за програмата на ЕС за най-нуждаещите се лица; припомня, че САЩ, посредством своя Закон за селското стопанство, отделя значителна подкрепа на своята програма за подпомагане на допълнителното хранене, като това генерира значителни приходи за сектора и за икономиката като цяло, в допълнение към облекчаването на някои от хранителните нужди на най-бедните в САЩ;
10. Съзнава голямото предизвикателство, което изменението на климата поставя пред постигането на продоволствена сигурност, по-специално чрез увеличаване на честотата и мащаба на климатичните явления като суши, наводнения, пожари и бури; подчертава все по-голямото предизвикателство, свързано с недостига на вода, и влиянието му върху производството на храни; подчертава необходимостта от спешно справяне с въпросите за управлението на водите и изменението на климата;
11. Припомня, че енергийната сигурност и продоволствената сигурност са много тясно свързани; признава, че разходите за енергия са ключов фактор за определяне на рентабилността на селското стопанство, което в голямата си част зависи от петрола; насърчава мерки, които стимулират земеделските стопани да прилагат по-ефективни в енергийно отношение действия и да разработват алтернативни източници за снабдяване с енергия; припомня, че е необходима по-последователна подкрепа за научноизследователска, развойна дейност и консултантски услуги;
12. Въпреки това счита, че повишеният стремеж към разработване на възобновяеми източници на енергия и за постигане на целите за 2020 г. трябва да отчита влиянието върху производството на храни и продоволственото снабдяване; подчертава крехкото равновесие между справянето с предизвикателствата на продоволствието и горивата;
13. Отбелязва равнището на зависимост от вноса на протеини и маслодайни продукти от трети държави, който се отразява отрицателно на хранителния и селскостопанския сектор, и по-специално на животновъдния сектор, когато цените се покачат;
14. Призовава Комисията да предложи техническо решение на проблема с ниското равнище на присъствие на генетично модифициран материал във вноса на не-генетично модифицирани продукти и да предложи по-бърз процес на одобрение в рамките на ЕС за вноса на нови генетично модифицирани варианти, след като се докаже, че са безопасни;
15. Призовава Комисията и държавите-членки да гарантират достъп на обществеността до информацията за резултатите от извършвания контрол върху безопасността на храните, за да се повиши прозрачността на европейско равнище;
16. Изразява загриженост относно възникващия проблем на заграбването на земи и последиците от него за продоволствената сигурност в развиващите се страни и за бъдещето на селското стопанство и земеделските стопани; призовава Комисията да проучи тази ситуация по отношение на земевладението и природните ресурси;
17. Отбелязва, че поради високите разходи за фуражи положението на животновъдните стопанства в ЕС се е влошило; поради това призовава за целево използване на съществуващите инструменти по Регламент (ЕО) № 1234/2007 за общата организация на селскостопанските пазари, за да се стабилизира пазарът и да се избегне възникването на криза;
18. Счита, че подобрената производителност, която ще се постигне в новите държави-членки, ще увеличи количеството на налична земя и ще предостави възможност за увеличаване на производството на протеини и маслодайни продукти в ЕС;
19. Отбелязва, че продоволствената сигурност не може да бъде гарантирана, ако няма свободен достъп до генетични ресурси за прехрана и земеделие; признава, че международният договор на ФАО за растителни генетични ресурси за прехрана и земеделие е важен инструмент за съхраняването на биоразнообразието в селското стопанство, което предотвратява последствията от изменението на климата;
20. Подчертава, че планираните понастоящем стимули за отглеждането на устойчиви енергийни култури следва по никакъв начин да не излагат на риск продоволствената сигурност на обществото;

Вторник, 18 януари 2011 г.

21. Призовава държавите-членки да разработят и приложат програми, съдържащи конкретни селскостопански мерки, насочени към смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптирането към тях;
22. Подчертава, че е необходимо да се насърчи започването на информационна кампания за потребителите относно усилията на селскостопанските производители и селскостопанския сектор за опазване на околната среда и гарантиране на продоволствената сигурност;

Селско стопанство, финансови пазари и променливост на цените

23. Счита, че финансовите и земеделските пазари понастоящем са по-взаимосвързани от всякога; счита, че един европейски отговор сам по себе си вече не е достатъчен, и че Европа трябва да действа съвместно с трети страни и международни организации по проблемите на нестабилността на цените и продоволствената сигурност; подкрепя действията, предприети за тази цел от председателството на Г-20;
24. Подчертава проблемите на земеделските стопани в моменти на изключителна нестабилност на пазара и на цените; обръща внимание на трудностите, които земеделските стопани срещат при опитите си да планират в периоди на изключителна нестабилност; настоятелно призовава Комисията спешно да въведе постоянни и стабилни мерки за справяне с нестабилността на селскостопанските пазари; счита, че това ще бъде ключов фактор за гарантиране, че производството се поддържа в Европейския съюз;
25. Отбелязва, че индексът на цените на първичните селскостопански стоки на финансовите пазари никога не е бил толкова нестабилен; като пример посочва неотдавнашното повишаване на цената в договорите за пшеница, която нарасна с 70 % за два месеца, като обемът на търговията с тях нарасна повече от два пъти на Парижката стокова борса;
26. Подчертава факта, че тези събития са само отчасти причинени от основни пазарни показатели като търсене и предлагане и до голяма степен са резултат от спекулации; отбелязва, че спекулативно поведение е причина за до 50 % от неотдавнашните резки скокове на цените; подкрепя заключенията на специалния докладчик на ООН за правото на прехрана по отношение на ролята на големите институционални инвеститори, като хедж фондове, пенсионни фондове и инвестиционни банки – всички като цяло незаинтересовани от селскостопанските пазари – за повлияване на индексите на цените на стоките чрез своите движения на пазарите на деривати;
27. Във връзка с това подкрепя едно преразглеждане на съществуващото законодателство относно финансовите инструменти, което следва да осигури по-прозрачно търгуване; припомня, че финансовите инструменти трябва да служат на икономиката и да помагат на селскостопанското производство при преодоляване на кризи и климатични явления; в същото време следва да не се допуска спекулацията да застрашава иначе ефективни земеделски стопанства;
28. Приветства предложението на Комисията за регламент относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции; желае да бъдат въведени мрежи за безопасност срещу крайната нестабилност на цените, които да са на разположение като кризисен инструмент за бързо реагиране; желае да се постигне координация на законодателството между ЕС и трети държави като САЩ, с цел да се намалят възможностите спекулантите да извличат несправедливи предимства от разликите между различните регулаторни системи;
29. Подкрепя по-смели действия на европейско равнище за справяне с проблема за спекулациите, включително и чрез мандат, предоставен на регулаторните и надзорните органи за ограничаване на спекулацията; счита, че стоковите деривати се различават от други финансови деривати и че с последните следва да боравят само търговци, които имат законни интереси за защита на селскостопанските стоки от рискове, както и други категории лица, пряко свързани с действителното селскостопанско производство; призовава Комисията да гарантира, че боравенето с хранително-стокови деривати е ограничено, доколкото е възможно, до пряко свързани със селскостопанските пазари инвеститори;
30. Изразява загриженост във връзка със значителната концентрация, която се наблюдава при търговията със зърнени култури и в резултат на която съответните предприятия са в състояние да оказват въздействие върху пазарните цени; отбелязва, че това може да увеличи нестабилността на цените, тъй като значителните колебания на цените са в интерес на търговците на зърнени култури с оглед на техните спекулативни сделки; счита, че това също свидетелства за необходимостта от интервенционни запаси или от друг вид защитна мрежа, с цел да се насърчи стабилността на цените и да се защитят интересите на земеделските стопани и потребителите;

Вторник, 18 януари 2011 г.

31. Подчертава, че при липса на интервенционни или стратегически запаси е невъзможно да се приемат ефективни мерки срещу големите колебания на цените; поради това счита, че в рамките на бъдещата ОСП трябва да се предостави по-важна роля на инструментите за пазарна интервенция;

32. Подчертава, че е необходима по-голяма прозрачност и справедливост на веригата за предлагане на храни, за да се гарантират справедливи доходи за земеделските стопани, справедлива печалба и ценообразуване по веригата на продоволственото снабдяване и жизнеспособен селскостопански сектор, който гарантира продоволствена сигурност; настоятелно призовава Комисията да представи реални и ефективни предложения за решаването на този въпрос;

33. Изтъква, че когато се сблъскат с нестабилност на цените, страните с ниски доходи и продоволствен дефицит са склонни да бъдат по-уязвими;

Глобални хранителни запаси за световна продоволствена сигурност

34. Отбелязва, че понастоящем общото световно продоволствено снабдяване не е достатъчно и че посоро неговата недостъпност и високи цени лишават много хора от продоволствена сигурност;

35. Въпреки това отбелязва, че световните хранителни запаси са много по-ограничени, отколкото в миналото, след като паднаха до рекордно ниско равнище от равностойност на 12 седмици световни хранителни резерви по време на продоволствената криза от 2007 г.; посочва, че световното производство на храни е все по-уязвимо поради екстремните метеорологични явления, свързани с изменението на климата, засиления световен натиск върху земята вследствие на урбанизацията и нарастващия брой вредители и болести, като това може да доведе до внезапен и непредвидим продоволствен недостиг;

36. Във връзка с това счита, че една целева глобална система за хранителни запаси (както резервни запаси за намаляване на глада, така и запаси, които да се използват за регулиране на цените на хранителните стоки) би била от полза, като спомага за улесняване на световната търговия при покачване на цените и като отблъсква повтарящ се протекционизъм и облекчава натиска върху световните хранителни пазари; счита, че тези запаси следва да се управляват от общ орган под егидата на Организацията на обединените нации или от ФАО и да използват опита, натрупан от ФАО и Световната програма по прехраната на ООН; призовава Комисията спешно да проучи и да докладва пред Парламента най-ефективния начин за постигане на това; призовава освен това Комисията да играе водеща роля в застъпването за тази целева глобална система за хранителни запаси;

37. Припомня, че до този момент ЕС е отговорила с помощ и с финанси, включително чрез Инструмента за продоволствена помощ; желае да види изготвени доклади за ефективността на този инструмент, включително по отношение на напредъка в борбата с причините и симптомите, и призовава Комисията да анализира възможността за въвеждане на инструмент, който да подпомага борбата с глада по света;

38. Отново заявява, че е важно да се развива селското стопанство в развиващите се страни и да се предназначава съответна част от ОПР на ЕС за селскостопанския сектор; изразява съжаление, че от 80-те години насам равнището на помощта за развитие, предназначена за селско стопанство, драстично намалява, и приветства признаването на необходимостта тази тенденция да се обърне; призовава Комисията да даде приоритет на селското стопанство в помощта за развитие, включително за подпомагане на земеделските стопани в достъпа до пазари;

39. Изразява учудване относно заключенията от проведената през 2010 г. среща на високо равнище на ООН във връзка с Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), като подчертава, че развитите страни далеч не са изпълнили ангажиментите си по отношение на официалната помощ за развитие;

40. Приветства инициативата на Световната банка в рамките на проведената през 2010 г. среща на високо равнище на ООН във връзка с Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР), целяща увеличаване на помощта на банката за сектора на селското стопанство с оглед насърчаване на доходите, заетостта и продоволствената сигурност, особено в районите с ниски доходи;

Нова ОСП за отговор на предизвикателствата

41. Потвърждава позицията, представена в своя доклад относно бъдещето на ОСП след 2013 г.; потвърждава ангажимента си за силна селскостопанска политика и политика за развитие на селските райони, която гарантира продоволствена сигурност за всички, поддържа жизнеността на селските райони

Вторник, 18 януари 2011 г.

на Европа, прави селското стопанство по-конкурентоспособно, гарантира непрекъснатостта на селскостопанското производство в целия ЕС, подкрепя иновациите, конкурентоспособността и заетостта и дава своя принос за справяне с важните световни предизвикателства като изменението на климата; подчертава също необходимостта от допълнително опростяване и от премахване на бюрократичните пречки пред ОСП, с цел да се намалят разходите по прилагане на бенефициерите;

42. Подчертава ролята, която трябва да изиграят младите земеделски стопани в бъдещата ОСП; посочва, че само 7 % от европейските земеделски стопани са на възраст под 35 години и че в същото време не по-малко от 4,5 милиона земеделски стопани ще се пенсионират през следващите 10 години; подкрепя укрепването на мерките за подпомагане на младите земеделски стопани, като например премии за установяване, субсидиране на лихвените проценти по кредити и други стимули, които са били приложени от държавите-членки чрез техните бюджети за селско развитие; потвърждава отново същността на своето бюджетно изменение по програмата за обмен на млади хора и желае да види тази програма изпълнена като пилотен проект; призовава също за премахването на всички административни ограничения, които пречат на младите хора да се насочат към селскостопанската дейност;

43. Счита, че изследванията и иновациите са от ключово значение за посрещането на предизвикателствата на продоволствената сигурност чрез увеличаване на производството при същевременно използване на по-малко ресурси; набляга на важността да се насърчава професионалното обучение, достъпът до образование, трансферът на знания и обмяната на най-добри практики в селскостопанския сектор; повтаря необходимостта от координиран подход между ОСП и други политики, за да се улесни достъпът до научни изследвания и иновации в селското стопанство;

44. Призовава Комисията и държавите-членки да се възползват пълноценно от възможностите, които предлага Седмата рамковата програма за изследвания и развитие в областта на изследванията и технологичните нововъведения с цел да се повиши продуктивността при спазване на критериите за енергийна ефективност и устойчивост;

45. Отбелязва, че всяка година количеството налична за земеделско производство земя намалява вследствие на изменението на климата и на урбанизацията;

46. Желает да подчертае по-специално значението на разнообразието в европейското селско стопанство и на гарантирането на съвместното съществуване на различни селскостопански модели, включително дребномащабното селско стопанство, което създава работни места в селските области на ЕС, както и значението на разнообразието и качеството на храните, включително продуктите от малки стопанства и непромишлените продукти в кратки снабдителни вериги, и храненето в цяла Европа, с оглед на стимулирането на развитието на селскостопанските райони и запазването на наследството на регионалните хранителни и винарски сектори;

47. Отбелязва, че традиционните местни селскостопански практики, семейните земеделски стопанства, дребномащабното селско стопанство и биологичното селско стопанство могат да имат ценен принос за продоволствената сигурност, тъй като те често представляват ефективни начини за използване на земята чрез методи, специално разработени в отделните региони през продължителни периоди от време, и предоставят възможност за установяване на дълбока връзка между даден продукт и мястото на произход, която символизира качеството и автентичността на продукта; подчертава необходимостта тези видове селски стопанства да съществуват редом с устойчиви модерни стопанства, съчетаващи висока производителност с устойчиво използване на земята;

48. Подчертава също така, че прекомерното разпокъсване на земеделските земи в някои държави-членки представлява пречка за земеделската производителност, както и че е необходимо да се предприемат стъпки, за да се насърчи обединяването на малките земеделски стопанства;

49. Подчертава необходимостта да се запази разнообразието на селското стопанство в ЕС, отчита, че местните пазари, които се снабдяват с пресни и произведени на място селскостопански продукти, са екологически устойчиви и спомагат за подпомагане на установените селскостопански общности; подчертава значението на селското стопанство в районите в по-неблагоприятно положение; призовава Комисията да разгледа разнообразните европейски селскостопански модели в бъдещите си предложения за ОСП, включително да проучи възможността за създаване на специални финансови стимули и системи за идентификация;

50. Подчертава необходимостта от прилагане на по-справедлива ОСП, която следва да гарантира балансирано разпределение на помощите за земеделските стопани както във всяка държава-членка, така и между всички тях, по-добро териториално сближаване, както и постепенното премахване на субсидиите за износ, паралелно с постепенното премахване на всички форми на субсидии за износ от страна на търговските партньори на ЕС и с налагането на дисциплина за всички експортни мерки с равностоен ефект;

Вторник, 18 януари 2011 г.

51. Признава, че реформите на ОСП значително са намалили въздействието на селскостопанското производство на ЕС върху развиващите се страни, като възстановяванията за износ са почти премахнати; призовава ЕС да признае важността на подкрепата за селскостопанските сектори на развиващите се страни, по-конкретно като гарантира определянето на селското стопанство като приоритет в развиващите се страни и в бюджета на официалната помощ за развитие на ЕС;

*

* *

52. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Сряда, 19 януари 2011 г.

Споразумения за доброволно партньорство (FLEGT)

P7_TA(2011)0008

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно споразуменията за доброволно партньорство в рамките на FLEGT

(2012/С 136 Е/03)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта на решение на Съвета (10028/2010) (Република Конго) и предложението за решение на Съвета (12796/2010) (Камерун),
- като взе предвид проекта на споразумение за доброволно сътрудничество между Европейския съюз и Република Конго относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървесни изделия, внасяни в Европейския съюз (FLEGT) (07636/2010),
- като взе предвид проекта за споразумение за доброволно сътрудничество между Европейския съюз и Република Камерун относно прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървен материал и изделия от дървен материал, внасяни в Европейския съюз (FLEGT) (13187/2010),
- като взе предвид искането за съгласие, представено то Съвета в съответствие с член 207, параграф 3, алинея първа, член 207, параграф 4, алинея първа, член 218, параграф 6, алинея втора, буква а), подточка v) и член 218, параграф 7 от Договора за функционирането на Европейския съюз (С7-0170/2010 и С7-0339/2010),
- като взе предвид декларацията на Организацията на обединените нации за правата на коренното население (приета от с Резолюция 61/295 на Общото събрание на ООН на 13 септември 2007 г.),
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 995/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 г. за определяне на задълженията на операторите, които пускат на пазара дървен материал и изделия от дървен материал ⁽¹⁾,
- като взе предвид Споразумението от Канкун,
- като взе предвид своите решения от 19 януари 2011 г. относно проектите на решения на Съвета относно сключването на споразумения за доброволно партньорство относно прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървен материал и изделия от дървен материал, внасяни в Европейския съюз (FLEGT), с Република Конго ⁽²⁾ и с Република Камерун ⁽³⁾,
- като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от своя правилник,

1. Приветства сключването на споразумения за доброволно сътрудничество (СДС) с Камерун и Република Конго; изразява убеждението си, че от преговорите за сключване на тези споразумения могат да бъдат изведени насоки за добри практики, които да представляват образец за други текущи преговори за сключване на СДС със страни производители на дървен материал;

2. Подчертава споделената отговорност на ЕС и на държавите, доставящи изделия от дървен материал от тропически дървесни видове на пазара на ЕС, за изкореняване на незаконната сеч и за свързаните с това търговия и усилия за укрепване на съхраняването и устойчивото използване на горските ресурси в глобален мащаб;

3. Във връзка с това приветства ангажиментите на участниците в подобряването на управлението на горите и реформата на действащото законодателство, където това е необходимо, за да се гарантира, че дейностите в сектора на горското стопанство са прозрачни, извършват се при зачитане на правата на коренното население и не допринасят за неблагоприятно въздействие върху околната среда; приветства също така ангажимента на ЕС да предостави подкрепа за изграждане на капацитета, включително и по-специално за създаването в страните производители на дървен материал на системи за проследяемост и проверка на законността на дървения материал и изделията от дървен материал;

⁽¹⁾ ОВ L 295, 12.11.2010 г., стр. 23.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0010.

⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2011)0009.

Сряда, 19 януари 2011 г.

Горско биоразнообразие, климат и устойчиво човешко развитие

4. Припомня, че СДС са мотивирани от идеята за съвместни действия за прекратяване на търговията с незаконно добит дървен материал и изделия, произведени от такъв дървен материал, и за принос към усилията за спиране на обезлесяването и влошаването на състоянието на горите, свързаните с това въглеродни емисии и загуба на биоразнообразие в глобален мащаб, при същевременно насърчаване на устойчивия икономически растеж, устойчивото човешко развитие, устойчивите хранителни източници и зачитането на коренното и местното население;

5. Припомня, че разширяването на широкомащабната експлоатация на тропическите гори и други гори с висока стойност за биоразнообразието и въглеродните запаси е неустойчиво и може да доведе до по-нататъшно обезлесяване и влошаване на състоянието на горите, като допринася за разрушаването на околната среда в глобален мащаб; отбелязва присъщото напрежение в СДС, предизвикано от това, че насърчавайки търговията с изделия от дървен материал от страни с обширни области с естествени гори, ЕС може да подкопае своите цели за борба с изменението на климата, подкрепя за съхранението и устойчивото използване на биоразнообразието, намаляване на бедността и спиране на обезлесяването в световен мащаб; поради това призовава Комисията да гарантира съгласуваността на политиката на ЕС и ефективния принос на действията, подкрепени от СДС, към международните ангажменти на всички страни по СДС; настоятелно призовава Комисията и Съвета да уточнят какви допълнителни инициативи към СДС се предвиждат за борба с обезлесяването и влошаването на състоянието на горите и за насърчаване на тяхното опазване;

6. Припомня, че макар горите да са суверенно владение на държавата, в която са разположени, горската околна среда е общо наследство на човечеството и трябва да бъде опазвана, съхранявана и където това е практически възможно, възстановявана с крайната цел да се поддържат глобалното биоразнообразие и функциите на екосистемата, да се опазва климатичната система и да се защитават правата на коренното население и общностите, зависими от горите; във връзка с това приканва партньорските правителства в Африка и трети страни да разработят планове за управление на земеползването и ресурсите, с които да бъдат постигнати тези цели, и да установят къде и каква подкрепа ще бъде необходима на чуждестранните партньори и международните организации за постигане на напредък по тези цели;

7. Призовава Комисията, в контекста на посоченото, да обърне възможно най-голямо внимание на гарантирането на това, СДС да не насърчават разширяването на промишлените дейности по дърводобив в незащитани горски райони и да сътрудничат с правителствата на Република Камерун и Република Конго и с всички правителства, които ще подпишат СДС в бъдеще, с цел наблюдение и предприемане на стъпки за премахване на отрицателните последици върху дивата природа, директни и индиректни, от търговския дърводобив;

Процес на водене на преговори

8. Приветства доброволния, прозрачен, основаващ се на участието и ориентиран към консенсус подход, чрез който да бъдат постигнати споразуменията; препоръчва този подход да се превърне в норма за преговорите за сключване на СДС с други партньорски страни производителки на дървесина;

9. Подчертава съществената роля на независимите национални организации на гражданското общество и на независимите външни наблюдатели за мониторинга на изпълнението на споразуменията от всички участващи страни, включително чрез ангажимент за участие на заинтересованите лица на национално равнище в съвместните комитети, които следва да бъдат създадени за наблюдение на процеса на изпълнение; подчертава, че местните организации на гражданското общество трябва да получат правомощия за извършване на независимо наблюдение на правоприлагането, както и на изпълнението на правителствените реформи в сектора на горското стопанство;

10. Призовава Комисията да създаде механизъм, с който да се гарантира ефективното и навременно изпълнение на СДС на различните етапи на изпълнение, който да гарантира по-специално засилването на капацитета на местните заинтересовани лица и прякото участие на местните общности и коренното население в етапа на изпълнение, с цел да се гарантира широко приемане на реформите, които ще бъдат изпълнени успоредно със СДС, както и пълна проверка на вноса в ЕС;

Разрешителни за FLEGT и правна рамка

11. Припомня, че е необходимо преразглеждане на законодателната и регулаторната рамка, управляващи сектора на горското стопанство, с цел да бъдат постигнати СДС, които съответстват на целите на плана за действие FLEGT, и да се гарантира, че изпълнението на СДС допринася за конвенциите в областта на околната среда и социалните въпроси и международните споразумения, които се спазват от страните по СДС;

Сряда, 19 януари 2011 г.

12. Припомня, че СДС имат също така за цел подобряването на социалната справедливост и зачитането на правата на местното и коренното население, включвайки по този начин принципите на прозрачност и участие при равни условия;

13. Припомня, че тези законодателни подобрения следва да бъдат извършени, преди да бъдат издадени разрешителните за FLEGT;

Изпълнение и права на местното население

14. Призовава Комисията да представи в срок от шест месеца след влизането в сила на всяко СДС доклад за мерките, предприети, за да се гарантира, че диалогът между заинтересованите лица и гражданското общество, включително местното и коренното население, продължава и се поддържа по време на етапа на изпълнение; счита, че този доклад следва да включва оценка на последствията и действителния принос на съдържанието на СДС, що се отнася до международните ангажменти на ЕС и на страните, сключили такова споразумение, по отношение на околната среда и устойчивото развитие, включително съхранението и устойчивото управление на ресурсите на биоразнообразие;

15. Призовава и двете страни по СДС да гарантират, че гражданското общество, местното население и коренното население ще могат да допринасят свободно и уверено за изпълнението и прилагането на СДС; счита, че Съвместният комитет за прилагане на споразумението следва да предоставя на организациите на гражданското общество, местното и коренното население право на обжалване и апелация в случай на неуспех;

16. Изисква от Комисията да гарантира доброто си разбиране на съществуващата ситуация на правата на човека във всяка потенциална страна партньор по СДС и препоръчва Комисията да не се ангажира със страни, в които не съществува правна рамка, защитаваща правата на човека и социалните права; потвърждава необходимостта от открит диалог, свобода на словото – включително свобода на вероизповеданието – и свобода на печата във всяка страна, включена в СДС, така че да бъде чута всяка потенциална жалба;

17. Призовава Комисията редовно да изготвя и да представя на Парламента доклад за напредъка на изпълнението на различните разпоредби на всички действащи и бъдещи СДС;

18. Изразява очакването си, че през следващите години ще бъдат сключени повече СДС, за които ще е необходимо специфично и допълнително финансиране за развитие на техническите и човешките ресурси; призовава Комисията и държавите-членки на ЕС да конкретизират какви фондове ще се използват за подкрепа на преговорите и за изпълнение на тези споразумения;

Ролята на Европейския парламент

19. Призовава Комисията да докладва на Парламента относно напредъка в преговорите и изпълнението на действащите и бъдещите СДС и да информира навременно Парламента относно работата на Съвместния комитет за прилагане на споразумението, доклада от мисията и доклада за одита на независимия одитор, докладите за оценка на изпълнението на споразумението – включително проучванията на социалното и икономическото въздействие и въздействието върху околната среда – и списъците на названията на дружествата, на които са предоставени концесии;

*

* *

20. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента на Съвета, Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки и на всички правителства, заинтересовани от СДС.

Сряда, 19 януари 2011 г.

Временно споразумение за партньорство между ЕО и държавите от Тихоокеанския басейн

P7_TA(2011)0011

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно Временното споразумение за партньорство между ЕО и държавите от Тихоокеанския басейн

(2012/C 136 E/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид своите резолюции от 25 септември 2003 г. относно петата министерска конференция в рамките на Световната търговска организация в Канкун ⁽¹⁾, от 12 май 2005 г. относно оценката на кръга „Доха“ след решението на Общия съвет на СТО от 1 август 2004 г. ⁽²⁾, от 1 декември 2005 г. относно подготовката за шестата министерска конференция в рамките на Световната търговска организация в Хонконг ⁽³⁾, от 23 март 2006 г. относно въздействието на споразуменията за икономическо партньорство (СИП) върху развитието ⁽⁴⁾, от 4 април 2006 г. относно оценката на кръга „Доха“ след министерската конференция в рамките на СТО в Хонконг ⁽⁵⁾, от 1 юни 2006 г. относно търговията и бедността: формулиране на търговски политики, които максимално да повишат приноса на търговията за намаляване на бедността ⁽⁶⁾, от 7 септември 2006 г. относно спирането на преговорите относно Програмата за развитие от Доха ⁽⁷⁾, от 23 май 2007 г. относно споразуменията за икономическо партньорство ⁽⁸⁾, от 12 декември 2007 г. относно споразуменията за икономическо партньорство ⁽⁹⁾, своята позиция от 5 юни 2008 г. относно предложението за регламент на Съвета за прилагане на схема на общи тарифни преференции за периода от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2011 г. и за изменение на Регламенти (ЕО) № 552/97, (ЕО) № 1933/2006 и Регламенти (ЕО) № 964/2007 и (ЕО) № 1100/2006 на Комисията ⁽¹⁰⁾, и своята резолюция от 25 март 2009 г. относно временно споразумение за партньорство между държавите от Тихоокеанския регион, от една страна, и Европейската общност, от друга страна ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна,
- като взе предвид Споразумението за партньорство между членовете на групата държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ), от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г. (Споразумението от Котону),
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1528/2007 от 20 декември 2007 г. за прилагане на режима за продукти с произход от определени страни, които са част от групата държави от Африка, Карибския и Тихоокеанския басейн (АКТБ), предвидени в споразуменията, установяващи или водещи до установяване на споразуменията за икономическо партньорство ⁽¹²⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 23 октомври 2007 г. относно споразуменията за икономическо партньорство (СОМ(2007)0635),
- като взе предвид Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ), и по-специално член XXIV от него,
- като взе предвид Министерската декларация от Четвъртата сесия на Министерската конференция на СТО, приета на 14 ноември 2001 г. в Доха,

⁽¹⁾ ОВ С 77 Е, 26.3.2004 г., стр. 393.⁽²⁾ ОВ С 92 Е, 20.4.2006 г., стр. 397.⁽³⁾ ОВ С 285 Е, 22.11.2006 г., стр. 126.⁽⁴⁾ ОВ С 292 Е, 1.12.2006 г., стр. 121.⁽⁵⁾ ОВ С 293 Е, 2.12.2006 г., стр. 155.⁽⁶⁾ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 261.⁽⁷⁾ ОВ С 305 Е, 14.12.2006 г., стр. 244.⁽⁸⁾ ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 301.⁽⁹⁾ ОВ С 323 Е, 18.12.2008 г., стр. 361.⁽¹⁰⁾ ОВ С 285 Е, 26.11.2009 г., стр. 126.⁽¹¹⁾ ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 118.⁽¹²⁾ ОВ L 348, 31.12.2007 г., стр. 1.

Сряда, 19 януари 2011 г.

- като взе предвид Министерската декларация от Шестата сесия на Министерската конференция на СТО, приета на 18 декември 2005 г. в Хонконг,
 - като взе предвид доклада и препоръките на специалната работна група относно помощите за търговия, приети от Общия съвет на СТО на 10 октомври 2006 г.,
 - като взе предвид Декларацията на хилядолетието на ООН от 8 септември 2000 г., която поставя Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР) като критерии, съвместно определени от международната общност, за премахване на бедността,
 - като взе предвид декларацията на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС от Кигали, приета на 22 ноември 2007 г. в Кигали, Руанда,
 - като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2006 г. относно положението във Фиджи ⁽¹⁾, в която категорично осъжда завземането на властта от военните сили на Фиджи,
 - като взе предвид каталога от 103 препоръки от Съвета на ООН по правата на човека, публикуван в доклада на работната група на ООН за общия периодичен преглед на 23 март 2010 г., и като взе предвид официалния отговор на правителството на Фиджи от 10 юни 2010 г., в който се заявява, че отдавна исканите и често отлагани общи избори сега са насрочени за 2014 г. и че тази дата не подлежи на преговори,
 - като взе предвид въпросите от 16 декември 2010 г. до Комисията и Съвета относно сключването на Временно споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна (О-0212/2010 – В7-0807/2010),
 - като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че от 1 януари 2008 г. предишните търговски отношения на Европейския съюз с държавите от АКТЬ, които им осигуряваха преференциален достъп до пазарите на ЕС на нереципрочна основа, вече не съответстват на правилата на СТО,
- Б. като има предвид, че СИП са споразумения, които са съвместими с правилата на СТО и са насочени към подкрепа на регионалната интеграция и насърчаване на постепенната интеграция на икономиките на държавите от АКТЬ в световната икономика, което благоприятства за тяхното устойчиво социално и икономическо развитие и допринася за общото усилие за изкореняване на бедността в тези държави,
- В. като има предвид, че СИП следва да се използват за изграждане на дългосрочни отношения, при които търговията подкрепя развитието,
- Г. като има предвид, че протоколът за захарта в съответствие с последователните Конвенции от Ломе и Споразумението от Котону осигури предвидим доход за малките тихоокеански острови, които имат ограничен потенциал за диверсификация в селскостопанския сектор,
- Д. като има предвид, че временните споразумения за икономическо партньорство (ВСИП) са споразумения за търговия със стоки, чиято цел е да се предотврати прекъсване на търговията на държавите от АКТЬ с Европейския съюз,
- Е. като има предвид, че настоящата финансова и икономическа криза означава, че търговската политика повече от всякога ще има значение за развиващия се свят,
- Ж. като има предвид, че от тихоокеанските държави от АКТЬ до този момент единствено Папуа-Нова Гвинея и Република острови Фиджи са подписали ВСИП (в края на 2009 г.); като има предвид, че всички останали тихоокеански държави от АКТЬ са обхванати от инициативата „Всичко освен оръжие“, която предоставя безмитен и освободен от квоти достъп до пазара на ЕС, или от Общата система за преференции, която обичайно се прилага в ЕС,

⁽¹⁾ ОВ С 317 Е, 23.12.2006 г., стр. 898.

Сряда, 19 януари 2011 г.

3. като има предвид, че в случая на Папуа-Нова Гвинея споразумението се прилага условно от 20 декември 2009 г. насам, като има предвид, че за Република острови Фиджи прилагането на споразумението ще започне след уведомлението от страна на Република острови Фиджи за временно прилагане или ратифициране,
- И. като има предвид, че в момента тежат преговори с всички 14 тихоокеански държави от АКТЬ относно всеобхватно СИП,
- Й. като има предвид, че ВСИП включва всички основни разпоредби на споразумение за търговия със стоки,
- К. като има предвид, че включените в споразуменията ангажменти биха могли да окажат много съществено въздействие върху съответните страни и върху Тихоокеанския регион,
- Л. като има предвид, че ВСИП ще повлияят на обхвата и съдържанието на бъдещите споразумения между Папуа-Нова Гвинея и Република острови Фиджи и други търговски партньори, както и на позицията на региона при преговорите по СИП,
- М. като има предвид, че съществува ограничена конкуренция между ЕС и тихоокеанските държави, тъй като преобладаваща част от износа на ЕС се състои основно от стоки, които тихоокеанските държави не произвеждат, но от които често се нуждаят или за директно потребление, или като материали, използвани като суровини в местната промишленост,
- Н. като има предвид, че рибното стопанство и свързаните с него дейности и отрасли показват най-голям потенциал за бъдещо увеличение на износа, при условие че рибното стопанство се развива по устойчив начин, за околната среда начин,
- О. като има предвид, че следва да бъдат изготвени нови търговски правила с цел да бъде подкрепено развитието на местните промишлени отрасли и те да бъдат защитени от изчерпване на ресурсите и изменението на климата, и като има предвид, че тези правила трябва да се съпътстват от увеличена подкрепа за свързаната с търговията помощ,
- П. като има предвид, че стратегията „Помощ за търговията“ има за цел да засили способността на развиващите се страни да се възползват от новите търговски възможности,
- Р. като има предвид, че ЕС и държавите от АКТЬ договориха нови, усъвършенствани и по-гъвкави правила за произход, които ще доведат до значителни ползи, ако бъдат прилагани правилно, в пълно съответствие с целта на споразумението и с нужното внимание по отношение на ограничения капацитет на тези държави,
- С. като има предвид, че дерогацията от правилата за произход във временните СИП обхваща цялата производствена верига, от добива на суровини до преработката, пускането на пазара и износа,
- Т. като има предвид, че голямото търсене на продукти от риба тон означава, че последните имат специфични характеристики – като например бързо реагиране на ценови промени, което беше причината те да бъдат класифицирани на международния пазар като „чувствителни продукти“, факт, който трябва да се вземе под внимание във всички търговски преговори,
- У. като има предвид, че Комисията за риболова в Западния и Централния Тихи океан (WCPFC) – международната организация, която е отговорна за това да гарантира, че рибните запаси в региона са устойчиви, докладва, че трети страни, и по-специално Китай, които са инвестирали в мащабни промишлени проекти в Папуа-Нова Гвинея след установяването на новите правила за произход, масово увеличават риболовния си капацитет в региона, и че има тенденция това да продължи, като се повишава риска от прекомерна експлоатация на рибните запаси,
1. Счита, че търговските връзки между този регион и ЕС следва да насърчават и засилват търговията, устойчивото развитие и регионалната интеграция, като същевременно насърчават икономическата диверсификация и намаляването на бедността; изтъква, че ВСИП трябва да допринася за постигането на Целите на хилядолетието за развитие;

Сряда, 19 януари 2011 г.

2. Подчертава, че положителният изход на преговорите за ВСИП с Папуа-Нова Гвинея и Фиджи показва, че ЕС има сериозен интерес към поддържането на близки икономически връзки на високо равнище с тихоокеанските държави; изразява надежда, че ВСИП – понастоящем ограничено до две държави, може да създаде условия за по-широко споразумение, включващо други страни от Тихоокеанския регион;
3. Подчертава, че ВСИП цели да запази пазара отворен за износа от Папуа-Нова Гвинея и Република острови Фиджи и да позволи преговори за всеобхватно СИП, ако заинтересованите държави желаят това;
4. Изтъква, че Папуа-Нова Гвинея и Република острови Фиджи – двете тихоокеански държави от АКТБ със значителен износ за ЕС, бяха единствените засега членове на групата държави от Тихоокеанския регион, които встъпиха в споразумението, докато други държави от тази група избраха да не подписват поради по-ниските равнища на търговията със стоки с ЕС;
5. Припомня, че докато ВСИП може да се разглежда като първа стъпка в процеса, от правна гледна точка то е напълно независимо международно споразумение, което може и да не доведе автоматично до пълно СИП, нито пък до подписване на пълното СИП от всички държави, подписали ВСИП;
6. Припомня на институциите на ЕС и на правителствата на държавите-членки, че нито сключването на СИП, нито отказът от него следва да води до положение, при което държава от АКТБ се оказва в по-неблагоприятна позиция, отколкото е била съгласно търговските разпоредби на Споразумението от Котону;
7. Подчертава, че възможността за одобрение от Парламента на временно СИП не предопределя становището на Парламента за одобрение на всеобхватното СИП, тъй като процедурата на тяхното сключване се отнася до две отделни международни споразумения;
8. Припомня, че действителният регионален пазар е същинската основа за успешно прилагане на ВСИП – и съответно на всяко бъдещо пълно СИП – и че регионалната интеграция и сътрудничество са от основно значение за социалното и икономическо развитие на тихоокеанските държави; счита, че това трябва да се отчете по време на изпълнението;
9. Изтъква, че целта на специфичните разпоредби относно правилата за произход на продуктите на рибарството е разгръщането на местен капацитет за преработка на риба в тихоокеанските държави от АКТБ с цел да се създадат местна заетост и доходи;
10. Посочва, че временното СИП направи възможно развитието на индустриални проекти в Папуа-Нова Гвинея, като например Тихоокеанската морска индустриална зона в Madang, която се очаква да произведе над 400 000 тона консервирана риба тон за две години;
11. В този контекст е загрижен и обезпокоен относно мерки от типа на неотдавнашното преразглеждане на законодателството в областта на околната среда, направено от органите в Папуа-Нова Гвинея, което на практика премахва задължението за представяне на доклади за околната среда за такива проекти и възпрепятства процедурата по компенсации;
12. Подчертава значението на рибната промишленост като първостепенен източник на заетост за жените в Тихоокеанския регион; счита, че Комисията следва да предостави техническа, политическа и финансова помощ с цел да се подобрят възможностите за заетост на жените в тихоокеанските държави;
13. Отбелязва със загриженост, че данните на WCPFC показват, че трети страни са увеличили риболовните си капацитети в тихоокеанските води и че следователно съществува риск от незаконен, недеклариран и нерегулиран (ННН) риболов, което не благоприятства устойчивото развитие на местната рибна промишленост;
14. Подчертава, че макар Папуа-Нова Гвинея и Фиджи да разполагат с ограничени риболовни капацитети и поради тази причина с ограничено предлагане на изцяло получена на място риба и ограничени местни капацитети за преработка, дерогацията от правилата за произход за преработените продукти на рибното стопанство, която се използва активно от Папуа-Нова Гвинея, е превърнала страната в истински център за преработка на огромни количества риба тон от различни източници (вкл. Филипините, Тайланд, Китай, Съединените щати и Австралия); привлича вниманието върху факта, че дерогацията от правилата за произход може да има дестабилизиращ ефект върху рибопереработвателната и консервната промишленост на ЕС;

Сряда, 19 януари 2011 г.

15. Призовава Комисията възможно най-скоро да представи на Парламента доклад относно тези специфични аспекти на риболовния отрасъл на тихоокеанските държави, както и относно управлението на рибните запаси в Тихоокеанския басейн, включително практиките за устойчиво развитие; призовава Комисията незабавно да започне консултациите, предвидени в член 6, параграф 6, буква г) от Протокол II, приложен към ВСИП, и да постанови прекратяването на изключителния режим по отношение на правилата за произход, ако докладът за оценка докаже дестабилизиращо въздействие върху рибопереработвателната и консервната промишленост на ЕС;

16. Посочва, че такъв доклад относно изпълнението на специалните правила за произход трябва да бъде изготвен през 2011 г., т.е. три години след уведомлението от страна на Папуа-Нова Гвинея за приемането на правилата в Регламент (ЕО) № 1528/2007, и че този доклад следва да разглежда икономическото и социалното въздействие и въздействието върху околната среда от дерогацията от режима на универсален произход върху населението на Папуа-Нова Гвинея, и по-специално крайбрежните общности; във връзка с това, изисква незабавна информация относно мандата за този доклад и дали в периода на изготвяне, предшестваш доклада, ще бъдат проведени консултации с всички участници и засегнати страни, включително организациите на гражданското общество в Папуа-Нова Гвинея;

17. Насърчава Фиджи да приеме препоръките на международната общност и да приложи практики на добро управление; счита, че такива стъпки следва да доведат до отпускането на финансова помощ за захарния сектор във Фиджи; признава, че тези средства са много необходими за подкрепа на сектора на захарта, който е ключов източник на заетост във Фиджи;

18. Подчертава, че всяко регионално СИП следва да бъде обвързано с одобрението от страна на всички съответни политически групи в Република острови Фиджи на пътна карта за демократични избори;

19. Препоръчва гъвкав, асиметричен и прагматичен подход при текущите преговори за всеобхватно СИП; настоява на включването на глава за сътрудничеството за развитие във всеобхватното СИП;

20. Изтъква, че споразумението може също да има последици за отношенията между Тихоокеанския регион и неговите най-близки и най-големи търговски партньори, Австралия и Нова Зеландия, и че трябва да се гарантира, че разпоредбите на настоящото споразумение не действат като пречка за бъдещите търговски споразумения с тези страни;

21. Припомня, че СИП трябва да подкрепя целите за развитие, политиките и приоритетите на тихоокеанските държави, не само по структура и съдържание, но също и по начина и духа на своето изпълнение;

22. Припомня приемането през октомври 2007 г. на Стратегия на ЕС за подпомагане на търговията, съдържаща ангажимент за увеличаване на общата помощ на ЕС, свързана с търговията, на 2 млрд. евро годишно до 2010 г. (1 млрд. евро от Общността, 1 млрд. евро от държавите-членки); настоява Тихоокеанският регион да получи подходящ и справедлив дял от тази помощ;

23. Призовава за ранно определяне и осигуряване на дела на Тихоокеанския регион от ресурсите за помощ за търговията; подчертава, че тези средства следва да бъдат допълнителни, а не просто „преупаковано“ финансиране от ЕФР, че те следва да са съобразени с приоритетите на Папуа-Нова Гвинея и Република острови Фиджи, както и на тези на широката Тихоокеански регион, и че тяхното отпускане следва да бъде своевременно, предвидимо и в съответствие с графика за изпълнение на националните и регионални стратегически планове за развитие;

24. Призовава Комисията, с оглед на ангажиментите, поети от Съвета през септември 2007 г. във връзка със Споразумението за свързани с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост (ТРИПС) и достъпа до лекарства, да не преговаря по свързани с лекарствата разпоредби, допълнителни спрямо ТРИПС, които засягат общественото здравеопазване и достъпа до лекарства в СИП, да се въздържа от изисквания за присъединяване към задълженията по Договора за патентно коопериране и Договора за патентното право или за тяхното приемане, да се въздържа от включване на условията на Директива 2004/48/ЕО ⁽¹⁾ и да не въвежда в СИП контролни мерки, свързани напр. със защитата на неоригинални бази данни;

⁽¹⁾ ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 45.

Сряда, 19 януари 2011 г.

25. Изразява своята неотменна подкрепа за всеобхватно СИП между ЕС и тихоокеанските държави; изразява съгласие, че ключовите въпроси, по които трябва да се преговаря, включват:

- а) права върху интелектуалната собственост, включително традиционните познания и западните технологични продукти;
- б) прозрачност на правителствените обществени поръчки, отваряни за изпълнителите от ЕС в момент, подходящ за нуждите на държавите от Тихоокеанския регион;
- в) работни визи, които да се предоставят на граждани на тихоокеански острови за срокове от поне 24 месеца, за да им се даде възможност да работят като „предоставящи грижи“ или подобни професии;

26. При все това изисква Комисията да продължи да работи за постигането на по-всеобхватно споразумение и да търси достъпни и жизнеспособни алтернативи, които гарантират пазарен достъп в съответствие с правилата на СТО, при творческо използване на всички възможности за гъвкавост съгласно правилата, включително и освобождавания, за тези страни, които не желаят да се обвържат с едно от двете споразумения – ВСИП или пълното СИП, нито с двете едновременно;

27. Счита, че съгласно всеобхватното СИП следва да се учреди парламентарен комитет, който да наблюдава изпълнението на споразумението; неговият състав от страна на ЕП следва да бъде в съответствие с този на Съвместния парламентарен комитет Карифорум-ЕС;

28. Подчертава, че както ВСИП, така и всеобхватното СИП следва да включва клауза за преразглеждане, предвиждайки независима оценка на цялостното въздействие, включваща икономическото и социалното въздействие и въздействието върху околната среда, както и разходите и последиците от прилагането на споразумението, която следва да се извършва от три до пет години след неговото подписване; подчертава, че клаузата за преразглеждане на ВСИП – и вследствие на СИП – следва да съдържа разпоредба, че всички страни по споразумението имат право да се позовават на тази клауза въз основа на посочената по-горе оценка на въздействието; изисква Европейският парламент и парламентите на тихоокеанските държави да бъдат включени във всяко преразглеждане на споразумението;

29. В този контекст подкрепя ангажимента на Комисията да гарантира, че в бъдещите СИП всеобщото право на дерогация от правилата за произход е по-скоро изключение, а не правило;

30. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки и на страните от АКТЬ, на Съвета АКТЬ-ЕС и на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС.

Международното осиновяване в Европейския съюз

P7_TA(2011)0013

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно международното осиновяване в Европейския съюз

(2012/C 136 E/05)

Европейският парламент,

— като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето, приета от Общото събрание на ООН на 20 ноември 1989 г., и по-специално член 21 от нея,

— като взе предвид Европейската конвенция за осиновяването на деца, подписана през 1967 г.,

Сряда, 19 януари 2011 г.

- като взе предвид Конвенцията за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване (подписана в Хага на 29 май 1993 г.) и Европейската конвенция от 25 януари 1996 г. за упражняване на правата на детето (ETS № 160),
 - като взе предвид член 24 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - като взе предвид член 3, параграфи 3 и 5 от Договора за ЕС,
 - като взе предвид своята резолюция от 12 декември 1996 г. относно подобряване на законодателството и сътрудничеството между държавите-членки относно осиновяването на малолетни и непълнолетни лица ⁽¹⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2008 г.: „Към европейска стратегия за правата на детето“ ⁽²⁾,
 - като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 4 от своя правилник,
- А. като има предвид, че хуманното отношение към всяко едно дете и защитата на висшите интереси на децата са от изключително значение и че защитата на правата на децата е цел, която Европейският съюз си е поставил,
- Б. като има предвид, че в сферата на осиновяването компетентността се упражнява от държавите-членки, които прилагат съответните процедури с оглед висшите интереси на детето,
- В. като има предвид, че съществуват конвенции в сила, които разглеждат въпросите за закрилата на детето и родителската отговорност, по-специално Европейската конвенция за осиновяването на деца от 1967 г., която се стреми към сближаване на законодателствата на държавите-членки в случаи, при които осиновяването налага преместването на детето от една държава в друга, както и Конвенцията за защита на децата и сътрудничество в областта на международното осиновяване (Хагската конвенция),
- Г. като има предвид, че всички държави-членки на ЕС са подписали Хагската конвенция,
- Д. като има предвид, че в резултат на Хагската конвенция е постигнат значителен напредък,
- Е. като има предвид, че Конвенцията на ООН за правата на детето и Хагската конвенция описват семейството като основна група в обществото, като естествената среда, в която трябва да израсне детето и в която трябва да се полагат грижи за благоденствието на децата в по-голямата част от случаите, и като първостепенен избор що се отнася до грижите, които следва да се полагат за децата,
- Ж. като има предвид, че ако не е налице първичната грижа за децата от страна на семейството, осиновяването следва да бъде една от естествените вторични възможности за избор, като настаняването на детето в специализирани институции за полагане на грижи следва да бъде наистина последната възможност,
- З. като има предвид, че в Европа проблемът с несигурното положение на децата и по-специално това на изоставените деца и на децата, настанени в специализирани институции, е значителен и към него следва да се подходи изключително сериозно,
- И. като има предвид, че нарушаването на правата на децата, насилието срещу тях и трафика на деца с цел осиновяване, проституция, полагане на незаконен труд, насилствени бракове и просене по улиците или за всякакви други цели продължава да представлява проблем в ЕС,
- Й. като има предвид, че е важно да се защитава правото на детето да живее в семейна среда и да се гарантира, че децата не са принудени да живеят продължително в домове за сираци,
- К. като има предвид, че с влизането в сила на Договора от Лисабон, Европейската харта за основните права е вече придобила задължителен характер; като има също така предвид, че съгласно член 24 от Хартата „Децата имат право да получават закрила и грижите, необходими за благоденствието им“ и че освен това член 2 от Договора от Лисабон гласи, че „защитата на правата на детето“ е цел на ЕС,

⁽¹⁾ ОВ С 20, 20.1.1997 г., стр. 176.⁽²⁾ ОВ С 41 Е, 19.2.2009 г., стр. 24.

Сряда, 19 януари 2011 г.

1. Призовава да се разгледа възможността за координиране на европейско равнище и при спазване на международните конвенции на стратегиите относно инструмента за международно осиновяване, така че да се подобри подпомагането в областите на информационните услуги, на подготовката на международните осиновявания, на обработката на заявленията за международно осиновяване и на услугите след осиновяването, като се има предвид, че всички международни конвенции относно защитата на правата на детето признават правото на семейство и на закрила на сираците или на изоставените деца;
 2. Призовава Комисията да разгледа функционирането на националните системи на европейско равнище;
 3. Счита, че следва да се даде предимство, когато това е възможно и отговаря на висшия интерес на детето, на осиновяването в страната на произход на детето, като възможни алтернативи са грижите в семейна среда, примерно в приемни семейства или в интернати, или намирането на семейство чрез международно осиновяване съобразно съответното национално законодателство и международните конвенции, както и че настаняването в пригодени заведения следва да се използва единствено като временно решение;
 4. Подчертава, че когато става дума за дългосрочната защита на правата на детето трябва да се прилага националното законодателство на страната на произход на семейството, търсещо дете за международно осиновяване;
 5. Призовава настоятелно държавите-членки и Комисията, в сътрудничество с Хагската конференция, Съвета на Европа и организации за защита на правата на детето, да изготвят рамка за гарантиране на прозрачна и ефективна оценка на тенденциите по отношение на изоставените и осиновените деца, включително тези, които са били обект на международно осиновяване, както и да координират своите действия в опитите за предотвратяване на трафика на деца за осиновяване;
 6. Призовава институциите на ЕС да играят по-активна роля в Хагската конференция, за да оказат натиск върху Конференцията да подобри, рационализира и улесни процедурите за международно осиновяване и за да премахне ненужната бюрокрация, като същевременно се ангажират със защитата на правата на детето в трети страни;
 7. Призовава компетентните национални органи периодично да докладват на държавата-членка на произход във връзка с развитието на дете, което е било обект на международно осиновяване;
 8. Призовава настоятелно държавите-членки да признаят психологичните, емоционалните, телесните и социалните/образователни последствия, които възникват при откъсването на едно дете от мястото му на произход, и да предоставят подходяща помощ на осиновителите и осиновеното дете;
 9. Призовава настоятелно държавите-членки да обърнат особено внимание на деца със специални нужди, като например изискващите медицински грижи или страдащите от увреждания;
 10. Признава, че процедурните гаранции и подходящият контрол на всички документи във връзка с осиновяванията, включително рождените свидетелства, спомагат за предпазването на децата от нарушаване на техните права, произхождащо от съмнения във връзка с възрастта или самоличността; вярва, че благонадеждна система на регистриране на ражданията може да предотврати трафика на деца с цел осиновяване и призовава за разглеждането на правни решения за улесняването на взаимното признаване на документите, необходими при осиновяване;
 11. Призовава институциите на ЕС и държавите-членки да участват активно в борбата с трафика на деца с цел осиновяване;
 12. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на председателя на Европейския Съвет, на Съвета, на Комисията, на Хагската конференция и на парламентите и правителствата на държавите-членки.
-

Сряда, 19 януари 2011 г.

Споразумение между ЕО и Република Сърбия за стабилизиране и асоцииране

P7_TA(2011)0014

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно процеса на европейска интеграция на Сърбия

(2012/C 136 E/06)

Европейският парламент,

- като взе предвид Споразумението за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки и Република Сърбия, което е в процес на ратифициране от държавите-членки и Европейския парламент, както и Временното споразумение по търговията и свързаните с нея въпроси между Европейската общност и Република Сърбия, което влезе в сила на 1 февруари 2010 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 25 октомври 2010 г., в които се приканва Комисията да подготви своето становище по кандидатурата на Сърбия за членство в Европейския съюз, и заключенията на Съвета от 14 юни 2010 г.,
- като взе предвид Резолюция 1244 (1999) на Съвета за сигурност на ООН, консултативното становище на Международния съд от 22 юли 2010 г. относно въпроса за съответствието с международното право на едностранното обявяване на независимост на Косово и резолюцията на Общото събрание на ООН от 9 септември 2010 г., която отбелязва съдържанието на становището и приветства готовността на ЕС да улесни диалога между Белград и Прищина ⁽¹⁾,
- като взе предвид Решение 2008/213/ЕО на Съвета от 18 февруари 2008 г. относно принципите, приоритетите и условията, които се съдържат в Европейското партньорство със Сърбия и за отмяна на Решение 2006/56/ЕО ⁽²⁾,
- като взе предвид доклада на Комисията за напредъка на Сърбия за 2010 г. ⁽³⁾ и съобщението на Комисията от 9 ноември 2010 г., озаглавено „Стратегия за разширяване и основни предизвикателства през 2010—2011 г.“ ⁽⁴⁾,
- като взе предвид съвместното изявление от Междупарламентарната асамблея ЕС—Сърбия от 4—5 октомври 2010 г.,
- като взе предвид споразумението за рeamисия между ЕС и Сърбия от 8 ноември 2007 г. ⁽⁵⁾ и Регламент (ЕО) № 1244/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани са освободени от това изискване ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята препоръка към Съвета от 25 октомври 2007 г. относно връзките между Европейския съюз и Сърбия ⁽⁷⁾ и своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно стратегическия документ на Комисията относно разширяването за 2009 г., отнасящ се до страните от Западните Балкани, Исландия и Турция ⁽⁸⁾,
- като взе предвид докладите на главния прокурор на МНТБЮ пред Съвета за сигурност на ООН, представени на 18 юни 2010 г. и 6 декември 2010 г.,
- като взе предвид изявлението на върховния представител/заместник-председател Катрин Аштън от 8 септември 2010 г. относно следващите стъпки в рамките на ООН във връзка с консултативното становище относно Косово,
- като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,

⁽¹⁾ A/RES/64/298.⁽²⁾ ОВ L 80, 19.3.2008 г., стр. 46.⁽³⁾ SEC(2010)1330.⁽⁴⁾ COM(2010)0660.⁽⁵⁾ ОВ L 334, 19.12.2007 г., стр. 46.⁽⁶⁾ ОВ L 336, 18.12.2009 г., стр. 1.⁽⁷⁾ ОВ C 263 E, 16.10.2008 г., стр. 626.⁽⁸⁾ ОВ C 285 E, 21.10.2010 г., стр. 47.

Сряда, 19 януари 2011 г.

- А. като има предвид, че в заключенията на председателството, обявени след Европейския съвет в Солун на 19 и 20 юни 2003 г., беше поет ангажимент пред всички държави от Западните Балкани, че те ще се присъединят към Европейския съюз след като изпълнят установените критерии, и този ангажимент беше потвърден във възобновения консенсус за разширяване, одобрен от Европейския съвет на 14 и 15 декември 2006 г., и в заключенията на Съвета от 25 октомври 2010 г. относно Сърбия,
- Б. като има предвид, че темпът на интегриране в ЕС на страните от Западните Балкани е индивидуален и зависи от заслугите на всяка една от тях по отношение по-специално на решимостта им да отговарят на всички изисквания, да изпълнят всички задължения, да извършат реформите и да приемат необходимите мерки, които членството в ЕС предполага,
- В. като има предвид, че конструктивните подходи към регионалното сътрудничество и добросъседските отношения са ключови елементи от процеса на стабилизиране и асоцииране; като има предвид, че те имат решаваща роля в процеса на превръщане на Западните Балкани в зона на дълготрайна стабилност и устойчиво развитие,
- Г. като има предвид, че Сърбия е в състояние да стане важен фактор за гарантиране на сигурността и стабилността в региона,
- Д. като има предвид, че самият ЕС се основава на принципи като помирение, компромис и мирно съвместно съществуване; като има предвид, че политиката на ЕС в Западните Балкани следва същите цели с оглед подобряване на отношенията между народите от региона; като има предвид, че в съответствие с тази политика ЕС осъжда всички военни престъпления, извършени в бивша Югославия, и подкрепя работата на МНТБЮ и на местните съдилища за военни престъпления в техните усилия да гарантират правосъдие и търсене на отговорност,
1. Заявява отново, че бъдещето на Сърбия е в ЕС и насърчава страната да продължи да полага усилия за тази цел; поздравява Сърбия за постигнатия напредък в процеса на реформи; приветства решението за откриване на процедура за ратифициране на Споразумението за стабилизиране и асоцииране със Сърбия, взето от Съвета на 14 юни 2010 г. и факта, че 11 държави-членки вече са ратифицирали споразумението; призовава останалите държави-членки да пристъпят своевременно към процедурата по ратифициране;
 2. Приветства кандидатурата на Сърбия за членство в Европейския съюз, представена на 22 декември 2009 г., и решението, взето от Съвета на министрите на 25 октомври 2010 г., да се изиска от Комисията да разгледа кандидатурата на Сърбия; счита, че решението на Съвета дава положителен сигнал на Сърбия и я насърчава да ускори реформите с оглед изпълнение на критериите от Копенхаген; подчертава, че решението на Съвета се явява важен принос за стабилността на Западните Балкани; призовава Комисията да подготви своето становище по въпроса в съответствие с процедурата, предвидена в член 49 от Договора за Европейския съюз;
 3. Приветства решението на Съвета относно либерализирането на визовия режим, което позволява на сръбските граждани да пътуват без визи в Шенгенското пространство, считано от 19 декември 2009 г.; приветства решението на сръбското правителство да позволи на гражданите на ЕС да пътуват до Сърбия с лични карти и призовава за допълнителни инициативи с оглед улесняване на контактите между хората и мобилността на населението в региона на Западните Балкани; призовава сръбските органи да предприемат адекватни мерки и да положат всички усилия с оглед ограничаване на възможностите за злоупотреба с безвизовия режим, по-специално за да гарантират, че сръбските граждани са добре информирани относно своите права и задължения, произтичащи от безвизовия режим;
 4. Отбелязва със задоволство, че помощта по ИПП функционира добре в Сърбия; насърчава както правителството, така и ЕС да опростят административните процедури за финансиране по ИПП с цел да го направят по-достъпно за малките и нецентрализирани бенефициенти; изтъква необходимостта от запазване на подходящо равнище на предприемачеството и подкрепа в предстоящия преглед на финансовата рамка на ЕС;
 5. Приветства съвместната резолюция на ЕС и Сърбия относно консултативното становище на Международния съд относно съответствието с международното право на едностранното обявяване на независимостта на Косово, приета с акламация от генералната асамблея на ООН на 9 септември 2010 г.; приветства готовността на сръбското правителство да се ангажира във възобновен диалог с Косово в рамка, свързана с ЕС, и призовава разговорите да започнат незабавно; призовава Сърбия да започне диалог с Косово без повече препратки към нови преговори относно статута на Косово; изразява своята увереност, че възприемането на

Сряда, 19 януари 2011 г.

постепенен подход може да бъде от полза за всички граждани на Косово; подчертава, че за да бъде успешен, диалогът изисква ангажираност и готовност за компромис и от двете страни с оглед на тяхното общо европейско бъдеще и техния общ интерес за установяване на дълготраен мир и стабилност в региона и подобряване на благосъстоянието на хората; подчертава, че способността на ЕС да улесни този процес се явява тест за доверието към Съюза и за неговата политическа визия за целия регион; припомня, че добросъседските отношения са едно от най-важните условия за това, всички страни от Западните Балкани да постигнат напредък към членство в ЕС;

6. Приветства подобряването на сътрудничеството с EULEX, но подчертава необходимостта от допълнителни усилия в тази насока, по-специално за подобряване на обмена на информация; призовава сръбските органи да улеснят сътрудничеството на EULEX с косовските сърби в усилията на мисията да прилага принципите на правовата държава в северната част на Косово;

7. Настоятелно призовава сръбското правителство да разформира сръбските паралелни структури в Косово, които подкопават процеса на децентрализация и възпрепятстват пълната интеграция на сръбската общност в институциите на Косово; призовава в тази връзка сръбските органи да възприемат конструктивна роля по отношение на създаването и функционирането на общинските институции в сръбските многоетнически общини, както на север, така и на юг от река Ибър;

8. Призовава сръбските органи да възприемат конструктивно отношение към предстоящите общи избори в Косово; посочва, че наличието на стабилни и многоетнически институции в Косово е в интерес както на Сърбия, така и на останалите съседни страни, и счита в тази връзка, че участието на косовски сърби в изборния процес е необходим елемент с цел предотвратяване на маргинализирането на сръбската общност в Косово;

9. Отбелязва усилията както на Сърбия, така и на Косово да открият лица, които са в неизвестност от времето на конфликта от 1998—1999 г., чрез „Работната група за лицата, изчезнали във връзка със събитията в Косово“; подчертава значението на разрешаването на този въпрос, за да се върви напред и да остане в миналото конфликтът от 1998—1999 г.; също така отбелязва, че съществуват приблизително 1 862 случая на лица, които все още са в неизвестност, и призовава както Сърбия, така и Косово да се включат във възможно най-широко сътрудничество помежду си и с Международния комитет на Червения кръст, EULEX и други организации за издирване на тези лица;

10. Подчертава, че развитието на регионално сътрудничество продължава да бъде ключов приоритет за ЕС и целта му е да бъде катализатор за помирение, добросъседски отношения и разширяване на контактите между хората в Западните Балкани; призовава, следователно, Сърбия да следва конструктивен подход в посока по-обхватно регионално сътрудничество, който да даде възможност за намиране на практическо и устойчиво решение на въпроса за представителството на Косово в регионалните форуми; съответно приветства проведената в Сараево на 2 юни 2010 г. среща на високо равнище ЕС—Западни Балкани;

11. Припомня, че пълното сътрудничество с МНТБЮ е основно условие за напредъка на Сърбия към членство в ЕС; отбелязва, че Сърбия продължава да отговаря адекватно на исканията на МНТБЮ за съдействие и призовава сръбското правителство да продължи да работи в тясно сътрудничество със Съда, включително като предава бързо всички изискани документи и навременно приключва делата, прехвърлени обратно от МНТБЮ; посочва обаче последната оценка на главния прокурор на МНТБЮ, съгласно която усилията на Сърбия да залови последните две укриващи се лица продължават да представляват проблем; подчертава, че единствено залавянето и екстрадицията в Хага на укриващите се лица може да бъде възприето като най-убедителното доказателство за пълно сътрудничество, и призовава за по-систематични усилия в посока тяхното задържане, така че мандатът на Съда да може да бъде окончателно изпълнен; по-специално настоятелно призовава за преоценка на настоящия подход в съответствие с препоръките на МНТБЮ; подчертава, че Сърбия може да получи статут на кандидат и/или да започне присъединителни преговори с ЕС само ако прокуратурата на МНТБЮ прецени, че Сърбия е оказала пълно сътрудничество;

12. Приветства резолюцията относно Сребреница, приета от сръбския парламент, като значителна стъпка в процеса на повишаване на осведомеността относно жестокостите от близкото минало, както и на регионално помирение; приветства решението на президента Тадич да участва в отбелязването на 15-та годишнина от геноцида в Сребреница като допълнителна стъпка в тази насока, както и неговото посещение във Вуковар, където той отдаде почит и поднесе извинение за жертвите на клането в Овчара през 1991 г., като така даде нов импулс за развитието на добросъседски отношения между Сърбия и Хърватия; приветства ангажимента и професионализма на службата на специалния прокурор за военни престъпления, включително бързата реакция по отношение на разследванията при езерото Перучац;

Сряда, 19 януари 2011 г.

13. Отбелязва реформата на правосъдната система и призовава за допълнителни енергични усилия с оглед гарантиране на независимостта и безпристрастността на съдиите и подобряване на ефективността на работата на съдилищата; приветства политическото решение за започване на процедурата за повторно назначаване на съдии, но подчертава, че тя следва да бъде извършена по прозрачен начин, като гарантира правото на неназначените повторно съдии реално да обжалват такива решения, и отправя предупреждение срещу политизирането на този процес; обръща внимание на забавянето при приемане на съответното законодателство и призовава правителството да изпрати своевременно оставащите проектозаконови на парламента; призовава за пълна прозрачност в процеса на правораздаване; освен това призовава за допълнителни финансови и административни ресурси, които да бъдат отделени за съдилищата, включително за Конституционния съд, с оглед подобряване на тяхното функциониране и приключване на дългия списък чакащи решение дела; в тази връзка счита, че реституцията на собствеността на предишните ѝ собственици следва да има значителен приоритет; подчертава, че презумпцията за невинност е един от основните правни инструменти, които са гаранция за правова държава; призовава органите на властта, по-специално на изпълнителната власт, стриктно да се придържат към този принцип;

14. Припомня, че усилията за съблюдаване на принципа на правовата държава следва да се явяват основен приоритет на органите на властта; приветства напредъка в борбата срещу корупцията, за който свидетелстват, наред с другото, неотдавнашните знакови съдебни дела и установяването на подходяща нормативна уредба, както и слагането начало на дейността на агенцията за борба срещу корупцията през януари 2010 г., но подчертава, че корупцията все още е широко разпространена в страната, и призовава към повече усилия за нейното изкореняване; отбелязва по-специално ролята на незаконния трафик и отрицателните последици от тази и други форми на незаконни дейности за поддържането на престъпни мрежи; обръща внимание на практиката на заемане на двойни постове, която представлява сериозен риск за конфликт на интереси и спрямо която следва да бъдат предприети приоритетно мерки; в тази връзка изразява безпокойството си по отношение на неотдавнашните промени в закона за агенцията за борба срещу корупцията, които представляват тенденция в различна посока, и отбелязва сезирането на Конституционния съд от агенцията относно съобразността на тази разпоредба с конституцията; призовава органите на властта да предоставят цялата необходима политическа и административна подкрепа на дейностите на агенцията за борба с корупцията и подчертава необходимостта от своевременно разследване на случаите на корупция, сигнализирани от агенцията; призовава за приемането на изменения към закона за финансирането на политическите партии с оглед гарантиране на пълна прозрачност и ефективна система за мониторинг на финансирането на партиите; насърчава органите да приемат законодателство, което осигурява ефективна защита на лицата, подаващи сигнали за нарушения; изтъква важността на реституцията на собственост като важна стъпка при правораздаването; подчертава колко е важно строго да се следват установените процедури, за да се засили общественото доверие в безпристрастността на правораздаването;

15. Приветства напредъка в реформата на публичната администрация; подчертава, че следва да бъдат положени повече усилия за изграждането на независима държавна администрация, за тази цел призовава за въвеждането на основаваща се на заслугите система за развитие в кариерата, включително професионален и прозрачен процес за назначаване и ефективно управление на човешките ресурси, и обръща внимание в този контекст на порочната практика за наемане на служители по начини, които не съответстват на закона за държавните служители, често въз основа на политически връзки; обръща внимание на недостатъчното представителство на членове от националните малцинства в публичната администрация и съдилищата, както и в държавните дружества; обръща внимание на продължаващата необходимост от изграждане на административен капацитет, както на национално, така и на местно равнище, призовава за по-нататъшно укрепване на капацитета и координацията на публичната администрация в областта на европейската интеграция и призовава Комисията да продължи да подпомага органите на властта в тази насока в координация с други донори;

16. Приветства напредъка в реформата на полицията и нарастващото сътрудничество в сферата на полицията със съседните страни и с държавите от ЕС; приветства по-специално споразумението за полицейско сътрудничество с Хърватия, Черна гора и Босна и Херцеговина; приветства подписването на пътна карта за сътрудничество с Европол с оглед сключването на оперативно споразумение с тази правоприлагаща агенция на ЕС; подчертава обаче, че са необходими повече усилия, за да се посрешнат предизвикателствата на пътната карта, особено в областите, свързани със защитата на личните данни и класифицираната информация, което е ключов елемент и за сключването на споразумение за сътрудничество с Евроюст;

17. При все това привлича вниманието към случаи на неправилно полицейско поведение, включително превишаване на правомощия и насилие от страна на полицейски служители спрямо граждани, и призовава за допълнителни енергични усилия с оглед налагане на санкции на виновниците; за тази цел приветства сътрудничеството между полицията и независимите надзорни органи, както и изпълнението на техните констатации; счита, че неутралността на полицейските сили и другите правоприлагащи органи в отношенията им с членовете на всички малцинства е висш приоритет, и призовава органите да подобрят обучението с цел повишаване на чувствителността в тази област; приветства усилията за увеличаване на участието на жените в полицейските сили;

Сряда, 19 януари 2011 г.

18. Приветства усилията, положени до момента за премахване на наследството от дейностите на службите за сигурност в миналото; посочва в това отношение, че е необходима допълнителна реформа на сектора на сигурността, и по-специално лустрация и засилен парламентарен надзор и контрол над службите за сигурност; припомня на органите на властта, че предоставянето на достъп на обществеността до архивите на тайните служби е необходимо за успешното регионално помирение, особено с оглед на жестокостите, извършени през Втората световна война и по-късно; привлича вниманието към недостатъчната защита на правата на неприкосновеност на личния живот и призовава за осъществяването на допълнителни реформи в това отношение;

19. Приветства подобрената координация между полицията и прокурорите, носеща резултати при борбата срещу организираната престъпност и трафика на наркотици, които представляват общо предизвикателство за ЕС и за Сърбия; отбелязва подписването на меморандум за сътрудничество със страните от Латинска Америка с цел по-ефективни мерки срещу презокеанската търговия с наркотици; призовава за допълнителни усилия за подобряване на вътрешния капацитет на полицията и на съдебната система, като подчертава, че трафикът на наркотици от и през Сърбия продължава да поражда загриженост у ЕС;

20. Припомня значението на един добре функциониращ парламент като жизненоважна институция в демократичната система и приветства процедурните нововъведения, приети с новия закон относно народното събрание; призовава за незабавната отмяна на противоконституционната практика на „празни мандати“, която позволява на политическите партии да контролират дейността на членове на парламента; освен това призовава за прекратяване на произволното разпределяне на местата в парламента; призовава политическите партии да въведат подходящи разпоредби, съответстващи на европейските демократични стандарти, възможно най-скоро и във всеки случай преди изтичането на настоящия парламентарен цикъл; приветства приемането от новия парламент на Правилник за дейността, призовава за укрепване на надзора върху дейността на правителството и изразява задоволство във връзка с официалното въвеждане на публични изслушвания за тази цел в Правилника за дейността; приветства факта, че за първи път в Правилника за дейността са включени разпоредби, които позволяват надзор над независими органи, но изразява загриженост във връзка с възможната намеса от страна на парламента в дейността на тези органи; призовава за изготвянето на нови разпоредби в съответствие с препоръките на Венецианската комисия, които определят правната рамка за независимото осъществяване на дейността на тези органи;

21. Приветства работата, извършвана от омбудсмана за защита на правата на гражданите по отношение на правилното функциониране на държавните институции, включително действията в подкрепа на правата на децата и малцинствата, както на държавно, така и на областно равнище; призовава държавните органи да улеснят тези усилия и да осигурят подходящи последващи действия във връзка с препоръките на омбудсмана; приветства създаването на три местни служби на омбудсмана в общините Прешево, Буяновац и Медведжа;

22. Припомня изключителната значимост на наличието на силни и независими медии за демокрацията и призовава да бъдат предприети мерки за гарантиране на тяхната независимост по отношение на политическо и друго влияние; приветства усилията на сръбското правителство за установяване на правна уредба, която гарантира свободата на словото, но изразява загриженост във връзка с опитите за упражняване на контрол и намеса в медийния сектор; изразява безпокойство относно полемиката, съпътстваща приватизацията на всекидневника „Večernje novosti“, и призовава правителството да гарантира еднакво третиране на всички чуждестранни и национални инвеститори; осъжда нападките и заплахите, отправени срещу сръбски журналисти, и призовава органите да извършат цялостно разследване относно тях, като подведат извършителите под отговорност; привлича вниманието към съсредоточаването на собственост и липсата на прозрачност в медийния сектор; привлича вниманието към случаите на публикуване на лични данни и подчертава необходимостта от саморегулиране от страна на журналистите и спазване на етичния кодекс; отбелязва, че равнището на достъпа до интернет продължава да бъде ниско, признава значението на интернет за свободата на медиите и настоятелно призовава органите да предприемат положителни мерки в тази област;

23. Подчертава важността на процеса на децентрализация за подобряване на функционирането на държавата, като по този начин тя става по-близка до гражданите и в същото време защита тяхното право на областна автономност и местно самоуправление; в този контекст приветства приемането на Закона за съветите на националните малцинства, който урежда правомощията и избирането на съветите на националните малцинства по начин, който съответства на международните стандарти; признава напредъка при прилагането на конституцията от ноември 2006 г. чрез приемането на Статута и Закона относно компетентността на Войводина; призовава процесът на предоставяне на правомощия да продължи с приемането на Закон относно публичните приходи и Закон относно публичната собственост на Войводина и местните общини, които ще позволят на Войводина да започне да упражнява власт съгласно новия статут; освен това призовава за допълнителни политически усилия в отговор на стремежа на албанското малцинство в

Сряда, 19 януари 2011 г.

долината на Прешево към местно управление, чрез бързо предоставяне на подходящи средства, които да бъдат разпределени след консултация с координационния орган на общините на Прешево, Буяновац и Медведжа; в същото време подчертава ключовата отговорност на представителите на албанското малцинство и настоятелно ги призовава да се въздържат от гръмка националистична и сепаратистка реторика, която рязко се различава от основните европейски ценности; също така подчертава значимостта на интегрирането на сърбите в тези местни органи на управление;

24. Приветства усилията, положени от Сърбия в областта на защитата на малцинствата; подчертава въпреки това, че достъпът до информация и образование на езиците на малцинствата трябва още да се подобри, по-специално в случая на босненското, българското, буневското и румънското малцинства;

25. Приветства учредяването на редица съвети на националните малцинства, които да им позволяват да вземат решения в областта на образованието, културата, използването на малцинствен език и информирането на обществеността; отбелязва значението на пълното прилагане на правомощията на тези органи за местно самоуправление на малцинствата и необходимостта Законът за съветите на националните малцинства да гарантира адекватни бюджетни субсидии; отбелязва жалбите относно нередности в подготвителния процес и правните изисквания за учредяване на съветите, както и жалбите относно нарушаването на гаранциите правомощия на националните съвети от някои министерства и местни общини, и призовава органите на управление да отговорят на тях; изразява безпокойство във връзка с учредяването на Босненския национален съвет и призовава за своевременно приключване на процеса в съответствие с правилата, като се позволи законно представяване на босненците в съвета; отбелязва тревогата си относно нарастващото напрежение в Санджак, за което наред с другото свидетелстват неотдавнашните актове на насилие, и настойчиво призовава за разрешаване на политическите спорове чрез диалог в рамките на демократичните институции;

26. Приветства напредъка, постигнат във връзка с насърчаването на равенството между половете, по-специално приемането на Закона за равенството между половете и на национален план за действие за подобряване на положението на жените и насърчаване на равенството между половете; припомня обаче, че прилагането на тези мерки все още не е започнало и че продължава да съществува дискриминация срещу жените, по-специално на пазара на труда; поради това призовава сръбските органи бързо да приложат на практика новата правна уредба за равенство между половете и да разгледат по-общите въпроси относно дискриминацията въз основа на пола, като например повишаването на равнището на домашно насилие в Сърбия;

27. Призовава за по-нататъшни мерки за пълно прилагане на антидискриминационното законодателство и приветства напредъка в тази насока, по-специално създаването на поста комисар за защита на равенството, като важна стъпка за гарантиране на равно третиране на всички граждани на Сърбия;

28. Припомня, че свободата на словото и събиранията са основни европейски ценности и приветства факта, че първият гей парад в Белград се състоя на 10 октомври 2010 г.; възприема това събитие като стъпка от първостепенна важност към създаване на отворено, толерантно и многообразно общество, както и като ангажимент на правителството да подкрепи стандартите на ЕС за толерантност и да защити уязвимите малцинства в обществото; приветства факта, че бяха взети адекватни мерки за сигурност по отношение на защитата на участниците в парада;

29. Въпреки това изразява съжаление във връзка със силните сблъсъци, съпътствали парада, които доведоха до голям брой ранени, най-вече сред полицията; обръща внимание на факта, че замесените екстремисти се ползват с непряка подкрепа от страна на определени политически партии и известни представители на църквата; призовава сръбските органи да гарантират принципите на правовата държава чрез преследване на извършителите на насилието, което беляза парада, и чрез ефективна забрана на екстремистките организации, на които те са членове; отбелязва, че тези организации са отговорни за случаи на сериозно насилие в миналото, по-специално на 17 февруари 2008 г. и на редица спортни събития; в това отношение отбелязва, че редица подобни дела в момента са висящи пред Конституционния съд; призовава за приемането на подходящи мерки за ефективна борба с всички форми на екстремизъм и радикалност в обществото;

30. Подчертава, че много роми живеят в условия на крайна бедност, която има изключително отрицателно въздействие върху житейските възможности на младите роми; освен това подчертава, че те са подложени на дискриминация на пазара на труда, като само 5 % от тях имат постоянна работа; призовава органите към предприемане на неотложни мерки във връзка с тяхното положение, като ги снабдяват с документи за самоличност, както и към подобряване на достъпа им до адекватни жилища, пазара на труда, образование и здравеопазване; привлича вниманието към продължаващата дискриминация и неотдавнашните случаи на насилие срещу ромското население и на принудително изселване на роми от сръбските органи;

Сряда, 19 януари 2011 г.

31. Изтъква факта, че Сърбия е държавата в Европа с най-голям брой на бежанци и вътрешно разселени лица; подчертава трудното им положение по отношение на жилищното настаняване и бедността и призовава сръбските органи да преразгледат националната стратегия за бежанците; приветства инициативите на Сърбия да възобнови регионалния процес за трайно разрешение на бежанския проблем и призовава държавите, подписали Декларацията от Сараево, да постигнат по-значителен напредък в тази област; посочва в тази връзка общия ангажимент на президентите на Сърбия и Хърватия да проведат разследване относно съдбата на изчезналите лица и да намерят разрешение на въпросите за бежанците и върнатите лица; призовава Комисията да използва своите политически средства за въздействие върху държавите от региона, които са кандидатки и потенциални кандидатки за членство в ЕС, за да гарантира, че пречките, възпрепятстващи завръщането на бежанците, са отстранени; освен това припомня, че се предвиждат над 150 000 върнати лица в резултат от споразуменията за реадмисия с държави-членки на ЕС и че тяхното успешно реинтегриране ще изисква цялостна подготовка, по-специално на равнище местни органи; подчертава важната роля, изпълнявана от организациите на гражданското общество в този процес;

32. Приветства реформите във военния сектор, по-конкретно професионализирането на сръбските военни сили, което влезе в сила на 1 януари 2011 г., като важна крачка към модернизиране на армията и по-нататъшно укрепване на контрола на цивилното население върху военните сили;

33. Подчертава важната роля, изпълнявана от гражданското общество при определяне на политическите приоритети; подчертава значението на диалога с организациите на гражданското общество и изтъква ключовата роля на участниците от гражданското общество за засилване на регионалното сътрудничество по социални и политически въпроси; приветства факта, че новият Закон за сдруженията, приет през 2009 г., изяснява правното положение на неправителствените организации и че е постигнато подобрене в областта на сътрудничеството между сръбската администрация и гражданското общество; признава усилията на правителството да се консултира с гражданското общество; призовава органите да предприемат допълнителни мерки за придаване на официален характер и увеличаването на участието на участниците от гражданското общество в процеса на изготвяне на политики и в мониторинга на дейностите на органите; подчертава необходимостта от подкрепа и закрила за защитниците на гражданските права, най-вече активистите на ЛГБТ (лесбийки, гей, би- и транссексуални), работещите в областта на военните престъпления и онези, които се стремят да подобрят отношенията между Сърбия и Косово;

34. В това отношение изразява подкрепа за инициативата RECOM (Регионална комисия за установяване и изразяване на истината относно военните престъпления и други сериозни нарушения на правата на човека в бивша Югославия) с оглед на по-нататъшното постигане на напредък на процеса на осъзнаване и помиряване в Западните Балкани и призовава за подкрепа от органите в Сърбия и други засегнати държави;

35. Подчертава първостепенната важност на образователната система за младежта и икономическите перспективи на държавата; подчертава, че съвременното образование с високи стандарти, което формира поколения от високо квалифицирани работници, е едно от основните условия за социално и икономическо развитие; отбелязва със съжаление високия процент на безработица в държавата, по-конкретно сред младите хора, и ниския процент на хора със завършено университетско образование; призовава органите да приложат напълно разпоредбите на Болонския процес и да приведат сръбската образователна система в съответствие с европейските стандарти; приветства напредъка в областта на науката и изследванията, но подчертава, че са необходими допълнителни усилия, за да може Сърбия да се присъедини към Европейското научноизследователско пространство; освен това призовава органите да увеличат инвестициите в националния капацитет за провеждане на научни изследвания, за да предотвратят изоставането на сръбските научноизследователски стандарти и капацитет по отношение на европейските;

36. Признава разширеното общо колективно споразумение, подписано от сръбското правителство през ноември 2008 г. с профсъюзните организации и сдруженията на работодателите; насърчава сръбското правителство да прекрати настоящето преустановяване на действието на споразумението; подчертава, че профсъюзните права все още са ограничени въпреки конституционните гаранции и призивите към Сърбия да укрепи допълнително трудовите и профсъюзните права; изразява загриженост по повод неубедителността на социалния диалог и нередовния характер на консултациите със социалните партньори; признава, че Икономическият и социален съвет заседава по-често, както и че всички специализирани органи са оперативни, но изразява загриженост във връзка с факта, че капацитетът му все още е слаб; призовава да бъдат предприети по-нататъшни мерки за укрепване на Икономическия и социален съвет, за да се гарантира, че той е в състояние да поеме активна роля за укрепването на социалния диалог и да играе по-сериозна консултативна роля в законотворчеството;

37. Привлича вниманието към трудното положение на системата на местата за лишаване от свобода и призовава да бъдат предприети мерки за преодоляване на пренаселеността на затворите, подобряване на крайно лошите условия на задържане и предоставяне на подходящи рехабилитационни програми и обучение на затворниците;

Сряда, 19 януари 2011 г.

38. Изтъква пагубните последици от финансовата криза за държавата; отбелязва неотдавнашния преглед на стенд-бай споразумението с МВФ, придружено от позитивна оценка на макроикономическите политики на държавата, и приветства създаването на инвестиционна рамка за Западните Балкани с цел засилване на интеграцията и икономическото възстановяване на региона, като се осигуряват заеми за приоритетни инфраструктурни проекти; призовава за разширяване на рамката, с цел тя да включи подкрепа за малките и средните предприятия, и приканва Сърбия да се възползва от посочените нови финансови ресурси, както и от възможностите в рамките на подкрепата по ИПП, включително за да се защитят по-ефективно уязвимите групи от обществото от последиците на кризата;

39. Припомня, че съществуването на монополи значително възпрепятства развитието на пазарна икономика; следователно призовава правителството да предприеме активни мерки за гарантиране на ефективна конкурентна политика, като премахне монополите; подчертава, че пречките, пред които са изправени малките и средни предприятия при навлизането си в икономиката, са по-големи, отколкото е желателно; приветства създаването на органи за регулиране на пазара в различни области и очаква органите на управление да гарантират независимост на посочените органи, за да се предотврати тяхното „завербуване“;

40. Отбелязва също така, че националните и икономически статистики на държавата се нуждаят от допълнително подобрене и призовава органите на управление да ги актуализират;

41. Призовава сръбските органи и политическите движения да поемат по-категоричен ангажимент в областта на политиката на заетост и социално сближаване и да създадат среда, в която са налице предпоставки за развитие на демокрацията, принципите на правовата държава, свободния пазар и защитата на правата на човека;

42. Призовава за полагане на допълнителни усилия за разработване на устойчива мрежа за обществен транспорт в рамките на Сърбия и в целия регион на Западните Балкани и за подобряване на пътната инфраструктура, включително своевременното завършване на Коридор X, както и на железопътния и вътрешния воден транспорт, които са също толкова важни; подчертава важността на интегрираната транспортна система както за икономическото развитие на регионите в Сърбия, така и за увеличаване на равнището на регионалната търговия; изразява особен интерес към развитието на Дунавската стратегия, с цел да се подобрят системите за връзка и комуникация (които обхващат по-конкретно въпроси от областта на транспорта и енергетиката, както и на информационното общество), да се защити околната среда, да се предотвратят природни бедствия и да се укрепи социално-икономическото развитие;

43. Изразява съжаление относно незадоволителното състояние на обществения транспорт, по-конкретно на железопътния транспорт; призовава сръбското правителство да се възползва изцяло от фондовете на ИПП, за да развива, актуализира и модернизира железопътната мрежа и да подобри връзките със съседните държави, както за хора, така и за товари;

44. Приветства положителния напредък на Сърбия в областта на околната среда; насърчава обаче активизиране на усилията в областта на възобновяемите енергийни източници и енергийната ефективност, като отбелязва, че основните елементи от достиженията на правото в областта на възобновяемите енергийни източници все още не са транспонирани, както и че законодателната уредба относно енергийната ефективност все още не е приета;

45. Приветства приемането от Агенцията по химикалите на правилник, който въвежда ограничения или забранява производството на химикали, представляващи риск за човешкото здраве и околната среда, и привежда сектора на химикалите в по-голямо съответствие с регламентите на ЕС; изразява обаче съжаление, че прилагането на определени разпоредби, изискващи развити технологии и съответни инвестиции, беше забавено, което според представители на промишления сектор ще доведе до финансови загуби и срыв в стопанската дейност на промишления сектор в Сърбия; призовава за бързо и цялостно прилагане на законодателния пакет в областта на опазването на околната среда от 2009 г.;

46. Приветства споразуменията с Черна гора и Хърватия, които позволяват екстрадирането на граждани от тези държави, заподозрени в участие в организирана престъпност, както и предвидените преговори относно демаркацията на границата между Сърбия и Хърватия; насърчава сръбското правителство да сключи подобни споразумения с други съседни държави и приветства мерките, предприети в тази насока от Сърбия и Черна гора; насърчава Сърбия да споделя със съседните държави разузнавателни сведения и доказателства относно мрежите за трансгранична престъпност, най-вече в областта на трафика на наркотици, с цел ефективна борба срещу трансграничната организирана престъпност в Балканския регион;

Сряда, 19 януари 2011 г.

47. Подчертава важната роля на Сърбия по отношение на стабилността на Западните Балкани като цяло, по-конкретно по отношение на стабилността и сближаването с Босна и Херцеговина; призовава в тази връзка сръбските органи да подкрепят активно всички необходими конституционни промени, които биха позволили на държавните институции на Босна и Херцеговина да извършват трудните реформи в европейския интеграционен процес; призовава по-конкретно Белград да подкрепя консолидирането, модернизирането и укрепването на държавните институции на Босна;

48. Призовава сръбските органи да продължат сближаването на сръбското законодателство със законодателството и стандартите на ЕС в областта на околната среда и да прилагат и привеждат в действие приетото законодателство;

49. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на правителството и парламента на Сърбия.

Европейска инициатива за болестта на Алцхаймер и други деменции

P7_TA(2011)0016

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно европейска инициатива за болестта на Алцхаймер и други деменции (2010/2084(INI))

(2012/C 136 E/07)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 168 от Договора за ЕО,
- като взе предвид член 35 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид препоръката на Съвета относно мерките за борба с невродегенеративните заболявания и в частност с болестта на Алцхаймер посредством съвместно планиране на научноизследователски дейности и заключенията на Съвета относно стратегиите на общественото здравеопазване за борба със свързаните с възрастта невродегенеративни заболявания, и по-специално болестта на Алцхаймер,
- като взе предвид откритията на организацията „Алцхаймер Европа“ (Alzheimer Europe), направени по проекта в рамките на ЕС „EuroCoDe“ („Европейско сътрудничество в областта на деменцията“) (2006/2008), финансиран от ГД „Здравеопазване и потребители“, и Световния доклад за 2010 г. относно болестта на Алцхаймер, публикуван от Международната федерация на асоциациите за болестта на Алцхаймер (Alzheimer's Disease International, ADI) във връзка със Световния ден на борбата с болестта на Алцхаймер на 21 септември 2010 г.,
- като взе предвид резултатите от EuroCoDe („Европейско сътрудничество в областта на деменцията“), европейски проект на „Алцхаймер Европа“ (Alzheimer Europe), финансиран от Европейската комисия;
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета относно европейска инициатива за болестта на Алцхаймер и други деменции (COM(2009)0380),
- като взе предвид стратегическата цел на ЕС да насърчава доброто здраве в условията на застаряващо население в Европа, установена на базата на бялата книга на Комисията „Заедно за здраве: Стратегически подход за ЕС, 2008—2013“, която подчертава необходимостта от увеличаване на научните изследвания в интерес на палиативните грижи и по-доброто разбиране на невродегенеративните заболявания,
- като взе предвид резолюцията си от 9 септември 2010 г. относно дългосрочните грижи за възрастни хора ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 7 септември 2010 г. относно ролята на жените в едно застаряващо общество ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0313.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0306.

Сряда, 19 януари 2011 г.

- като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (А7-0366/2010),
- А. като има предвид, че по приблизителни оценки през 2010 г. броят на лицата, страдащи от деменция, от каквото и да е естество, по света възлиза на 35,6 милиона души и че тази цифра, която според изчисленията почти се удвоява на всеки 20 години, може да достигне 65,7 милиона през 2030 г. (доклад за 2010 г. на Международната федерация на асоциациите за болестта на Алцхаймер (Alzheimer's Disease International)), като има предвид, че броят на страдащите от болестта на Алцхаймер е занижен поради трудности при ранното диагностициране,
- Б. като има предвид, че по приблизителни оценки броят на лицата, страдащи от деменция възлиза на 9,9 милиона, като по-голямата част от тези случаи са на болни от болестта на Алцхаймер (доклад за 2010 г. на Международната федерация на асоциациите за болестта на Алцхаймер (Alzheimer's Disease International)); като има предвид, че невродегенеративните заболявания могат да засегнат хора от всички възрасти, но са една от основните причини за увреждания и зависимост при възрастните хора и че броят на страдащите от тези заболявания се очаква да нарасне драстично до 2020 г. поради по-голямата продължителност на живота и липсата на социален живот сред пенсионерите; като има предвид, че броят на засегнатите хора, почти се утроява, когато се вземе предвид броят на непрофесионалните болногледачи,
- В. като има предвид, че според Световния доклад за 2009 г., посветен на болестта Алцхаймер, в Европа са съсредоточени повече от 28 % от всички хора, страдащи от деменция, което я поставя на второ място само след Азия (35 %), като същевременно от всички региони по света в западна Европа е най-голям делът на страдащите (19 %),
- Г. като има предвид, че населението в Европа застарява, като хората над 80 годишна възраст са най-бързо нарастващата част от населението в повечето европейски държави, като има предвид, че намалява съотношението на работещите спрямо пенсионерите, и като има предвид, че поради тази причина деменцията се очаква да бъде едно от основните предизвикателства за устойчивостта на националните социални и здравни системи, включително що се отнася до неинституционалните грижи и институциите за дългосрочни грижи, през следващите десетилетия,
- Д. като има предвид, че според някои изчисления (доклад за 2010 г. на Международната федерация на асоциациите за болестта на Алцхаймер (Alzheimer's Disease International)), общите преки разходи за медицински и социални грижи, свързани с болестта на Алцхаймер, в Европа възлизат на 135,04 милиарда щатски долара,
- Е. като има предвид, че ранното диагностициране може да помогне за управлението на разходите за здравеопазване в Европа,
- Ж. като има предвид, че понастоящем Европейският съюз не разполага с достатъчно точна статистика относно деменциите и по-специално невродегенеративните заболявания и че изчисленията варират с коефициент три в зависимост от проучванията; като има предвид, че следователно е задължително да се проведат европейски епидемиологични изследвания въз основа на общи, строго определени показатели,
- З. като има предвид, че последствията от деменцията са както социални, така и икономически, като засягат всички системи на здравеопазването в държавите-членки,
- И. като има предвид, че за да се предотвратява икономическото и социалното въздействие на болестта на Алцхаймер и другите форми на деменция, е необходимо да се инвестира в научни изследвания и ефективни подходи към системите за предоставяне на грижи,
- Й. като има предвид, че повечето научни изследвания в тази област се извършват от държавите-членки при сравнително ниско равнище на международна координация, което води до разпокъсване и ограничен обмен на знания и най-добри практики между държавите-членки и като има предвид, че научните изследвания за болестта на Алцхаймер изостават в сравнение с изследванията на други сериозни заболявания в Европа,
- К. като има предвид, че скорошните открития на „Алцхаймер Европа“ показват, че болестта на Алцхаймер продължава да не се диагностицира успешно и че съществуват много неравенства между държавите-членки по отношение на превенцията, достъпа до лечение и предоставянето на подходящи услуги,

Сряда, 19 януари 2011 г.

- Л. като има предвид, че според настоящи научни изследвания начинът на хранене вероятно играе съществена за развитието на болестта на Алцхаймер и че следователно превенцията на деменция чрез гъвкави интервенции следва да бъде приоритет и следва да се обръща специално внимание на факторите за превенция като например здравословна диета, насърчаване на физическа и когнитивна активност и контрол на сърдечносъдовите рискови фактори като диабет, висок холестерол, хипертония и тютюнопушене,
- М. като има предвид, че все повече се засилва убеждението, че въздействието на невродегенеративните заболявания върху населението в Европа е от такъв мащаб, че нито една държава-членка не е в състояние да се справи с него сама; като има предвид, че поради това е необходимо държавите-членки и ЕС да засилят значително сътрудничеството си и съгласуването на своите иновационни и мултидисциплинарни клинични изследвания на причините, начините за превенция и лечение на болестта на Алцхаймер, както и обмена на информация и равнището на финансовите средства в тази област, с цел борба с невродегенеративните заболявания, и по-специално болестта на Алцхаймер, превърнала се в голямо предизвикателство за европейските общества,
- Н. като има предвид, че настоящата европейска инициатива няма за цел да замества вече съществуващите национални планове за борба срещу болестта на Алцхаймер и други форми на деменция, а че трябва да бъде използвана като средство за по-ефективно координиране на европейската изследователска дейност в тази област,
- О. като има предвид, че деменцията е не само унищожително разстройство за самите пациенти, но може също така, при липса на подходящи висококачествени услуги, да се превърне в много голяма тежест за техните близки и за техните болногледачи, предвид емоционалните, физическите и финансовите трудности, пред които изправя роднините и приятелите на страдащите от деменция; като има предвид, че във всяко семейство на пациент средно трима души пряко поемат основната тежест на заболяването, което означава, че по тази преценка 19 милиона европейци са директно засегнати от деменциите,
- П. като има предвид, че има дефицит на капацитет при институционалните грижи за хора, страдащи от болестта на Алцхаймер, и че този недостиг ще се влоши в бъдеще; като има предвид, че има недостиг на здравни специалисти и социални работници, полагащи грижи за хора, страдащи от болестта на Алцхаймер, и че този недостиг ще се увеличава в бъдеще; като има предвид, че същевременно е ясно, че най-доброто за такива хора е да им се помогне да останат в познатата им домашна обстановка,
- Р. като има предвид, че във връзка с полагането на грижи за страдащите от деменция и подкрепата за болногледачите, Европейският съюз и държавите-членки трябва да преследват тройна цел: осигуряване на качествено полагане на грижи за болните, гарантиране на необходимото време за отдих на болногледачите, и осигуряване на възможности за полагане на грижи за болните у дома или в качествени иновативни заведения,
- С. като има предвид, че модерните телемедицински услуги могат да предоставят много ефективна подкрепа на пациенти, страдащи от болестта на Алцхаймер, и на техните болногледачи, и могат по този начин да допринасят за по-добро качество на живот на пациентите в позната за тях обстановка и да осигуряват добра алтернатива на институционалните грижи,
- Т. като има предвид, че общественото отношение към болестта на Алцхаймер и хората, засегнати нея, изолира страдащите и техните семейства и близки; като има предвид, че цялостният подход към проблема остава погрешен и води до социалното изключване на хората, страдащи от болестта и техните близки; като има предвид, че следователно е необходимо по-добро разбиране на стигмата, предразсъдъците и дискриминацията, свързани с деменцията, както и проучвания за намиране на начини за предотвратяване на социалното изключване и за насърчаване на активното упражняване на гражданските права, така че да се запази достойнството и уважението към хората с деменция като основа на всяко действие,
- У. като има предвид, че повишаването на качеството на живот на пациентите зависи често от емоционалното състояние на техните роднини,
- Ф. като има предвид, че групите за помощ представляват подходяща рамка за оказване на колективна подкрепа на роднините на пациентите и за споделяне на тяхната „съзнателната отговорност“,
- Х. като има предвид, че болестта на Алцхаймер и другите форми на деменция не следва да се възприемат като нормален проблем, пред който са изправени отделните индивиди като част от процеса на остаряване като съответно не им се полага подходящо лечение, медицинска помощ и специализирани грижи,

Сряда, 19 януари 2011 г.

- Ц. като има предвид, че въпреки че осведомеността на обществото и научните знания за болестта на Алцхаймер са се увеличили значително, като подчертава най-вече, че болестта се проявява не само с клинични симптоми на деменция, но и още в по-ранен период с появата на предементни състояния, терапевтичните възможности все още се свеждат до симптоматично лечение; като има предвид, че понастоящем съществуват поразителни различия между държавите-членки и дори вътре в тях, и слабости по отношение на обучението и квалификацията на персонала и наличието на необходимото оборудване за диагностика и научни изследвания и като има предвид, че болестта на Алцхаймер често се диагностицира години след настъпването на заболяването и това забавя възможностите за лечение, което би забавило развитието на болестта,
- Ч. като има предвид, че напредъкът, постигнат напоследък в областта на използването на надеждни биомаркери за болестта на Алцхаймер, даде тласък на развитието на нови критерии, определящи болестта на Алцхаймер като клинична единица, обхващаща не само стадий, в който са засегнати паметта и познавателната способност, но и също така по-ранен стадий,
- Ш. като има предвид, че болестта на Алцхаймер и другите форми на деменция не засягат само възрастните, но също могат да се развият и при млади хора; като има предвид, че достъпът до диагностични услуги, научни изследвания и грижи, подкрепа и настаняване следва да бъде подобрен за страдащите от болестта млади хора,
- Щ. като има предвид, че повишаването на осведомеността на обществеността и на специалистите относно болестта на Алцхаймер както на национално, така и на европейско равнище, би трябвало да даде на населението способността да разпознава първите признаци на болестта, да потърси ранна диагностика, лечение и услуги още в ранния стадий,
- АА. като има предвид, че поставянето на акцента върху предементния стадий на болестта на Алцхаймер би могло да допринесе за подпомагане на разработването на подходящи терапевтични интервенции, водещи до забавяне на развитието на болестта и в крайна сметка до забавяне на проявата на тежкия стадий на болестта на Алцхаймер, т.е. формата на заболяването, съпътствана от най-тежки увреждания,
- АБ. като има предвид, че за пациенти, засегнати от болестта на Алцхаймер съществува сериозна и спешна нужда от разработване на ефикасни активни вещества, модифициращи болестта (за разлика от веществата с чисто симптоматично действие), която досега не е задоволена,
- АВ. като има предвид, освен това, че диагнозите за болестта на Алцхаймер, поставени в почти 70 % от случаите на деменция, не отчитат напълно разнообразието от мозъчни поражения, възникнали при страдащите, и факта, че при младите и възрастните страдащи не се проявява еднаква патологична и клинична картина,
1. Призовава Съвета да обяви деменцията за здравен приоритет на ЕС и настоятелно приканва държавите-членки да разработят конкретни национални планове и стратегии за болестта на Алцхаймер за справяне със социалните и здравните последици на деменцията и осигуряване на социални грижи и подкрепа за лицата с деменция и техните семейства, както беше направено в някои държави-членки, където планът за болестта на Алцхаймер и сходни болести, лансиран през 2008 г. направи възможно координирането на медицински и социални грижи и клинични и основни научни изследвания за тези заболявания на национално равнище;
2. Приветства инициативата на ЕС за съвместно програмиране, подкрепяна от държавите-членки с цел да се даде тласък на научните изследвания в областта на болестта на Алцхаймер и други невродегенеративни заболявания и насърчава Комисията да продължи да предприема мерки за справяне с предизвикателствата по отношение на здравето, обществото, технологиите и околната среда, които са свързани с лечението на болестта на Алцхаймер и на други невродегенеративни заболявания;
3. Призовава Съвета и Комисията да вземат предвид понятието за деменция, когато подготвят бъдещи действия в областта на превантивната здравна политика, а именно във връзка с нейното взаимодействие със сърдечносъдовите заболявания, психичното здраве, физическата активност, образованието в сферата на здравето и новите технологии;
4. Призовава държавите-членки да осигурят на гражданите на ЕС информация относно начина на живот с оглед на забавянето или превенцията на болестта на Алцхаймер и други форми на деменция, като популяризират идеята: „здравословен начин на живот за здрав мозък“;
5. Предлага Съветът и Комисията да разгледат възможността за обявяване на Европейска година на психичното здраве, която да допълни Световния ден на болните от Алцхаймер, 21 септември, с цел по-голяма обществена информираност относно мозъчните заболявания, свързани със стареенето, и начините за разпознаване и идентифициране на ранните симптоми на тези заболявания, и провеждане на публични информационни кампании за превенцията на тези заболявания и за лечението на мозъчно-съдови болести; тази европейска година следва да даде също така възможност за насърчаване на обмена на добри практики между европейските държави;

Сряда, 19 януари 2011 г.

6. Посочва, че а) все по-застаряващото население и б) нарастващият натиск върху публичните финанси и частната производителност вследствие на увеличението на разходите за застаряващото население ще породят структурен проблем за държавите-членки; ето защо Европейският съюз следва да възприеме в дългосрочната си стратегия политика на решително насърчаване на принципа на превенцията (по отношение на медицинските практики, както и по отношение на насърчаването на по-здравословен начин на живот). Здравните показатели ще допринесат за значително подобряване на икономическите показатели;
7. Призовава Съвета и Комисията да признаят ролята на асоциациите на пациентите в областта на невродегенеративните заболявания и да ги включат като основен партньор в кампаниите за превенция, информационните кампании и кампаниите за подкрепа на страдащите от деменции, както и в определянето на изследователските програми;
8. Предлага Комисията да обмисли обявяването на „Ден на полагащите грижи за болни“ с цел повишаване на осведомеността и признаване на важната роля на професионалните и непрофесионалните болногледачи навсякъде в Европа;
9. Подчертава неотложността на откриването на ефикасни интервенции, които предотвратяват появата или забавят развитието на болестта на Алцхаймер;
10. Призовава Съвета и Комисията да предприемат действия, за повишаване на обществената осведоменост в Съюза относно деменцията, за да се улесни разпознаването на ранните симптоми на деменцията с оглед ранното диагностициране, назначаването на съответното лечение и оказването на подходяща подкрепа;
11. Подчертава първостепенното значение на профилактиката, както и значението на ранната диагностика за ефикасни интервенции; подчертава необходимостта и призовава държавите-членки да подобрят епидемиологичните и клиничните данни с цел насочване на пряката научноизследователска работа, рехабилитацията и действията, особено по време на асимптоматичните фази и преди настъпването на инвалидност;
12. Отбелязва, че понастоящем не съществува специфична политика относно предотвратяването на болестта на Алцхаймер и следователно призовава за създаване на такава политика, включително и на европейско равнище, която да се основава на необходимостта от запазване на среда, благоприятна за физическата и интелектуална дейност на пациентите, на хранителен режим, съобразен с препоръчания от европейската платформа за хранене, физическа дейност и здраве, както и на насърчаването на всички политики за намаляване на активното или пасивното тютюнопушене;
13. Изразява убеденост, че тестовите за ранна диагностика, предложени неотдавна от международната работна група относно новите критерии за болестта на Алцхаймер, научните изследвания във връзка с рисковите фактори и определянето на критерии за ранна диагностика са от съществено значение;
14. Насърчава всички държави-членки да вземат активно участие в определянето, разработването и прилагането на общи протоколи за ранна диагностика, да изготвят биомаркери с оглед възползване от появата на нови терапии за деменция и предметни състояния и да определят обща програма за изследвания в областта на невродегенеративните заболявания, като по този начин намалят преобладаващите различия между държавите-членки и вътре в държавите-членки по отношение на диагностиката и лечението; подчертава, че въвеждането на стандартни оперативни процедури за оценка на маркерите на болестта ще бъде от ключово значение за откриването на лекарства и за разработването на по-ефективни, основаващи се на технологиите грижи за пациенти, страдащи от болестта на Алцхаймер;
15. Насърчава държавите-членки да гарантират, че лекарствените средства, които забавят проявата на болестта на Алцхаймер, са достъпни за всички пациенти, страдащи от заболяването, а не само за пациенти, при които е диагностициран тежък стадий на Алцхаймер;
16. Насърчава Комисията да изготви насоки за разработването и прилагането на обща ранна диагностика, основана на мултидисциплинарна оценка на състоянието на паметта на пациента и адаптирана система за уведомяване и информиране, предоставяща на пациентите и семействата им най-добрата възможна рамка, чрез която да подхождат към появата на заболяването;
17. Насърчава държавите-членки да създадат специализирани центрове и да осигурят на национално равнище задоволително медицинско оборудване (включително ядрено-магнитен резонанс, чийто принос за изследването на деменциите е безспорен);

Сряда, 19 януари 2011 г.

18. Призовава Съвета и Комисията, когато изготвят плановете за действие за научните изследвания да вземат предвид бързото разпространение на деменцията и на болестта на Алцхаймер и тяхното въздействие;
19. Настоятелно призовава държавите-членки да разработят политики за улесняване на достъпа до финансиране за научни изследвания в областта на деменцията и болестта на Алцхаймер, включително изследвания в сферата на превенцията, на база пропорционална на икономическото въздействие на тези заболявания върху обществото;
20. Подчертава значението на мултидисциплинарния подход към начините, по които сътрудничеството и съгласуването в областта на изследователската дейност на европейско равнище могат да подобрят знанията, диагностиката, лечението, профилактиката и социалните изследвания за подобряване на благосъстоянието на пациентите, техните семейства и болногледачи; счита, че изследването в областта на одобряването на нови критерии за диагностика, разработването на ранни тестове за скрининг и определянето на рискови фактори за развитието на болестта от предементния до напреднал стадий е от решаващо значение; препоръчва представители на пациентите, здравните организации и доставчиците на медицински услуги да се включат в този процес; при това положение, счита, че има ясна добавена стойност в провеждането на широкообхватни епидемиологични и клинични изследвания на базата на транснационално сътрудничество;
21. Признава настоящото значение на подкрепата на Европейския съюз на стойност 159 милиона евро за 34 проекта, свързани с невродегенеративни заболявания; при все това счита, че е от съществено значение в контекста на предстоящата осма рамкова програма за научни изследвания и развитие да се превъзмогне разпокъсания характер на научните изследвания, по-специално относно болестта на Алцхаймер, и да се включат проекти в недостатъчно проучените области на безлекарствена, поведенческа и когнитивна терапия;
22. Счита за изключително важни тестовите за ранна диагностика, изследванията на рисковите фактори, както и критериите за ранна диагностика; при това положение, счита, че има ясна добавена стойност в провеждането на широкообхватни епидемиологични и клинични изследвания въз основа на транснационално сътрудничество; счита за също толкова важно европейското проучване на здравето, което ще може чрез когнитивния си модул за тестване да осигури ценна информация относно броя на хората, страдащи от начален стадий на когнитивни нарушения;
23. Призовава Комисията, Съвета и държавите-членки да вземат предвид специфичните нужди на жените в сферата на медицинските и социалните научни изследвания, здравеопазването, заетостта и социалната политика, тъй като жените са два пъти по-засегнати от болестта, а и участват несъразмерно в полагането на грижи за болните;
24. Призовава държавите-членки да развият дългосрочни политики и планове за действие в областта на грижите и превенцията, които да предвиждат и вземат мерки по отношение на социалните и демографските тенденции, и да се съсредоточат върху подкрепата, предоставяна на семействата, които се грижат за пациентите, като по този начин се предостави социална защита на уязвими лица, страдащи от деменция;
25. Подчертава значението на превенцията на болестта на Алцхаймер чрез насърчаване на здравословен начин на живот, включително поддържане на ментална и социална активност, поощряване на добър начин на хранене и физическа активност;
26. Приканва държавите-членки да разработят стратегически план за действие, който да определя средносрочните до дългосрочните изследователски потребности и цели в областта на невродегенеративните заболявания, включително по отношение на нуждата от предоставяне на грижи, и по-специално във връзка с болестта на Алцхаймер. Тези планове за действие следва да бъдат насочени към укрепване на потенциала на младите изследователи и оказване на подкрепа на иновационните изследователски подходи, основани на публично-частно партньорство; препоръчва насърчаването на развитието на центрове за високи постижения за конкретни научно-изследователски области с участието на представители на пациентите, организациите на болногледачите и на обществени и частни доставчици на здравни услуги;
27. Приканва държавите-членки да проучат в сътрудничество с Комисията възможните инициативи, които Комисията би могла да предприеме с цел подпомагане на държавите-членки при разработването и изпълнението на общата програма за научни изследвания;
28. Призовава държавите-членки да разработят планове за действие, насочени към подобряване на благосъстоянието и качеството на живот на пациентите, страдащи от болестта на Алцхаймер и други деменции, както и тези на техните семейства;
29. Приканва европейските институции да подпомогнат доколкото е възможно центъра за наблюдение и изследване на деменцията към организацията „Алцхаймер Европа“ като полезен инструмент за разпространяване на най-добри практики и резултати от научни изследвания сред пациентите и техните болногледачи;

Сряда, 19 януари 2011 г.

30. Изтъква важността на научните изследвания на връзката, както и на разликата между процеса на стареене и деменцията, както и между деменцията и депресията при по-възрастните хора, а така също и между разликите в пола и различните видове деменция; насърчава държавите-членки, освен това, да стимулират специфични програми в областта на здравеопазването и научните изследвания, които отдават голямо значение на избора и перспективата за пациента и да формулират препоръки, базиращи се на основните принципи за човешко достойнство и социално приобщаване, като същевременно насърчават независимостта и самоопределянето на пациентите;
31. Призовава държавите-членки да отделят ресурси за здравни грижи за пациенти, болни от болестта на Алцхаймер, и за обмен на информация и създаване на мрежи с оглед на получените резултати;
32. Подчертава значението на помощта у дома за пациентите и за възрастните хора, и съществения принос на организациите с нестопанска цел и доброволческите организации за грижите за пациенти, болни от болестта на Алцхаймер, и за страдащите от други заболявания, свързани с възрастта; насърчава държавите-членки да създадат форми на партньорство с тези организации и да подкрепят дейностите им; призовава държавите-членки освен това да отдадат необходимото доверие и признаване на ролята, която имат неинституционалните грижи, предоставени от близките на болните от тези заболявания;
33. Подчертава необходимостта от действия, които се съсредоточават не само върху лечение на болестта на Алцхаймер с лекарствени средства, след като заболяването вече се е развило, но и върху превантивни мерки, включващи режима и начина на хранене, с цел да се намали вероятността от заболяване от болест на Алцхаймер; призовава за провеждане на задълбочени изследвания на въздействието на режима и начина на хранене върху болестта на Алцхаймер, както и за разработване и разпространяване в обществото в рамките на кампании за повишаване на осведомеността на съвети, включително по отношение на храненето, относно предотвратяването на болестта;
34. Подчертава, че за постигане на разбиране на психологичните и социалните аспекти на деменция са необходими и научни изследвания в областта на здравната икономика, социалните и хуманитарните науки, както и нефармакологични подходи;
35. Счита, че диагностицирането на ранните симптоми на паметови нарушения следва да бъде една от централните области на здравното обслужване на работното място;
36. Настоятелно призовава Комисията, Съвета и държавите-членки да обсъдят създаването на стандарти за безопасност, приложими за институциите, специализирани в грижи за възрастни хора, за общностите, към които те спадат и за условията на полагане на грижи в дома;
37. Приканва държавите-членки, в тясно сътрудничество с Комисията и във взаимодействие с научно-изследователски организации да изготвят общи насоки за обучението на всички видове персонал, работещ с пациенти, страдащи от болестта на Алцхаймер (медицински и парамедицински), и за обучението и наблюдението на лица от семейството, които полагат грижи и други информирани болногледачи с цел гарантиране на компетентно и ефективно използване на съществуващите ресурси; изтъква бързо растящата нужда от квалифициран персонал, който да работи с лица с деменция;
38. Призовава държавите-членки да вземат предвид възможностите, предлагани от стратегиите „ЕС 2020“ „Инициатива за нови работни места“ и „Нови умения за нови работни места“ с цел укрепване на бъдещия капацитет на работната сила за полагане на грижи за хора, страдащи от болестта на Алцхаймер и други видове деменция; в цяла Европа е необходимо да бъдат създадени нови работни места, изискващи специфични умения, така че да се осигурят грижите за едно все по-зависимо застаряващо население;
39. Призовава Комисията да използва механизмите на своята водеща инициатива „Съюз за иновации“ в рамките на стратегията „Европа 2020“ и заплануваното пилотно партньорство за активно остаряване в добро здраве (което ще започне в началото на 2011 г.), с цел борба против деменцията в Европа;
40. Подчертава, че напредъкът, постигнат напоследък в областта на образните изследвания и биомаркерите проправя пътя за разкриване на тих молекулярен процес и ранни симптоми на болестта на Алцхаймер чрез използване например на маркер, който в момента се изследва, позволяващ да се визуализират амилоидни плаки в мозъка - едно от двете поражения, свързани с тази болест;
41. Признава важния принос на семействата, болногледачите и общностите за това, засегнатите пациенти да могат да използват потенциала си и приканва държавите-членки да подпомагат семействата, болногледачите и общностния живот;

Сряда, 19 януари 2011 г.

42. Подчертава значението на психологическата подкрепа за пациентите и техните семейства; подчертава значението на съчетаването на психосоциалния подход към стареенето с резултатите от медицински и биомедицинските научни изследвания; подкрепя необходимостта от научни изследвания в областта на здравната икономика, социално-хуманитарните аспекти и нефармакологичните подходи към лечението, за да се разбират психологическите, икономическите и социалните аспекти на деменцията и за да се насърчава използването на съществуващите технологии (електронно здраве, ИКТ, помощни технологии и т.н.);
43. Препоръчва на Комисията да проучи по какъв начин може да бъдат разширени инициативите на ЕС в сферата на правата на хората с деменция, включително по отношение на разпореждания на пациента относно неговото лечение (воля на пациента), както и въпросите, свързани със системите за настойничество;
44. Насърчава държавите-членки в плановете си за действие за подпомагане на страдащите от болестта на Алцхаймер да разгледат редуцирането на употребата на антипсихотични лекарства, като се има предвид, че тези лекарства понастоящем обикновено се предписват за борба срещу проявите на деменция, но ползата им се оказва ограничена и те по-скоро водят ежегодно до нарастване на смъртните случаи в резултат от предписването им;
45. Подчертава, че трябва да се зачита достойнството на хората, страдащи от болестта на Алцхаймер, и да се премахне отношението на изолация и дискриминация спрямо тях;
46. Насърчава държавите-членки и Комисията да разработят нови стимули, базирани на политиката, с цел улесняване на разпространението на информация и стратегии за достъп до пазара на иновативни терапии и тестове за диагностика, в отговор на незадоволените нужди на пациенти, засегнати от болестта на Алцхаймер;
47. Насърчава държавите-членки да развиват здравно обслужване и социални грижи, чийто основен принцип е разширяване на обхвата и гарантиране на равен достъп и равенство, да поощряват развитието на предлагането на интегрирани услуги в общностите и в дома в полза на лицата с деменция, независимо от тяхната възраст, пол, етническа принадлежност, материално състояние, увреждане и селско или градско местожителство; насърчава държавите-членки да предприемат действия за борба с тези фактори, които не влияят еднакво върху здравето на населението и чието влияние може да бъде предотвратено; насърчава Комисията и държавите-членки да продължават да събират данни относно неравенствата в сектора на здравеопазването;
48. Призовава държавите-членки да не пренебрегват профилактичното лечение, което спомага за забавяне на настъпването на деменция, както и да осигуряват достъпа на пациентите, страдащи от болестта, до достъпни и качествени грижи; обръща вниманието на държавите-членки върху факта, че такива услуги трябва да бъдат защитени в период на фискална консолидация в цяла Европа;
49. Призовава държавите-членки да създадат европейска мрежа от свързани помежду си референтни центрове, където ще бъдат съсредоточени опитът при диагностицирането, лечението и грижите при деменции и болестта на Алцхаймер, и чрез които информацията и данните могат да се обменят и оценяват между държавите-членки;
50. Насърчава държавите-членки да разработят персонализирани пътеки за мултипрофесионално и мултидисциплинарно полагане на грижи и оказване на подкрепа, координирани от едно лице за контакт от момента на поставяне на диагнозата с цел улесняване на полагането на грижи у дома чрез увеличено използване на универсалните и специализирани служби за помощ и грижи по домовете, автоматизацията на дома и новите информационни и комуникационни технологии;
51. Призовава държавите-членки да разработят разнообразни, иновативни и висококачествени съоръжения за почивка на болногледачите като центрове за настаняване и временно приемане, и да проследяват здравето на болногледачите, като например им осигуряват подходящи медицински грижи и психологическа или социална подкрепа;
52. Призовава Европейския съюз и държавите-членки да увеличат научните изследвания, да подобрят достъпа до диагностични услуги и да приспособят услугите за полагане на грижи и предоставяне на подкрепа към потребностите на младите болни;
53. Насърчава държавите-членки да предоставят на пациентите достъп до нови форми на лечение, чиято терапевтична ефикасност е проверена и установена, веднага след като бъдат налични;

Сряда, 19 януари 2011 г.

54. Настоятелно призовава държавите-членки да подобрят обществената и професионална осведоменост относно деменцията сред специализираните здравни работници и здравните работници с по-ниска специализация или без специализация, сред изработващите политиките в областта на здравеопазването и сред медиите, което да доведе до по-добро разпознаване на симптомите на болестта на Алцхаймер, да спомогне за по-добро разбиране на заболяването и за подобряване на грижите за болните; повишаването на осведомеността трябва да се насочи към различни аспекти, като например диагностика, лечение и подходяща подкрепа;

55. Припомня на Комисията доклада на Bowis от 2006 г., който призовава работодателите да въведат мерки за „психично здраве на работното място“ като необходима част от отговорността, която носят по отношение на здравето и безопасността на работното място, с оглед на осигуряване на възможно най-добро интегриране на пазара на труда на лица с психични разстройства, както и че тези политики следва да бъдат публикувани и наблюдавани съгласно съществуващото законодателство, свързано със здравето и безопасността; припомня на Комисията, че Парламентът все още очаква оповестяването на тези политики;

56. Подчертава размера на медицинските разходи, до които води болестта на Алцхаймер и други деменции и че е важно да се намерят изпълними решения, които да вземат предвид: преките медицински разходи (включващи разходите на системата на здравеопазването: разходите за специалисти, лекарствени продукти, медицински прегледи и редовни контролни прегледи); преките социални разходи (обхващащи разходите за професионални услуги извън медицинските заведения: услуги, предлагани в дадена общност, грижи в дома, осигуряване на храна, транспорт и настаняване на пациентите в специализирани жилищни центрове за грижа за възрастни хора, където те могат да получават медицинска помощ); и неофициалните разходи (обхващащи разходите, свързани с намалената продуктивност в случаи на удължаване на периода на професионална дейност, загуба на производствена сила в резултат на ранно пенсиониране, болнични или смърт);

57. Насърчава държавите-членки да провеждат информационни кампании насочени към широката общественост и отделни групи като ученици, здравни работници и социални работници, като сравняват и обменят опит относно мерките за подкрепа на членовете на семейства, полагащи грижи, и асоциации на пациентите и неправителствени организации, чрез оказването на подкрепа за публикуването и разпространението на информационни брошури, включително онлайн, за обучението и организирането на доброволци и правни, психологически и здравни асистенти, както по домовете, така и в центровете за дневни грижи, както и чрез подпомагане или учредяване на асоциации за болестта на Алцхаймер, в които засегнатите да обменят опит; подчертава колко е важно в рамките на всички кампании за повишаване на осведомеността и образованието да се обръща внимание на способността за разпознаване на симптомите на деменция;

58. Насърчава държавите-членки да поощряват доброволния и безплатен скрининг за деменция за тези групи от населението, при които съгласно научните изследвания съществува по-голям риск от развиване на болестта на Алцхаймер или други дементни заболявания;

59. Насърчава държавите-членки и Комисията да поощряват разглеждането на потребностите и етичния подход към болните с цел да се гарантира зачитане на човешкото достойнство, и да обмислят правния статут на хората, страдащи от невродегенеративните заболявания, с цел да се предвиди правна рамка за ограничаване на свободата и правната защита за болните;

60. Призовава за признаване на асоциациите за болестта на Алцхаймер като основни партньори и за тяхното включване в 1) разработването на препоръки за превенция и най-добри практики и разпространяването им сред гражданите, 2) предоставянето на необходимата информация и подкрепа за хората с деменция и техните болногледачи, 3) защита на интересите и на нуждите на хората с деменция и техните болногледачи пред лицата, разработващи политики и 4) поощряването на партньорствата с медицинските професии с цел осигуряване на цялостен подход; изтъква, че за тази цел европейските институции следва да проучат възможностите на Европейската програма за обществено здраве да предоставя редовно основно финансиране на асоциациите „Алцхаймер Европа“ и насърчава държавите-членки да подкрепят асоциациите за болестта на Алцхаймер на национално равнище;

61. Насърчава държавите-членки да създадат групи за подкрепа на здравните работници, които работят в тези институции, на роднините на хоспитализираните пациенти, на роднините, които оказват помощ на пациента в дома, както и на здравните работници, работещи в областта на здравното обслужване по домовете;

62. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки заедно с Парламента да насърчават независимостта на хората с деменция и да подкрепят запазването на тяхното достойнство и социално интегриране чрез план за действие в областта на здравето, както и да предоставят информация относно най-добрите практики в сферата на зачитането на правата на уязвимите хора и на борбата срещу лошото отношение към пациенти с деменция;

Сряда, 19 януари 2011 г.

63. Призовава Комисията и Съвета да подпомагат развитието във връзка с изпълнението на научноизследователски проекти, на партньорства между обществени институции и между публични и частни институции, като по този начин включат съоръжения, ресурси и опит от публичния и частния сектор в борбата с последиците от болестта на Алцхаймер и от другите видове деменция;

64. Отбелязва значителния напредък, който трябва да се постигне в областта на достъпа до терапевтични изпитвания за пациентите, засегнати от болестта на Алцхаймер и сходни заболявания, за да се гарантира, че новите молекули са ефективни; подчертава, че този проблем следва да бъде засегнат при следващото преразглеждане на директивата на ЕС относно клиничните изпитвания на лекарствени продукти (2001/20/ЕО);

65. Призовава държавите-членки, в контекста на пагубното въздействие на болестта на Алцхаймер върху паметта и умствените способности, да изработят национални стратегии, позволяващи на органите, отговарящи за оказването на финансова помощ на болните, да извършват мониторинг на тази помощ, за да се гарантира, че тя се използва изключително в полза на болните;

66. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите-членки.

Инхалатори за астма

P7_TA(2011)0017

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно петиция 0473/2008 от Christoph Klein, с германско гражданство, относно непредприемането на действия от страна на Комисията във връзка с дело в областта на конкуренцията и относно вредните последици от това за съответното дружество

(2012/С 136 Е/08)

Европейският парламент,

- като взе предвид въпроса от 10 ноември 2010 г. до Комисията относно петиция 0473/2008 от Christoph Klein, с германско гражданство, относно непредприемането на действия от страна на Комисията във връзка с дело в областта на конкуренцията и относно вредните последици от това за съответното дружество (О-0182/2010 – В7-0666/2010),
- като взе предвид член 227 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от своя правилник,
- като взе предвид членове 201 и 202 от своя правилник,
- А. като има предвид, че приложимата правна рамка в случая е Директива 93/42/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета относно медицинските изделия, съгласно която производителите на медицински изделия от клас I могат да пускат такива изделия на пазара без намесата на нотифициран орган или на друг компетентен орган и задължението за доказване на съответствието на техните изделия на изискванията на директивата е на производителя,
- Б. като има предвид, че за да осигурят изпълнението на тези изисквания държавите-членки са задължени да наблюдават пазара и да предприемат необходимите мерки, които включват защитната процедура по член 8 и мерките по член 18, в случай на неправомерно поставен знак „СЕ“,
- В. като има предвид, че съответният производител е демонстрирал пред отговорния орган на държавата-членка, че неговото изделие отговаря на всички правни изисквания за пускане на медицинско изделие от клас 1 и продукт със знака „СЕ“ на пазара,

⁽¹⁾ ОВ L 169, 12.7.1993 г., стр. 1.

Сряда, 19 януари 2011 г.

- Г. като има предвид, че когато взема съответните временни мерки и изтегля изделие от пазара или забранява или ограничава пускането му на пазара, държавата-членка, чрез съответния орган, трябва незабавно да уведоми за това Комисията, като посочи причините за своето решение,
- Д. като има предвид, че германските органи за първи път изразяват загриженост относно безопасността на въпросното изделие (инхалатор) през 1996 г. и са информирали Комисията, за да бъде задействана защитна процедура по този въпрос, но Комисията не се е консултирала с производителя и не е излязла с решение; и като има предвид, че в резултат на това решението на проблема все още се очаква и вносителят на петицията е оставен без средства за правна защита,
- Е. като има предвид, че органите в Саксония-Анхалт са наложили забрана върху изделието през 1997 г. по настояване на баварските органи;
- Ж. като има предвид, че дружеството законно е продавало продуктите преди първата възбрана за продажба от 1997 г. и според отговорния орган е изпълнило всички изисквания на Директива 93/42/ЕИО на Съвета,
3. като има предвид, че производителят е пуснал изделието отново на пазара под ново наименование през 2003 г. и че през 2005 г. правителството на Горна Бавария е разпоредило неговото изтегляне от пазара съгласно германския закон за медицинските изделия, без съответно да информира за това Комисията,
- И. като има предвид, че през 2006 г. производителят е информирал Комисията за втората възбрана за продажба с цел започване на процедура за установяване на нарушение срещу Германия за нарушаване на член 8, параграф 1 на Директива 93/42/ЕИО,
- Й. като има предвид, че Комисията твърди, че няма достатъчно доказателства, че инхалаторът отговаря на основните изисквания съгласно Директива 93/42/ЕИО, и стига до заключението, че не е необходимо провеждане на нова процедура за преглед на безопасността, тъй като случаят попада по-скоро в приложното поле на член 18, а не на член 8 от директивата,
- К. като има предвид, че производителят е внесъл петиция в Европейския парламент през 2008 г., в която твърди, че при разглеждането на случая Комисията не е изпълнила задълженията си съгласно директивата и не е изпълнила дълга си на „пазител на Договорите“,
1. Счита, че в своя отговор до комисията по петиции, Комисията не отговаря задоволително на въпросите, повдигнати от вносителя на петицията и членовете на комисията, както и на загрижеността, изразена в становището на комисията по правни въпроси;
2. Призовава Комисията незабавно да предприеме необходимите действия за приключване на все още висящата процедура, започната през 1997 г. съгласно защитните разпоредби на член 8 от Директива 93/42/ЕИО;
3. Призовава Комисията незабавно да отговори на законните искания на вносителя, който се намира в това нетърпимо положение от 13 години и е понесъл значителни загуби, и да предприеме необходимите действия, за да позволи на вносителя на петицията да защити правата си;
4. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията и на федералното правителство на Германия.
-

Сряда, 19 януари 2011 г.

Положението в Хаити една година след земетресението: хуманитарна помощ и възстановяване

P7_TA(2011)0018

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно положението в Хаити една година след земетресението: хуманитарна помощ и възстановяване

(2012/С 136 Е/09)

Европейският парламент,

- като взе предвид международната конференция на донорите за ново бъдеще за Хаити, която се проведе в Ню Йорк на 31 март 2010 г., и докладът от мисията в Ню Йорк на делегацията на комисията по развитие на Европейския парламент,
- като взе предвид Плана за действие за възстановяване и национално развитие на Хаити – големите проекти за бъдещето, от март 2010 г.,
- като взе предвид заключенията от извънредното заседание на Съвета по външни работи, проведено на 18 януари 2010 г. в Брюксел,
- като взе предвид изявлението на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност от 19 януари 2010 г. относно земетресението в Хаити,
- като взе предвид заключенията от подготвителната министерска конференция в Монреал от 25 януари 2010 г.,
- като взе предвид Европейския консенсус относно хуманитарната помощ, подписан от трите европейски институции през декември 2007 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 10 февруари 2010 г. относно неотдавнашното земетресение в Хаити ⁽¹⁾,
- като взе предвид доклада от мисията в Хаити на комисията по развитие на Европейския парламент (25—27 юни 2010 г.),
- като взе предвид доклада на Съвместната парламентарна асамблея АКТБ–ЕС относно информационната мисия в Хаити и Доминиканската република от 30 август 2010 г.,
- като взе предвид съвместния документ от юни 2010 г. на Catherine Ashton, заместник-председател на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, и Кристилина Георгиева, член на Комисията, относно поуките, които следва да се извлекат във връзка с реакцията на Съюза по време на бедствието в Хаити,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 26 октомври 2010 г. относно капацитета на ЕС за спешно реагиране (COM(2010)0600),
- като взе предвид Мисията на ООН за стабилизиране на Хаити (MINUSTAH),
- като взе предвид доклада на Мишел Барние, озаглавен „За Европейски сили за гражданска защита: EuropeAid“, публикуван през май 2006 г.,
- като взе предвид член 110, параграф 2 от своя правилник,

⁽¹⁾ ОВ С 341 Е, 16.12.2010 г., стр. 5.

Сряда, 19 януари 2011 г.

- А. като има предвид, че при земетресението с магнитуд 7,3 по скалата на Рихтер, което разтърси Хаити на 12 януари 2010 г., загинаха 222 750 души, бяха засегнати 3 милиона души, а близо 1,7 милиона — разселени, като над един милион все още са настанени в лагери, които трябваше да бъдат само временни, и като има предвид, че асоциациите за защита на правата на човека осъждат „ужасяващите“ условия на живот в тези импровизирани лагери, включително „изнасилванията и сексуалното насилие“, на което са подложени жените,
- Б. като има предвид, че в тази страна, в която 60 % от населението живее в селски райони и 80 % от населението живее в абсолютна бедност, понастоящем между 2,5 и 3,3 милиона души са изправени пред продоволствена несигурност,
- В. като има предвид, че една година след земетресението в Хаити продължава да цари хаос, страната е все още в бедствено положение, а възстановяването тепърва започва,
- Г. като има предвид, че десетилетията на бедност, влошаване на околната среда, уязвимост по отношение на множество природни бедствия, насилие, политическа нестабилност и диктатура превърнаха тази държава в най-бедната страна в Северна и Южна Америка, в която преди бедствието по-голямата част от 12-те милиона хаитяни преживяваха с по-малко от два долара на ден, както и че щетите, причинени от земетресението, задълбочиха неспособността на държавата да осигурява основни обществени услуги, а оттам и да реагира активно на спасителните операции и усилията за възстановяване,
- Д. като има предвид, че до момента на практика са отпуснати 1,2 милиарда долара от общо 10-те милиарда (с два срока на изплащане: 18 месеца и 3 години), за които беше поет ангажимент на международната конференция на донорите за възстановяването на Хаити, проведена в Ню Йорк на 31 март 2010 г.,
- Е. като има предвид, че неотдавнашната трагедия в Хаити доказва необходимостта от укрепване на инструментите, с които разполага Съюзът, за справяне с бедствия (хуманитарна помощ и механизъм на Общността за гражданска защита), по отношение на ефикасността, бързината, координацията и видимостта,
- Ж. като има предвид, че по предложение на Хаити е създадена Временна комисия за възстановяване на Хаити, с цел да се гарантира координацията и ефективното усвояване на средствата, както и да се приложи планът за действие за развитието на Хаити; като има предвид, че Европейската комисия, в качеството си на водещ донор, е член на тази временна комисия и има право на глас,
- З. като има предвид, че разчистването на останките от разрушените сгради е основно предизвикателство за възстановяването на страната — много малка част от останките са разчистени досега — и че при сегашното темпо ще са необходими поне шест години, за да се разчистят милионите кубически метри останки,
- И. като има предвид, че епидемията от холера, проявила се на 19 октомври 2010 г., към момента е причинила смъртта на над 3 000 души, като са засегнати над 150 хиляди души; като има предвид, че разпространението на епидемията подчертава очевидните структурни недостатъци на хаитската държава и ограниченията на системата за международна помощ и MINUSTAH, както и че действията за борба с холерата са засегнати и от настоящата политическа криза, възникнала в резултат на изборите,
- Й. като има предвид, че от общата сума от 174 милиона долара Организацията на обединените нации е получила едва 44 милиона долара за борба срещу епидемията от холера,
- К. като има предвид, че СЗО предвижда 400 000 нови случая на холера през следващите 12 месеца, ако епидемията не бъде изкоренена,
- Л. като има предвид, че изборите от 28 ноември 2010 г., резултатите от които бяха обявени в началото на декември, предизвикаха бурни протести в Хаити и многобройни обвинения в измами и че международната общност следва да окаже подкрепа за осигуряването на прозрачен и законен изборен процес, за да се гарантира справедливостта на изборите, която е от първостепенно значение за възстановяването на страната; като има предвид, че защитата на гражданите представлява приоритет,
1. Отново изразява своята солидарност с жителите на Хаити, жертви на земетресението и холерата, и подчертава, че усилията за възстановяване трябва да се реализират въз основа на консултации с населението и гражданското общество на Хаити и с тяхно участие;

Сряда, 19 януари 2011 г.

2. Настоява международната общност, включително Европейският съюз, да се ангажира категорично и в дългосрочен план да изпълни всички ангажименти, поети по време на международната конференция на донорите в Ню Йорк, и да предприеме незабавни мерки в тази насока; също така подчертава, че цялата хуманитарна помощ и помощ за възстановяване, предоставяна от Съюза, се отпуска под формата на безвъзмездни помощи, а не под формата на заеми, които водят до натрупване на дълг;
3. Припомня високата степен на мобилизация на международната общност след разрушителното земетресение в Хаити и нейната политическа воля за оказване на подкрепа за възстановяването на Хаити по друг начин, като се избегнат грешките от миналото и се изкоренят веднъж завинаги първопричините за бедността в Хаити;
4. Изразява съжаление във връзка с обхвата на бедствието в Хаити, чиито последици са силно осезаеми дори една година след земетресението; приветства размера на хуманитарната помощ от Европейската комисия за Хаити в размер на 120 милиона евро (от които 12 милиона за борба с холерата) и на помощта от държавите-членки на Съюза, възлизаща на около 200 милиона евро, както и ангажимента на члена на Европейската комисия, отговарящ за международното сътрудничество, хуманитарната помощ и гражданската защита, и на ГД „Хуманитарна помощ и гражданска защита“ и нейните експерти;
5. Подчертава, че създаването на групи способства за координацията на място на хуманитарните действия, но този метод разкри своите ограничения предвид голямото разнообразие от хуманитарни организации, както и предвид сложността на кризисната ситуация поради високата концентрация в градските райони;
6. Приветства усилията и работата на хуманитарните организации (Червен кръст, НПО, ООН) и на държавите-членки и подчертава, че е необходимо да се предостави информация относно невидимите последици от хуманитарните действия и относно факта, че ситуацията е била овладяна, по-специално благодарение на грижите за ранените, доставката на питейна вода и храна, както и чрез осигуряване на временен подслон;
7. Посочва, че епидемията от холера разкри почти пълната безпомощност на хаитската държава, изправена пред лесно за предотвратяване и лечение заболяване, както и ограниченията на системата за международна помощ в страна, която се ползва от масивна хуманитарна дейност (12 000 НПО); подчертава, че хуманитарните организации не следва и не могат да продължават да се борят със слабостите на хаитската държава или да функционират като заместител на държавните органи и че е крайно необходимо да се предприемат спешни действия за дългосрочното развитие, особено в областта на достъпа до здравеопазване, водоснабдяване и канализация;
8. Приветства ангажимента, поет съвместно от Комисията и държавите-членки по време на международната конференция на донорите за възстановяването на Хаити, за отпускане на сума в размер на 1,2 милиарда евро – от които 460 милиона под формата на помощ, различна от хуманитарната помощ, от страна на Комисията; отново призовава Европейския съюз, като основен донор, да изпълнява ролята на политически лидер в рамките на усилията за възстановяване;
9. Призовава Комисията и държавите-членки да включат местното производство на храни и продоволствената сигурност в усилията за възстановяване в Хаити, чрез развитие на инфраструктурата в селските райони и подкрепа за дребните селскостопански производители, в рамките на съвместния им подход при планирането на техните средства за възстановяването на Хаити и в контекста на средносрочния преглед на неусвоените средства на Комисията, а именно 169 милиона евро, които са все още на разположение от общо 460-те милиона, обявени в Ню Йорк; призовава за прилагането на новата рамка за действие относно продоволствената сигурност, която беше обявена от Комисията през март 2010 г.;
10. Изразява съжаление, че временната комисия за възстановяване на Хаити, която следва да има централно значение за координирането на възстановяването, започна своята работа със закъснение; изразява съжаление предвид липсата на информация за нейната работа и резултати и призовава Комисията, член на CIRH, да се намеси, за да се ускори изпълнението на мандата на CIRH, както и да представи на Европейския парламент доклад за дейността на CIRH, за използването на ресурсите и за средствата, обещани по време на конференцията в Ню Йорк, които действително са използвани за възстановяването;
11. Признава, че CIRH, централна структура на управлението на възстановяването, може да функционира ефективно само чрез възстановяването на държавния капацитет на Хаити, чрез избора на нови хаитски държавни ръководители, които трябва да бъдат избрани чрез прозрачни и законни избори, и чрез реална политическа воля да се вземат решенията, необходими за справяне с този гигантски строителен обект;

Сряда, 19 януари 2011 г.

12. Настоятелно призовава хайтското правителство да следва и изпълнява ангажиментите, поети съгласно плана за национално възстановяване, за укрепване на държавната власт, повишаване ефективността на местното управление, укрепване на капацитета на местните и националните институции и възприемане на идеята за политическа, икономическа и институционална децентрализация;
13. Счита, че местните органи и представителите на гражданското общество следва да бъдат подпомагани по-ефективно и да бъдат включвани в процеса на вземане на решения;
14. Изразява съжаление, че хайтяните разполагат само с лопати, кирки и ръчни колички за разчистване на тоновете останки, които блокират столицата, което изглежда абсурдно като се има предвид мащабът на разрушението; подчертава, че разчистването на останките е от съществено значение за възстановяването на Хаити; изразява съжаление, че на практика не са предоставени никакви средства за разчистването на разрушените сгради и приканва Комисията да предостави финансова и техническа помощ за разчистването на останките;
15. Призовава ООН да преразгледа мандата на MINUSTAH, като отдели особено внимание на въпросите в областта на сигурността и изразява загриженост във връзка с нейната ефективност предвид последните събития, епидемията от холера и провежданите избори;
16. Изразява съжаление предвид голямата криза с подслоняването в Хаити; подчертава, че преместването на бездомните, разположени предимно в импровизирани лагери главно в столицата Порт-о-Пренс, е възпрепятствано от липсата на свободна земя, липсата на кадастър и превземането на много участъци от изселените, и призовава хайтските органи да проявят политическа воля, като предприемат активни действия, включително за отчуждаване;
17. Изразява своята нарастваща загриженост предвид положението на най-уязвимите лица, и по-специално жените и децата, след земетресението, което сериозно засегна над 800 000 деца, които са били изложени на опасността от насилие, сексуална злоупотреба, трафик на хора, експлоатация и изоставяне, и призовава Европейския съюз (Комисията) да се ангажира решително, за да се възстанови среда на живот, която осигурява защита и безопасност на децата, с цел подпомагане на процеса на създаване на осигурителна система в Хаити и в подкрепа на реформата в образованието; призовава също за подобряване на условията за живот и сигурността в лагерите;
18. Призовава Европейския съюз да си сътрудничи с правителството на острова, за да формулира всеобхватно законодателство за защита на правата на децата, да въведе в националното законодателство задълженията, произтичащи от множество международни инструменти, ратифицирани от Хаити, в областта на правата на детето, правата на човека, премахването на робството и защитата на правата на детето;
19. Счита, че е изключително важно Комисията да подкрепи протичането на процеса на идентифициране, преброяване и издирване на семействата на децата, които са отделени от тях и да прояви особена бдителност по границите, за да се противопостави на трафика на хора и незаконното осиновяване на деца;
20. Подчертава, че е от първостепенно значение незабавно да се изгради капацитетът на хайтската държава да прилага принципите на демокрацията и доброто управление в страната, което е необходимо за възстановяването на страната, както и да се гарантира участието на гражданското общество и населението на Хаити;
21. Изразява дълбоката си загриженост по повод настоящата политическа криза вследствие на резултатите от президентските и парламентарните избори, които са силно оспорвани и не напълно потвърдени от мисиите на чуждестранните наблюдатели, като в момента се извършва повторно преброяване на гласовете от експерти, изпратени от Организацията на американските държави, които препоръчват в своя доклад, предаден в четвъртък, 13 януари 2011 г., отстраняването на управляващия кандидат, Jude Célestin, в полза на Michel Martelly, поради установени измами;
22. Призовава Европейския съюз да направи всичко възможно, за да подкрепи решително един прозрачен и законен изборен процес и гладкото протичане на втория тур, планиран да се проведе през февруари, за да не изпадне Хаити в по-дълбока криза; счита, че само един законно избран президент и законно избрани парламентаристи могат да вземат необходимите решения и че за възстановяването са необходими стабилност и политическа воля;

Сряда, 19 януари 2011 г.

23. Настоятелно призовава международната общност и Европейския съюз да си сътрудничат тясно с бъдещите органи на Хаити и да ги подпомагат при организирането на техните институции и държавен капацитет за постигане на ново равновесие на всички равнища, пълноценно функционираща демокрация, както и по време на процеса на възстановяване;
24. Подчертава решаващото значение на паричните преводи от страна на имигрирали хаитяни като капиталови потоци, насочени пряко към населението на Хаити, които могат да използват тези парични средства за задоволяване на непосредствени потребности; призовава държавите-членки и хаитското правителство да улесняват осъществяването на паричните преводи и да полагат усилия за намаляване на свързаните с тях разходи;
25. Настоятелно призовава Съюза и държавите-членки да дадат приоритет на възстановяването и реконструкцията на Хаити; подчертава, че е настъпил моментът да се помогне на Хаити да се превърне в икономически и политически силна и самостоятелна страна и призовава международната общност да се възползва от случая, за да се изкоренят веднъж завинаги първопричините за бедността в Хаити;
26. Отправя искане към Комисията, в духа на Европейския консенсус относно хуманитарната помощ, да положи значителни усилия за интегриране на измерението готовност за реакция при бедствия и намаляване на риска от бедствия, в сътрудничество с правителството, местните органи и гражданското общество, във фазата на извънредното положение и развитието в дългосрочен план;
27. Настоятелно призовава Европейската комисия да представи в най-кратък срок предложения за създаване на сили на ЕС за гражданска защита въз основа на механизма на ЕС за гражданска защита;
28. Посочва, че хуманитарната помощ присъства в Хаити от десетилетия и че значението на връзката между помощ при извънредно положение, възстановяване и развитие придобива изцяло смисъл в тази криза; подчертава, че е от решаващо значение ООН да продължи да ръководи и координира всички граждански и военни операции за възстановяване на сигурността и в областта на хуманитарната помощ, както и за възстановяването и развитието;
29. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Съвета, Комисията и държавите-членки, на президента и правителството на Хаити, на заместник-генералния секретар на ООН по хуманитарните въпроси и координатора за спешна помощ, както и на Световната банка и МВФ.

Нарушаване на свободата на изразяване и дискриминация въз основа на сексуалната ориентация в Литва

P7_TA(2011)0019

Резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно нарушаване на правото на свобода на изразяването и дискриминация на основата на сексуална ориентация в Литва

(2012/C 136 E/10)

Европейският парламент,

- като взе предвид международните инструменти за гарантиране на правата на човека и основните свободи и за забрана на дискриминацията, и по-специално Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКЗПЧОС),
- като взе предвид членове 6 и 7 от Договора за Европейския съюз и член 19 от Договора за функционирането на Европейския съюз, които ангажират Европейския съюз и неговите държави-членки да защитават правата на човека и основните свободи и предвиждат средства на равнище ЕС за борба с дискриминацията и нарушенията на правата на човека,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално член 11 от нея, който гарантира правото на свобода на изразяването, както и член 21 от нея, забраняващ дискриминацията на основата на сексуална ориентация,

Сряда, 19 януари 2011 г.

- като взе предвид проектоизмененията към Административно-наказателния кодекс на Република Литва (№ XIP-2595),
 - като взе предвид проектостановището на Министерството на правосъдието на Република Литва (№ 11-30-01),
 - като взе предвид действията на Европейския съюз, насочени към борба с дискриминацията на основата на сексуална ориентация и хомофобия,
 - като взе предвид доклада на Агенцията за основните права от ноември 2010 г., озаглавен „Хомофобия, трансфобия и дискриминация въз основа на сексуална ориентация и полова идентичност“,
 - като взе предвид своята резолюция от 17 септември 2009 г. относно положението в Литва след приемането на закона за защита на непълнолетните лица ⁽¹⁾,
 - като взе предвид предходните си резолюции относно хомофобията, защитата на малцинствата и анти-дискриминационните политики, и по-специално резолюциите относно хомофобията в Европа ⁽²⁾,
 - като взе предвид член 115, параграф 5 и член 110, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че на 16 декември 2010 г. литовският парламент отложи гласуването на законодателен проект за изменение на Административно-наказателния кодекс с цел наказване на „публичното насърчаване на хомосексуални връзки“ с глоба в размер от 2 000 до 10 000 литовски лити (580–2 900 евро), тъй като измененията все още не са разглеждани от компетентните парламентарни комисии и все още са в процес на разглеждане от литовските национални органи,
- B. като има предвид, че на 8 декември 2010 г. комисията по образование, наука и култура към литовския парламент също така заличи сексуалната ориентация от списъка с основанията, заслужаващи защита, в разпоредбите относно равни възможности на Закона за образованието (член 5, първа алинея),
- B. като има предвид, че проектоизмененията към Административно-наказателния кодекс противоречат на член 25 от Конституцията на Република Литва, който постановява, че „не трябва да се пречи на човешкото същество да търси, получава и предава информация и идеи“, както и на член 29, който гласи, че „всички лица са равни пред закона, съда и другите държавни институции и длъжностни лица. Правата на човешкото същество не могат да бъдат ограничавани, нито може да се предоставят привилегии на основание пол, раса, гражданство, език, произход, обществено положение, възгледи, убеждения или идеи“,
- G. като има предвид, че министърът на правосъдието на Република Литва изрази становището си, че проектоизмененията към Административно-наказателния кодекс са в разрез със задълженията на Литва съгласно нейната конституция, Хартата на основните права на Европейския съюз, Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и Международния пакт за граждански и политически права,
- D. като има предвид, че в последния доклад на Агенцията за основните права от ноември 2010 г., озаглавен „Хомофобия, трансфобия и дискриминация въз основа на сексуална ориентация и полова идентичност“, се стига до заключението, че „съществува потенциална възможност измененията да криминализират почти всяко публично изразяване или описване на хомосексуалността, или предоставяне на информация относно същата“,
- E. като има предвид, че през юни 2009 г. литовският парламент гласува с огромно мнозинство, подкрепяйки изменението на „Закона за защита на непълнолетните лица от вредното въздействие на публичната информация“, с което се забранява на непълнолетните лица да получават достъп до информацията относно хомосексуалност,
- Ж. като има предвид, че смисълът на „проявата или насърчаването на сексуалната ориентация“ в Закона за рекламата продължава да бъде неясен,

⁽¹⁾ ОВ С 224 Е, 19.8.2010 г., стр. 18.⁽²⁾ ОВ С 287 Е, 24.11.2006 г., стр. 179, ОВ С 300 Е, 9.12.2006 г., стр. 491, ОВ С 74 Е, 20.3.2008 г., стр. 776.

Сряда, 19 януари 2011 г.

3. като има предвид, че причината за настоящата резолюция е поредица събития, предизвикващи безпокойство, като приемането на Закона за защита на непълнолетните лица от вредното въздействие на публичната информация, опита на местните органи да забранят провеждането на манифестации за равнопоставеност и права на хомосексуалистите, както и използването от водещи политици и парламентаристи на подстрекателски или заплашителен език и подтикващи към омраза изказвания,
- И. като има предвид, че на 17 май 2010 г., Международния ден срещу хомофобията, заместник-председателят на Комисията Вивиан Рединг, върховният представител на Европейския съюз Катрин Аштън, председателят на Европейския съвет Херман ван Ромпюй и председателят на Европейския парламент Jerzy Buzek осъдиха единодушно всяка форма на хомофобия и дискриминация на основата на сексуална ориентация,
- Й. като има предвид, че през 1990 г. Световната здравна организация извади хомосексуализма от класификацията на психичните заболявания, като няма достоверни научни изследвания, които да доказват, че образоването на децата и младежите в сферата на сексуалността може да се отрази на сексуалната им ориентация, а образованието във връзка със сексуалното многообразие поощрява търпимостта и приемането на различията,
1. Подкрепя ценностите и принципите, на които е основан Съюзът, по-специално зачитането на правата на човека, включително правата на всички малцинства;
2. Потвърждава, че институциите на ЕС и държавите-членки са задължени да гарантират зачитането на правата на човека, тяхната защита и насърчаването им в Европейския съюз, съгласно предвиденото в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6 от Договора за ЕС, без да се прави разлика на основание сексуална ориентация;
3. Призовава литовския парламент да отхвърли проектоизмененията към Административно-наказателния кодекс, да включи сексуалната ориентация в списъка на защитените основания в Закона за образованието, да даде възможност на непълнолетните лица да получават свободен достъп до информация, свързана със сексуалната ориентация, и да разясни смисъла на забраната в Закона за рекламата;
4. Посочва, че предложените изменения все още не са подложени на гласуване на пленарно заседание на литовския парламент и все още са в процес на разглеждане от страна на литовските национални органи;
5. Приема твърдата позиция, изразена неколкратно от президента на Република Литва Dalia Grybauskaitė, която изобличава хомофобския законодателен проект като вреден за литовските граждани и за образа на Литва, и призовава президента да наложи вето над измененията към Административно-наказателния кодекс, в случай че те бъдат одобрени;
6. Приветства неотдавнашното определяне на хомофобията като утежняващо обстоятелство при извършването на престъпления;
7. Изразява похвала за предприетите досега от Комисията двустранни действия; призовава Комисията да извърши правна оценка на предложените изменения към Административно-наказателния кодекс, както и да издаде Пътна карта на ЕС с конкретни мерки срещу хомофобията и дискриминацията на основата на сексуална ориентация;
8. Приветства намерението на литовските органи за преразглеждане на предложените изменения, по отношение на които бе преценено, че са в противоречие с европейското право, по-специално що се отнася до принципа на недискриминация на основата на сексуална ориентация;
9. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки и страните кандидатки, президента и парламента на Република Литва, Агенцията за основните права на ЕС и комисаря по правата на човека към Съвета на Европа.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

Положението на християните в контекста на свободата на вероизповедание

P7_TA(2011)0021

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно положението на християните в контекста на свободата на религията

(2012/C 136 E/11)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции и по-специално резолюцията си от 15 ноември 2007 г. относно сериозни събития, които излагат на опасност съществуването на християнските общности и на други религиозни общности ⁽¹⁾, резолюцията си от 21 януари 2010 г. относно атаките срещу християнски общности ⁽²⁾, резолюцията си от 6 май 2010 г. относно масовите жестокости в Jos, Нигерия ⁽³⁾, резолюцията си от 20 май 2010 г. относно свободата на религията в Пакистан ⁽⁴⁾ и резолюцията си от 25 ноември 2010 г. относно Ирак: смъртното наказание (по-специално случаят на Тарик Азиз) и нападенията срещу християнски общности ⁽⁵⁾,
- като взе предвид годишните доклади относно положението с правата на човека по света и по-специално резолюцията си от 16 декември 2010 г. относно годишния доклад за 2009 г. относно правата на човека по света и политиката на Европейския съюз в тази област ⁽⁶⁾,
- като взе предвид член 18 от Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
- като взе предвид член 18 от Международния пакт за граждански и политически права от 1966 г.,
- като взе предвид Декларацията на ООН от 1981 г. за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения,
- като взе предвид докладите на специалния докладчик на ООН за свободата на религиозна принадлежност или убеждения и по-специално докладите от 29 декември 2009 г., 16 февруари 2010 г. и 29 юли 2010 г.,
- като взе предвид член 9 от Европейската конвенция за правата на човека от 1950 г.,
- като взе предвид член 10 от Хартата на основните права на Европейския съюз,
- като взе предвид член 3, параграф 5 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),
- като взе предвид член 17 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),
- като взе предвид изявлението на говорителя на Катрин Аштън, върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Комисията, след нападението срещу поклонниците в коптската църква в Александрия, Египет на 1 януари 2011 г.,
- като взе предвид изявлението на председателя на Европейския парламент Йежи Бузек по повод на смъртоносната експлозия в египетската църква на 1 януари 2011 г.,
- като взе предвид член 110, параграф 4 от своя правилник,

⁽¹⁾ ОВ С 282 Е, 6.11.2008 г., стр. 474.⁽²⁾ ОВ С 305 Е, 11.11.2010 г., стр. 7.⁽³⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0157.⁽⁴⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0194.⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0448.⁽⁶⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0489.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- А. Като има предвид, че Европейският съюз неведнъж е изразявал своя ангажимент към свободата на религия, свободата на съвестта и свободата на мисълта и е подчертавал, че правителствата са длъжни да гарантират тези свободи в целия свят; като има предвид, че развитието на правата на човека, демокрацията и гражданските свободи е общата основа, върху която Европейският съюз изгражда отношенията си с трети държави, и че това се съдържа в клаузата за демокрация в споразуменията между ЕС и трети държави,
- Б. Като има предвид, че в член 18 от Международния пакт за граждански и политически права се декларира, че всяко лице има право на свобода на мисълта, съвестта и религията; като има предвид, че това право включва свободата да изповядва или приема религия или убеждения по собствен избор и свободата да изповядва своята религия или убеждения индивидуално или колективно, публично или частно, чрез богослужение, обучение, религиозни обреди и ритуали,
- В. Като има предвид, че свободата на мисълта, съвестта и религията се прилага за последователите на религии, а също така и за атеисти, агностици и хора без вероизповедание,
- Г. Като има предвид, че през 2010 г. се увеличи броят на нападенията срещу християнски общности в целия свят, както и броят на съдебните процеси и смъртните присъди за богохулство, които често засягат жените; като има предвид, че според статистическите данни за свободата на религия в последните години основната част от проявите на религиозно насилие е извършена срещу християни, както се посочва в доклада за свободата на религия по света за 2009 г., изготвен от организацията „Помощ за църквата в беда“; като има предвид, че в някои случаи положението на християнските общности е толкова тежко, че бъдещото им съществуване е изложено на опасност, а ако те изчезнат, това би довело до загуба на важна част от религиозното наследство на засегнатите страни,
- Д. Като има предвид, че отново загинаха невинни хора при жестоки нападения, целящи да поразят християнската общност в Нигерия на 11 януари 2011 г., като има предвид, че на 24 декември 2010 г. бяха нападнати няколко църкви в Maiduguri, а на 25 декември 2010 г. имаше бомбени нападения в нигерийския град Jos, при което загинаха 38 граждани, а няколко десетки бяха ранени; като има предвид, че на 21 декември 2010 г. в Tugu, Нигерия, въоръжени с мечове и ножове мъже нападнаха група местни селяни християни, убиха трима и раниха двама от тях; като има предвид, че на 3 декември 2010 г. седем християни, в т.ч. жени и деца, бяха открити мъртви, а други четири ранени при нападение в град Jos, Нигерия,
- Е. Като има предвид, че убийството на Salmaan Taseer, губернатор на Пенджаб, на 4 януари 2011 г., както и случаят на Asia Noreen в Пакистан предизвикаха протести сред международната общност,
- Ж. Като има предвид, че на 1 януари 2011 г. при терористично нападение срещу коптски християни бяха убити и ранени невинни граждани на Александрия,
- З. Като има предвид, че на Коледа - 25 декември 2010 г., сред общо 111-те ранени при бомбената експлозия в параклис в Sulu, Филипините, се намираха свещеник и едно деветгодишно момиче,
- И. Като има предвид, че на 25 декември 2010 г. в селата Rizokarpaso и Ayia Triada в северната част на Кипър рождественската литургия беше насилствено прекъсната,
- Й. Като има предвид, че на 30 декември 2010 г. при джихадски терористични нападения срещу семейства асирийски християни загинаха най-малко двама души, а 14 бяха ранени при поредица от координирани бомбени нападения над домове на християни в Багдад, Ирак; като има предвид, че на 27 декември 2010 г. крайпътна бомба уби асирийска християнка и рани съпруга ѝ в Dujaïl, Ирак; като има предвид, че двама иракски християни бяха убити в Мосул на 22 ноември 2010 г.; като има предвид, че редица нападения, насочени срещу християнски квартали, отнеха живота на невинни граждани в Багдад на 10 ноември 2010 г.; като има предвид, че при масовите убийства в сирийската католическа църква „Св. Богородица Спасителка“ в Багдад на 1 ноември 2010 г. загинаха 52 души, сред които жени и деца,

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- К. Като има предвид, че иранското правителство засили кампанията си срещу християните в Ислямската република, като през миналия месец бяха арестувани над 100 души, а мнозина бяха принудени да напуснат страната или да бъдат подведени под съдебна отговорност с евентуална смъртна присъда,
- Л. Като има предвид, че и във Виетнам дейността на католическата църква и други религиозни общности е подложена на жестоки репресии, което се демонстрира от сериозното положение в общностите на виетнамските „планинци“; като има предвид обаче, че промяната в отношението на виетнамския режим към случая на отец Nguyen Van Ly, довела до неговото освобождаване, може да бъде приветствана,
- М. Като има предвид, че нападенията на ислямските екстремисти са също нападения срещу настоящия режим в засегнатите държави, насочени към предизвикването на безредици и започването на гражданска война между различните религиозни групи,
- Н. Като има предвид, че Европа, подобно на други части на света, не е освободена от случаи на нарушаване на свободата на религията, нападения над членове на религиозни малцинства на основа на техните религиозни убеждения, както и от религиозно мотивирана дискриминация,
- О. Като има предвид, че диалогът между общностите е жизнено важен за насърчаването на мира и взаимното разбиране между народите,
1. Осъжда неотдавнашните нападения срещу християнските общности в редица страни и изразява своята солидарност със семействата на жертвите; изразява своята дълбока загриженост относно зачестилите епизоди на нетърпимост, репресии и насилие, насочени срещу християнски общности, особено в страни от Африка, Азия и Близкия изток;
 2. Приветства усилията на органите на властта в засегнатите страни да разкрият извършителите на нападенията над християнски общности; призовава правителствата да гарантират, че извършителите на тези престъпления и всички лица, носещи отговорност за нападенията, както и за други актове на насилие над християни или други религиозни или други малцинства, са подведени под отговорност и съдени в справедлив съдебен процес;
 3. Категорично осъжда всички актове на насилие спрямо християни, както и спрямо други религиозни общности, и всички видове дискриминация и нетърпимост на основа на религия и вяра спрямо вярващи, отстъпници и невярващи; подчертава отново, че правото на свобода на религията, съвестта и мисълта е основно човешко право;
 4. Изразява загриженост предвид масовото изселване на християни от различни държави, и по-специално от Близкия изток, през последните години;
 5. Изразява тревога относно факта, че пакистанският закон за богохулството, на който открито се противопоставяше покойният губернатор Salman Taseer, все още се използва за преследване на религиозни деноминации, включително на християни като осъдената на смърт Asia Noreen, майка на пет деца, докато убиецът на губернатора Salman Taseer е считан от голяма част от пакистанското общество за герой;
 6. Приветства реакцията на египетското обществено мнение, което решително осъди терористичния акт и бързо осъзна, че нападението е замислено, за да подкопае дълбоките традиционни социални връзки между християни и мюсюлмани в Египет; приветства съвместните демонстрации на коптски християни и мюсюлмани в Египет в знак на протест срещу нападението; приветства също публичното осъждане на нападението от страна на египетския президент Хосни Мубарак, великия шейх Ал Азхар и главния муфтия на Египет;
 7. Осъжда насилственото прекъсване на рождественската литургия, чествана на Коледа от оставащите 300 християни в северната част на Кипър от страна на турските органи;
 8. Изразява сериозна загриженост относно злоупотребата с религията от страна на извършителите на терористични актове в няколко района в света; отхвърля превръщането на религията в инструмент в различни политически конфликти;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

9. Настоятелно призовава органите на държавите с тревожно висок брой нападения срещу вероизповедания да поемат отговорност за гарантиране на нормално и публично изповядване на религията за всички вероизповедания, да увеличат усилията си за осигуряването на надеждна и ефективна защита за вероизповеданията в техните държави и да гарантират личната безопасност и физическата неприкосновеност на членовете на вероизповеданията в страната, като по този начин спазват задълженията, за които вече са поели ангажимент на международно равнище;
10. Подчертава отново, че зачитането на правата на човека и гражданските свободи, включително свободата на религия или убеждения, са основни принципи и цели на Европейския съюз и представляват обща основа за неговите отношения с трети държави;
11. Призовава Съвета, Комисията и върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Европейската комисия да обръщат повече внимание на въпроса за свободата на религията и положението на религиозните общности, включително християнските, в споразуменията и сътрудничеството с трети държави, както и в докладите за правата на човека;
12. Приканва предстоящия Съвет по външни отношения на 31 януари 2011 г. да обсъди въпроса за преследването на християните и зачитането на свободата на религия или убеждения, като това обсъждане би следвало да доведе до конкретни резултати, особено по отношение на инструментите, които могат да се използват за осигуряване на сигурност и защита на християнските общности, живеещи под заплаха където и да е по света;
13. Призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Европейската комисия спешно да разработи стратегия на ЕС за прилагане на правото на свобода на религията, както и списък на мерките срещу държави, които съзнателно не защитават вероизповеданията;
14. Изисква от върховния представител, предвид неотдавнашните събития и увеличаващата се необходимост от анализ и опознаване на развитието в сферата на културата и религията в международните отношения и съвременните общества, да изгради постоянен капацитет в рамките на Дирекцията по правата на човека на Европейската служба за външна дейност, която да наблюдава положението с правителствените и обществени ограничения на свободата на религия и свързаните с нея права и да докладва ежегодно на Парламента;
15. Призовава Съвета, Комисията, върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Европейската комисия, както и Парламента, да включат отделна глава относно свободата на религията в своя годишен доклад за правата на човека;
16. Призовава институциите на ЕС да спазват задължението по член 17 от ДФЕС да водят открит, прозрачен и редовен диалог с църквите и религиозните, философските и нерелигиозните организации с цел да се гарантира, че въпросът за преследването на християнските и другите религиозни общности е приоритетен и се обсъжда систематично;
17. Призовава водачите на всички религиозни общности в Европа да осъдят нападенията срещу християнски общности и други религиозни групи на основата на еднаквото уважение към всички деноминации;
18. Подчертава отново своята подкрепа за всички инициативи, насочени към насърчаване на диалога и взаимното уважение между религиозните и други общности; призовава всички религиозни органи да насърчават търпимостта и да предприемат инициативи срещу омразата, агресивната радикализация и екстремизма;
19. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност/заместник-председател на Европейската комисия, на парламентите и правителствата на държавите-членки, парламента и правителството на Египет, парламента и правителството на Иран, парламента и правителството на Ирак, парламента и правителството на Нигерия, парламента и правителството на Пакистан, парламента и правителството на Филипините, парламента и правителството на Виетнам, както и на организацията „Ислямска конференция“.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

Положението в Беларус

P7_TA(2011)0022

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно положението в Беларус

(2012/C 136 E/12)

Европейският парламент,

- като взе предвид предишните си резолюции относно положението в Беларус и по-специално резолюцията от 17 декември 2009 г. относно Беларус ⁽¹⁾,
- като взе предвид Решение 2010/639/ОВППС на Съвета от 25 октомври 2010 година относно ограничителните мерки срещу някои длъжностни лица на Беларус ⁽²⁾, за удължаване както на действието на ограничителните мерки, така и на отлагането на ограниченията за пътуване до 31 октомври 2011 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета по външни работи от 25 октомври 2010 г.,
- като взе предвид доклада с предварителните констатации и заключения относно президентските избори в Беларус, направени от Бюрото за демократични институции и права на човека и мисиите на ОССЕ (ОССЕ/БДИПЧ) и Парламентарната асамблея на ОССЕ, от 20 декември 2010 г.,
- като взе предвид член 110, параграф 4 от своя правилник,
- A. като има предвид, че декларацията от срещата на високо равнище в Прага за Източното партньорство потвърждава ангажиментите, наред с останалото на Беларус, към принципите на международното право и фундаментални ценности, включително демокрацията, върховенството на закона и зачитането на правата на човека и основните свободи,
- B. като има предвид, че на 25 октомври 2010 г. Съветът призова органите на Беларус да гарантират, че изборите (за президент) се провеждат в съответствие с международните норми и стандарти за демократични избори и ангажиментите на Беларус в ОССЕ и ООН,
- B. като има предвид, че Беларус поема ангажимент да разгледа препоръките на ОССЕ и на нейното Бюро за демократични институции и права на човека (БДИПЧ) за подобрене на изборния закон с цел привеждането му в съответствие с международните стандарти за демократични избори и да се консултира с ОССЕ относно предложените изменения; като има предвид, че Националното събрание на Беларус прие реформа на Избирателния кодекс, без предварително да се консултира с ОССЕ,
- G. като има предвид, че Съветът „потвърди своята готовност да задълбочи отношенията с Беларус в зависимост от по-нататъшния напредък към демокрация, права на човека и правова държава, както и да подпомогне тази държава в постигането на тези цели. В зависимост от напредъка на Беларус в тези области той е готов да предприеме стъпки за развитие на договорните си отношения с Беларус,
- D. като има предвид, че след оценка на събитията в Беларус Съветът реши да удължи действието на ограничителните мерки срещу някои длъжностни лица на Беларус, но и да отложи прилагането на ограниченията за пътуване в ЕС, и в двата случая до 31 октомври 2011 г.,
- E. като има предвид, че според доклада с предварителните констатации и заключения относно президентските избори в Беларус на ПА на ОССЕ и ОССЕ/БДИПЧ някои подобрения са били направени преди изборите, но са били засенчени от сериозни нарушения в изборния ден и безредиците, които избухнаха в нощта на 19 декември 2010 г.,

⁽¹⁾ ОВ С 286 Е, 22.10.2010 г., стр. 16.⁽²⁾ ОВ L 280, 26.10.2010 г., стр. 18.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- Ж. като има предвид, че над 700 души бяха задържани за участието им в демонстрацията на 19 декември 2010 г. в Минск, повечето от които бяха освободени след като излежах кратки административни присъди, докато срещу 24 активисти на опозицията и журналисти, включително шест кандидати за президент, са повдигнати обвинения за „организиране на масови безредици“, придружени от нападения и насилие и въоръжена съпротива, за което могат да бъдат осъдени на до 15 години затвор; като има предвид вероятността скоро да бъдат повдигнати обвинения срещу още 14 лица,
3. като има предвид, че полицейските мерки срещу демонстрацията на 19 декември 2010 г. и допълнителните мерки, предприети от правоприлагащите органи срещу демократичната опозиция, свободните медии и активистите на гражданското общество, бяха осъдени от председателя на Европейския парламент, върховния представител на ЕС и генералния секретар на ООН,
- И. като има предвид, че адвокатите, които представляват протестиращите, политическата опозиция или техните семейства, са изправени пред заплахата да загубят адвокатските си права или да бъдат отписани от адвокатската колегия,
1. Счита, в съответствие с предварителните констатации на ПА на ОССЕ и ОССЕ/СДИПЧ, че проведените на 19 декември 2010 г. президентски избори не отговарят на международните стандарти за свободни, честни и прозрачни избори; счита тези избори за още една пропусната възможност за демократичен преход в Беларус и призовава, в контекста на многобройните и сериозни нарушения, докладвани от ОССЕ/СДИПЧ, за провеждане на нови избори при честни и демократични условия в съответствие с нормите на ОССЕ;
2. Осъжда използването на брутална сила от страна на полицията и службите на КГБ срещу протестиращите в изборния ден, по-специално изразява възмущението си от бруталното нападение над Владимир Некляев, като два примера на тежко нарушаване на основните демократични принципи като свободата на събранията, свободата на изразяването и също така правата на човека, и изразява загриженост от опитите на органите на Беларус да вземат под държавна опека Даниил Санников, 3-годишният син на кандидата за президент Андрей Санников и Ирина Халип, разследващ журналист, задържани и двамата в затвора след изборите на 19 декември 2010 г.; е особено загрижен за здравето на Николай Статкевич, който е в гладна стачка от 30 дни;
3. Решително осъжда ареста и задържането на мирни демонстранти и на по-голямата част от кандидатите за президентския пост (напр. Владимир Некляев, Андрей Санников, Николай Статкевич и Алексей Михалевич), водачите на демократичната опозиция (напр. Павел Северянец, Анатолий Лебедко), както и на голям брой активисти на гражданското общество, журналисти, преподаватели и студенти, заплашени от лишаване от свобода за срок до 15 години; призовава за независимо и безпристрастно международно разследване на събитията под патронажа на ОССЕ; призовава за незабавното оттегляне на всички политически мотивирани обвинения;
4. Осъжда репресиите и настоятелно призовава органите на Беларус да прекратят незабавно всички форми на тормоз, сплашване или заплахи срещу активисти на гражданското общество, включително нахвърляне, претърсвания и конфискуване на материали в частни домове, помещения на независими медии и офиси на организации на гражданското общество, както и случаи на експулсиране от университетите и работните места;
5. Настоява за незабавно и безусловно освобождаване на всички задържани по време на изборния ден и след това, както и на лишените от свобода заради техните убеждения, признати от Amnesty International; призовава органите на Беларус да предоставят безпрепятствен достъп на задържаните до близките им, до правна помощ и медицински грижи;
6. Изразява дълбоко съжаление във връзка с решението на органите на Беларус да прекратят мисията на бюрото на ОССЕ в Беларус и ги призовава да оттеглят решението си;
7. Осъжда блокирането на редица важни интернет сайтове, включително каналите в мрежа и уебсайтовете на опозицията в изборния ден в Беларус; подчертава, че действащото законодателство за медиите в Беларус не отговаря на международните стандарти и следователно призовава органите на Беларус да го преразгледат и изменят;
8. Призовава Съвета, Комисията и върховния представител на ЕС да преразгледат политиката на ЕС спрямо Беларус, включително обмислянето на целенасочени икономически санкции и замразяването на всяка макрофинансова помощ, предоставяна чрез заеми от МВФ, както и операциите по отпускане на заеми по

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

програмите на ЕИБ и ЕБВР; подчертава, че ориентацията на ЕПС и националната помощ за Беларус следва да бъдат пренасочени, за да се гарантира подходяща подкрепа за гражданското общество; подчертава значението от ефективното използване на европейския инструмент за демокрация и права на човека;

9. Призовава Комисията да подкрепи с всички финансови и политически средства усилията на гражданското общество, независимите медии (включително ТВ Белсат, Европейско радио за Беларус, Радио „Рация“ и други) и неправителствените организации в Беларус за демократизация и срещу режима; съзира необходимостта от засилване и улесняване на връзките на НПО от Беларус с международната общност на неправителствените организации; същевременно призовава Комисията да спре съществуващото сътрудничество и да оттегли помощта си за държавните медии в Беларус; същевременно, Комисията следва да финансира произдаването и разпространението на поезията на Владимир Некляев, които неотдавна бяха конфискувани и изгорени от белоруските власти;

10. Призовава Европейската комисия да разработи механизъм за регистриране на НПО, на които е отказана регистрация в Беларус по политически причини, за да могат да ползват програмите на ЕС;

11. Настоятелно призовава Комисията да увеличи финансовата помощ за Европейския хуманитарен университет (ЕХУ), намиращ се във Вилнюс, Литва, така че той да увеличи броя на стипендиите за студенти, репресирани заради гражданската си активност и изключени от университетите, и да участва в конференцията на донорите за солидарност с Беларус във Варшава (2 февруари 2011 г.) и следващата конференция във Вилнюс (3-4 февруари 2011 г.);

12. Призовава Съвета, Комисията и върховния представител на ЕС незабавно да възобновят прилагането на забраната за издаване на визи за високопоставени представители на органите на Беларус, като я разширят до държавните служители, членовете на съдебната власт и служителите по сигурността, които могат да се считат за отговорни за манипулирането на изборите и бруталните репресии и арести на членове на опозицията след изборите, и да замразят техните активи; изтъква, че санкциите следва да останат в сила най-малко до освобождаването на всички политически затворници и снемането на обвиненията срещу тях; приветства добрия пример, даден от полското правителство, за налагане на собствени ограничения по отношение на пътуването на представителите на режима в Минск и същевременно за опростяване на достъпа до Европейския съюз за гражданите на Беларус;

13. Призовава Съвета да разгледа възможността за прекратяване на участието на Беларус в дейностите във връзка с Източното партньорство не по-късно от срещата на високо равнище в Будапеща, посветена на Източното партньорство, в случай че не бъдат дадени приемливи обяснения и не настъпи значително подобрение на обстановката в Беларус; това прекратяване не се прилага спрямо НПО и гражданското общество;

14. Призовава Комисията и Съвета да засилят работата си по насоките за преговори за споразумение за реадмисия и за облекчаване на визовия режим, включително за въвеждане на достъпни визови такси, с цел увеличаване на контактите между хората;

15. Очаква държавите-членки на ЕС да не отслабват действията на ЕС с двустранни инициативи с режима в Беларус, които подкопават доверието в европейската външна политика и нейната ефективност;

16. Изразява становището си, че спортни събития като Световното първенство по хоккей на лед през 2014 г. не следва да се провеждат в Беларус, докато в страната има политически затворници;

17. Изразява съжаление от промяната на позицията на Руската федерация при признаването на изборите и описанието на репресиите като „вътрешни работи“; препоръчва Европейската комисия да провежда диалог, консултации и политическо съгласуване със съседните на Беларус страни, които не са членки на ЕС и които традиционно поддържат специални отношения с тази страна и са също така партньори на ЕС, а именно Русия и Украйна, с цел постигане на максимална ефективност на политиката на ЕС към Беларус и сътрудничество при правилното балансиране на реакцията срещу дефицита на демокрация и нарушаването на правата на човека в Беларус и необходимостта да бъде избегната международната й изолация;

18. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, върховния представител на ЕС, държавите-членки на ЕС, президента, правителството и парламента на Беларус, както и на парламентарните асамблеи на Съвета на Европа и ОССЕ.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

Доклад за политиката на конкуренция за 2009 година

P7_TA(2011)0023

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно доклада за политиката на конкуренция за 2009 година (2010/2137(INI))

(2012/С 136 Е/13)

Европейският парламент,

- като взе предвид доклада на Комисията за политиката на конкуренция за 2009 година (COM(2010)0282) и работния документ на службите на Комисията, придружаващ доклада на Комисията за политиката на конкуренция за 2009 година (SEC(2010)0666),
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 г. относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора ⁽¹⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 г. относно контрола върху концентрациите между предприятия (Регламент на ЕО за сливанията) ⁽²⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 13 октомври 2008 г. относно прилагането на правила за държавна помощ към мерки, взети във връзка с финансовите институции в контекста на настоящата световна финансова криза ⁽³⁾ (съобщението относно банковия сектор),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 декември 2008 г. относно рекапитализацията на финансовите институции в условията на настоящата финансова криза: ограничаване на помощта до необходимите минимални равнища и предпазни мерки срещу излишното нарушаване на конкуренцията ⁽⁴⁾ (съобщението относно рекапитализацията),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 25 февруари 2009 г. относно обработването обезценените активи в банковия сектор на Общността ⁽⁵⁾ (съобщението относно обезценените активи),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 23 юли 2009 г. относно връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за реструктуриране във финансовия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза ⁽⁶⁾ (съобщението относно реструктурирането), като тези четири съобщения са наричани по-долу „четирите съобщения относно финансовия сектор“,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 17 декември 2008 г. относно временна общностна рамка за мерките за държавна помощ за подпомагане на достъпа до финансиране при настоящата финансова и икономическа криза ⁽⁷⁾ („временната рамка“),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 9 февруари 2009 г., озаглавено „Насоки за приоритетите на Комисията по прилагането на член 82 от Договора за ЕО в областта на злоупотребата с практики на отстраняване на конкуренти, наложени от предприятия с господстващо положение“ ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 24, 29.1.2004 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 270, 25.10.2008 г., стр. 8.

⁽⁴⁾ ОВ С 10, 15.1.2009 г., стр. 2.

⁽⁵⁾ ОВ С 72, 26.3.2009 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ С 195, 19.8.2009 г., стр. 9.

⁽⁷⁾ ОВ С 16, 22.1.2009 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ С 45, 24.2.2009 г., стр. 7.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- като взе предвид известието на Комисията относно кодекса на най-добри практики при провеждане на процедури на контрол на държавните помощи ⁽¹⁾, известието на Комисията относно опростената процедура за разглеждане на определени видове държавна помощ ⁽²⁾ и известието на Комисията относно прилагането на законодателството за държавната помощ от националните съдилища ⁽³⁾ (пакет за опростяване),
 - като взе предвид насоките на Комисията относно държавната помощ за защита на околната среда ⁽⁴⁾,
 - като взе предвид докладите за държавните помощи от пролетта на 2009 г. (COM(2009)0164), есента на 2009 г. (COM(2009)0661) и пролетта на 2010 г. (COM(2010)0255),
 - като взе предвид своите резолюции от 10 март 2009 г. относно докладите относно политиката в областта на конкуренцията за 2006 и 2007 година ⁽⁵⁾ и от 9 март 2010 г. относно доклада за политиката на конкуренцията за 2008 г. ⁽⁶⁾,
 - като взе предвид своята резолюция от 26 март 2009 г. относно цените на хранителните стоки в Европа ⁽⁷⁾,
 - като взе предвид декларация на Европейския парламент от 19 февруари 2008 г. за разследване и премахване на злоупотребата с покупателна способност от страна на големите супермаркети, осъществяващи дейността си в Европейския съюз ⁽⁸⁾,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по икономически и парични въпрос и становищата на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите и на комисията по транспорт и туризъм (A7-0374/2010),
- A. като има предвид, че извънредните обстоятелства, свързани с финансовата и икономическа криза през последните две години, породиха необходимост от извънредни мерки; като има предвид, че усилията на Комисията помогнаха за стабилизиране на финансовите пазари и същевременно за запазване на целостта на единния пазар,
- B. като има предвид, че по време на криза е от съществено значение да се гарантира финансова стабилност, да се възстановят кредитните потоци и да се реформира финансовата система, за да функционират добре пазарите, и като има предвид, че поради това правилата за конкуренцията следва да бъдат прилагани гъвкаво, но стриктно,
- B. като има предвид, че протекционизмът и неприлагането на правилата за конкуренцията само биха задълбочили и удължили кризата,
- G. като има предвид, че политиката в областта на конкуренцията е инструмент от основно значение, за да се даде възможност на ЕС да разполага с динамичен, ефикасен и иновативен вътрешен пазар и да бъде конкурентоспособен на световно равнище, както и да преодолее финансовата криза,
- D. като има предвид, че нарастващият бюджетен дефицит и увеличаващите се равнища на публичен дълг в много държави-членки могат да забавят икономическото възстановяване и икономическия растеж за години напред,
- E. като има предвид, че в отговор на финансовата криза правителствата на държавите-членки отпуснаха значителни държавни помощи под формата, например, на схеми за гарантиране, схеми за рекапитализация и допълнителни форми на подкрепа на ликвидността за банковото финансиране; като има предвид, че тези мерки предоставиха на банките значителен източник за финансиране и застраховка срещу рисковете, пред които обикновено е изправен финансовият сектор,
- Ж. като има предвид, че според емпирични анализи тези държавни помощи са предизвикали редица последици и нарушавания, като например намаляване на спреда на частните облигации, които трябва да бъдат взети предвид при разглеждане на възможността за удължаване на срока на помощта или продължаване на действието на извънредните правила, които са в сила в настоящия момент,

⁽¹⁾ ОВ С 136, 16.6.2009 г., стр. 13.⁽²⁾ ОВ С 136, 16.6.2009 г., стр. 3.⁽³⁾ ОВ С 85, 9.4.2009 г., стр. 1.⁽⁴⁾ ОВ С 82, 1.4.2008 г., стр. 1.⁽⁵⁾ ОВ С 87 Е, 1.4.2010 г., стр. 43.⁽⁶⁾ ОВ С 349 Е, 22.12.2010 г., стр. 16.⁽⁷⁾ ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 180.⁽⁸⁾ ОВ С 184 Е, 6.8.2009 г., стр. 23.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

3. като има предвид, че управлението в областта на данъчното облагане е важна предпоставка за запазването на благоприятни условия за конкуренция, както и за подобряване на функционирането на вътрешния пазар,
- И. като има предвид, че конкуренцията все още е несъвършена в енергийния сектор, селскостопанското производство и други сектори,
- Й. като има предвид, че успешното развитие на малките и средните предприятия (МСП) в условия на свободна конкуренция е една от най-съществените предпоставки за ефективното превъзможване на финансовата криза,

Общи бележки

1. Приветства доклада за политиката на конкуренция за 2009 г.;
2. Отбелязва със задоволство бързината, с която Комисията реагира на кризата; приветства Комисията за ефективното използване от нейна страна на мерки в областта на политиката на конкуренция при извънредни обстоятелства;
3. Продължава да подкрепя една по-активна роля на Парламента в изготвянето на политиката в областта на конкуренцията чрез въвеждане на съзаконодателна роля; изисква Парламентът редовно да бъде информиран за всякакви инициативи в тази област;
4. Призовава отново Комисията, в качеството ѝ на единствен орган, компетентен в областта на конкуренцията на равнище ЕС, да докладва подробно и ежегодно пред Парламента относно последващите действия във връзка с препоръките на Парламента и да обосновава всяко отклонение от тези препоръки; отбелязва, че отговорът на Комисията на доклада на Парламента за конкуренцията за 2008 г. представлява само обобщение на предприетите действия, а не разглежда ефективността на мерките;
5. Подчертава, че политиката на ЕС в областта на конкуренцията, основаваща се върху принципите на отворени пазари и равнопоставени условия на конкуренция във всички отрасли, е крайъгълен камък за успешното функциониране на вътрешния пазар и предварително условие за създаването на устойчиви и основани на знанието работни места;
6. Подчертава своите призови за последователност между всички политики на ЕС и приоритетите, определени в стратегията „ЕС 2020“ за растеж и работни места; подчертава, че това е особено важно за политиката в областта на конкуренцията;
7. Подчертава значението на услугите от общ интерес за удовлетворяване на основните потребности на обществеността; изисква от Комисията, когато завършва работата си по прилагането на правилата на ЕС в областта на конкуренцията по отношение на услугите от общ икономически интерес, да има предвид уредбата, предвидена в Договора от Лисабон, и изисква да бъде тясно ангажиран в последващите действия на Комисията във връзка с отворените консултации относно правилата за държавна помощ по отношение на услугите от общ икономически интерес;
8. Подчертава необходимостта от изготвянето на ясни правила за конкуренцията, които са полезни и помагат на МСП;
9. Посочва, че МСП са особено важни за цялата европейска икономика; подчертава освен това големия иновационен потенциал на МСП и повторно отправя предишното си искане до Комисията да включи глава, специално посветена на справедливите и недискриминационни конкурентни условия за МСП;
10. Призовава Комисията да използва независим и надежден експертен опит за оценките и проучванията, необходими за разработването на политиката в областта на конкуренцията; настоятелно я призовава да публикува резултатите;
11. Призовава Комисията да гарантира, че член 12 от Договора за функционирането на Европейския съюз, който постановява, че „изискванията за защита на потребителите се вземат под внимание при определянето и осъществяването на другите политики и действия на Съюза“, се прилага при бъдещото законодателство в областта на вътрешния пазар;
12. Призовава Комисията, в годишния си доклад относно политиката на конкуренция, да отвори по-отчетливо предимствата, които конкуренцията създава за потребителите;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

13. Приветства доклада за функционирането на Регламент (ЕО) № 1/2003, представен от Комисията пет години след влизането на регламента в сила, и при все че приема, че той представлява крайпътен камък в процеса на модернизиране на правилата за конкуренцията и координиране на дейността на ЕС и националните органи, посочва необходимостта да се преодолеят различните мнения относно определянето на приоритетите, важните аспекти от развитието на политиката в областта на конкуренцията и функционирането на системите за сътрудничество, за да се гарантира по-ефективно прилагане;

14. Подчертава, че е необходимо да се установи взаимодействие между политиките в областта на конкуренцията и защитата на потребителите, включително чрез създаването на европейска форма на колективно обезщетение за отделни лица, пострадали в резултат на нарушения на правото в областта на конкуренцията, която да се основава на „възможността за участие“ и отчитаща критериите, посочени в резолюцията на Парламента от 26 март 2009 г., съгласно която обезщетение следва да се изплаща на идентифицираната група лица или на лицето, посочено от нея, само за действително понесени вреди; призовава Комисията да разгледа начините, по които подобен механизъм би могъл да бъде включен в съществуващите национални правни системи;

15. Припомня резолюцията си от 25 април 2007 г. относно Зелената книга относно исовете за вреди при нарушаване на антиitrustовите правила на ЕО ⁽¹⁾ и подчертава, че предстоящото законодателно предложение в тази връзка следва да включи съдържанието на резолюцията на Парламента от 26 март 2009 г. относно Бялата книга относно исовете за обезщетение за вреди при нарушаване на антиitrustовите правила на Европейската общност ⁽²⁾; подчертава, че е необходимо Комисията да предложи законодателство, без ненужно да го облекчава, за улесняване на индивидуалните и колективните исове за ефективни обезщетения за вреди в резултат от нарушения на антиitrustовите закони на ЕС; такова законодателство трябва да бъде широкообхватно, да избягва крайностите на американската система и да бъде прието чрез обикновената законодателна процедура (съвместно вземане на решения);

16. Подчертава, че Парламентът подкрепи искането на Комисията за разпределянето на повече ресурси в бюджета за 2011 г. за персонала на Комисията в областта на конкуренцията; изисква да бъде информиран относно начина, по който са използвани допълнителните средства; припомня своето искане за пренасочване на наличния персонал на Комисията към задачи, свързани с основните сфери на компетентност на Комисията;

17. Подчертава, че прилагането на успешна политика в областта на конкуренцията и неограниченото функциониране на вътрешния пазар са важни предпоставки за устойчив икономически растеж в Европейския съюз;

18. Подчертава, че настоящата тенденция за фискална консолидация и устойчиво възстановяване следва да бъде използвана от държавите-членки за осъществяване на напредък към по-голяма фискална равнопоставеност;

19. Счита, че политиката в областта на конкуренцията следва да допринася за насърчаването и прилагането на отворени стандарти и оперативна съвместимост с цел предотвратяване на технологична зависимост на потребителите и клиентите от участници, представляващи малцинство на пазара;

Специална глава: политиката в областта на конкуренцията и финансовата и икономическа криза

20. Приветства временните правила за държавна помощ, въведени в отговор на финансовата и икономическа криза, а именно четирите съобщения за финансовия сектор и временната рамка, насочена към другите сектори; отбелязва удължаването с още една допълнителна година на срока за прилагане на временните мерки за държавна помощ;

21. Изразява безпокойство, че тези мерки, които са временни по своя характер, в крайна сметка може да не се окажат съвсем временни; подчертава необходимостта от възможно най-бързо преустановяване на временните мерки и освобождавания, по-специално в автомобилния сектор; настоятелно призовава Комисията да разясни критериите за постепенно прекратяване, които ще бъдат използвани при вземането на решение относно евентуално удължаване на срока на временните мерки;

22. Призовава Комисията да преразгледа въпроса дали съществуващата временна рамка допринася ефективно за осигуряването на равнопоставени условия на конкуренция в целия ЕС, както и дали в този контекст прилагането на рамката по усмотрение води до оптимален резултат;

23. Настоятелно призовава Комисията да изготви подробна оценка на решенията, приети в рамките на прилагането на временните мерки за държавна помощ в отговор на икономическата и финансова криза, като вземе под внимание обхвата, степента на прозрачност, както и съгласуваността на различните мерки, основани на тази рамка, и да включи тази оценка като приложение в своя следващ доклад за конкуренцията;

⁽¹⁾ ОВ С 74 Е, 20.3.2008 г., стр. 653.

⁽²⁾ ОВ С 117 Е, 6.5.2010 г., стр. 161.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

24. Отново призовава Комисията да публикува през 2010 г. изчерпателен доклад относно ефективността на държавната помощ, предоставена за „екологично възстановяване“, както и на държавната помощ за защита на околната среда;
25. Подчертава необходимостта от възстановяване на конкурентното положение на някои финансови институции, които не са се възползвали от временните правила за държавна помощ;
26. Призовава Комисията да гарантира, че банките ще възстановят държавната помощ веднага щом финансовият сектор се възстанови, като осигури условия на лоялна конкуренция в рамките на вътрешния пазар и равнопоставени условия на отношение на излизането от пазара;
27. Настоятелно призовава Комисията да изясни задължителните мерки за реструктуриране, свързани с потенциални нарушаващи ефекти, водещи до различия в условията за възстановяване на средствата в отделните държави-членки;
28. Подчертава обаче, че продължаващата консолидация в банковия сектор в действителност е увеличила пазарния дял на няколко големи финансови институции, и поради тази причина настоятелно призовава Комисията да следи отблизо сектора с цел насърчаване на конкуренцията на европейските банкови пазари, включително планове за реструктуриране, които предполагат разделението на банковите дейности, в случай че депозити на дребно се използват за насрещно субсидиране на по-рискови инвестиционни банкови дейности;

Преглед на временните правила за държавна помощ, въведени в отговор на кризата

29. Настоятелно призовава Комисията да изготви проучване, което показва въздействието на мерките за държавна помощ върху икономиката;
30. Настоятелно призовава Комисията да предостави на Парламента задълбочен анализ на въздействието на държавната помощ върху конкуренцията по време на кризата;
31. Настоятелно призовава Комисията, след изготвянето на подобна всеобхватна оценка на въздействието, да приложи коригиращи мерки в случаите, когато това се изисква, за да се гарантират равнопоставени условия на конкуренция в рамките на единния пазар;
32. Призовава Комисията да предприеме задълбочен анализ на последиците от преразгледаните механизми за държавна помощ, приети в отговор на кризата, по отношение на конкуренцията и запазването на равнопоставени условия на конкуренция в ЕС, финансовата реформа и създаването на работни места;
33. Призовава държавите-членки да си сътрудничат активно с Комисията при разработването и оценката на временните правила, установени в отговор на финансовата и икономическа криза, чрез предоставяне на навременни и подробни доклади за тяхното прилагане и ефективност; призовава настоятелно Комисията да извърши оценка на тяхното функциониране и да изготви проучване на въздействието върху Европейския съюз на мерките, предприети от трети държави;
34. Призовава Комисията да гарантира максимална прозрачност и да се придържа стриктно към принципа на недискриминация, когато одобрява държавна помощ и предписва мерки за оттегляне на инвестициите;
35. Изисква от Комисията да изготви проучване на възможното въздействие на подкрепата на ликвидността от страна на Европейската централна банка (ЕЦБ) от гледна точка на нарушаването на конкуренцията;
36. Призовава Комисията да наблюдава стриктно паричния агрегат М3 по отношение на държавната помощ, одобрена с цел предотвратяване на непреднамерена свръхкапитализация на дружества, която би довела до нарушаване на конкуренцията;

Контрол върху държавните помощи

37. Отбелязва, че политиката относно държавните помощи е неразделна част от политиката в областта на конкуренцията, както и че контролът върху тези помощи отразява необходимостта да се поддържат равнопоставени условия на конкуренция за всички предприятия, които извършват дейност на единния пазар;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

38. Подчертава, че е важно Комисията да наблюдава внимателно използването на държавна помощ, с цел да се гарантира, че тези споразумения за подпомагане не се използват за защита на националната промишленост по начин, който вреди на вътрешния пазар и на европейските потребители;
39. Счита, че е от решаващо значение, при извършването на оценка по въпроса дали държавната помощ е съвместима с Договора, да се намери правилният баланс между отрицателните последици от държавната помощ по отношение на конкуренцията и публичните финанси и положителния ѝ ефект по отношение на общите интереси;
40. Призовава за установяването на ясни критерии за оттегляне на инвестициите, като се отчита средносрочното въздействие на такива действия върху засегнатите дружества, а именно върху растежа, иновациите и трудовата заетост, както и от гледна точка на ограничаването на ролята на тези дружества на световния пазар;
41. Настоятелно призовава Комисията внимателно да проучи режимите на фискални държавни помощи, които са в сила в някои държави-членки, за да провери техния недискриминационен и прозрачен характер;
42. Призовава Комисията да възстанови и укрепи своя отдел за фискални държавни помощи;
43. Счита, че за да може Комисията по-добре да идентифицира режими на нелоялна конкуренция в областта на данъчното облагане, е особено важно решението за автоматично известяване за данъчни правила, взето от работната група за етичния кодекс за корпоративно данъчно облагане през 2002 г. (документ на Съвета 11077/02), да се прилага изцяло от държавите-членки;
44. Отбелязва със загриженост, че възстановяването на незаконна държавна помощ продължава да бъде продължителен и тежък процес; насърчава Комисията да направи процедурите още по-строги и да продължи да оказва натиск върху държавите-членки, по-специално спрямо извършилите повторно нарушение;
45. Настоятелно призовава Комисията да проучи степента, в която едно твърде щедро разпределение на свободни разрешения за квоти на ЕС в определени сектори може да наруши конкуренцията, като се има предвид, че тези разрешения, чиято ефективност намаля след забавянето на икономическата дейност, доведоха до неочаквани печалби за определени дружества, същевременно ограничавайки стимулите им за участие в прехода към ефективна в екологично отношение икономика;
46. Подчертава, че държавната помощ следва да бъде насочена предимно към насърчаване на проекти от общ интерес в рамките на Съюза, като например разполагането на широколентови и енергийни инфраструктури;
47. Приветства приемането на насоките за широколентовите мрежи, които обхващат държавната помощ за основните широколентови мрежи (ADSL, кабелен, мобилен, безжичен или спътников широколентов интернет и услуги) и подпомагането на високоскоростни мрежи за достъп от следващо поколение (на основата на оптични влакна или модернизираните кабелни мрежи на настоящия етап), и изисква от Комисията и държавите-членки да разпространяват и насърчават най-добрите практики, както и да спомогат за засилване на конкуренцията;
48. Призовава Комисията – като има предвид, че е необходимо да бъде завършен вътрешният пазар за всички видове транспорт – да публикува доклад с цялостен обзор на всички държавни помощи, предоставяни на сектора на обществения транспорт;
49. Изразява отново подкрепата си за насоките на Комисията относно държавната помощ в областта на транспорта за опазването на околната среда с оглед укрепването на устойчивостта на европейския транспортен сектор; насърчава Комисията да засили основания на стимули характер на държавните помощи, които се разрешават в областта на транспорта;

Антитръстови правила

50. Приветства възприетата от Комисията твърда позиция спрямо антиконкурентното поведение през последните години;
51. Приветства удължаването на срока на действие на вертикалния регламент за групово освобождаване, тъй като това осигурява баланс между производителите и дистрибуторите; посочва обаче, че Комисията не отчете в достатъчна степен специфичните обстоятелства, свързани с онлайн продажбите, по-специално по отношение на програмата в областта на цифровите технологии и с оглед на настоящите усилия за доизграждане на вътрешния пазар в областта на електронната търговия;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

52. Посочва по-специално, че в светлината на мерките за мониторинг на пазара, следвани понастоящем от Комисията, допустимостта съгласно антитръстовото законодателство на съвместни придобивания от големи дистрибутори, извършващи дейност на международно равнище, е спорна;
53. Посочва обаче, че в действителност неспазването на разпоредбите относно сроковете на клаузите за конкуренцията изобщо не е рядкост, и призовава Комисията да обърне специално внимание на подобни недопустими практики;
54. Приканва Комисията в рамките на интегрираната регулаторна рамка за защита на правата върху интелектуалната собственост да разгледа възможността за използване на законодателството в областта на конкуренцията като инструмент за предотвратяване на всякакви злоупотреби с права върху интелектуална собственост;
55. Настоятелно призовава Комисията, с оглед гарантиране на правилното функциониране на вътрешния пазар и еднаквото прилагане на правилата в областта на конкуренцията в ЕС, надлежно да взема под внимание решенията на националните съдилища в областта на прилагането на конкурентното право и във връзка с това да приема всички необходими мерки за постигането на тази цел;
56. Припомня, че картелите представляват едно от най-сериозните нарушения на правото в областта на конкуренцията; счита, че подобни нарушения на правото в областта на конкуренцията са в противоречие с интересите на гражданите на ЕС, тъй като не позволяват на потребителите да извличат ползи от по-ниски цени;
57. Отново призовава Комисията да подобри координацията между подхода, свързан с правото в областта на конкуренцията, и подхода, свързан с правото в областта на защитата на потребителите, в своите инициативи;
58. Призовава Комисията да извърши оценка на въздействието на поведенческите мерки върху конкуренцията и последствията от тези мерки за клиентите и потребителите;
59. Настоятелно призовава Комисията да разгледа по-подробно т.нар. икономика на „просмукването“ на ефектите от икономическия растеж надолу към групите с по-ниски доходи, когато анализира възможни злоупотреби с господстващо положение и когато открие, че не е налице такава злоупотреба;
60. Счита, че използването на все по-високи глоби като единствен антитръстов инструмент може да се окаже прекомерно, не на последно място с оглед на потенциалната загуба на работни места в резултат от невъзможност за извършване на плащания; призовава за разработването на по-широк кръг от по-чувствителни инструменти, които обхващат въпроси като индивидуална отговорност, прозрачност и отчетност на дружествата, съкратени процедури, право на защита и справедлив процес и механизми за гарантиране на ефективното действие на заявленията за освобождаване от глоби или намаляване на техния размер (по-специално за преодоляване на смущенията, породени от процесите за разкриване на сведения в САЩ), програми за корпоративно съответствие с норми и разпоредби (corporate compliance) и разработване на европейски стандарти; подкрепя подход от типа „морков и тояга“, със санкции, служещи като ефективно възпиращо средство, особено за повторни провинения, и с едновременно насърчаване на спазването на норми и разпоредби;
61. Отново призовава Комисията, ако това е целесъобразно, да включи основата за изчисляване на глоби и новите принципи за налагане на глоби в Регламент (ЕО) № 1/2003;
62. Приканва Комисията да даде ход на общо разследване относно ценообразуването за желязната руда;

Контрол върху сливанията

63. Подчертава, след повече от пет години след влизането в сила на Регламент (ЕО) № 139/2004 относно контрола върху концентрациите между предприятия, че е важно да бъдат определени области, където може да се намали бюрокрацията и където може да се постигне по-нататъшно сближаване между приложимите национални правила и правила на равнище ЕС;
64. Подчертава, че настоящата икономическа криза не е основание за смекчаване на политиките на ЕС за контрол върху сливанията;
65. Подчертава, че прилагането на правилата за конкуренцията по отношение на сливанията трябва да бъде оценено от гледна точка на целия вътрешен пазар;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

Отраслови тенденции

66. Призовава Комисията да наблюдава развитието на свързаните със суровини пазари след заключенията на Европейския съвет от юни 2008 г. (параграф 40) и по целесъобразност да се бори със спекулацията;

67. Признава, че високата пазарна концентрация и липсата на прозрачност на пазарите на суровини могат да затруднят значително конкуренцията и да се отразят неблагоприятно върху европейската промишленост; поради тази причина призовава Комисията да извърши анализ на пазарите на суровини, като например на пазарите на желязна руда и в частност на четиринадесетте суровини, определени от Комисията като изключително важни, за да се установи до каква степен тези пазари се нуждаят от по-голяма прозрачност и конкуренция, тъй като някои от тях са от жизненоважно значение за внедряването на екологично ефективни технологии (светлочувствителни елементи, литиево-йонни батерии);

68. Потвърждава, че прозрачността е съществено предварително условие за правилното функциониране на финансовите пазари; призовава Комисията да положи усилия да гарантира, че данни за финансовите пазари се оповестяват при пълно спазване на разпоредбите на законодателството на ЕС за конкуренцията, и във връзка с това приветства инициативите за предотвратяване на злоупотреби с идентификаторите за ценни книжа ISIN и RIC;

69. Настоятелно призовава Комисията да надзирава SEPA (единната зона за плащания в евро), за да гарантира, че системата за плащания е достъпна, недискриминираща, прозрачна и ефикасна и че по никакъв начин не възпрепятства конкуренцията; призовава да се наблюдават отблизо тези аспекти на системата, които засягат политиката на ЕС в областта на конкуренцията;

70. Изисква от Комисията да продължи усилията си да гарантира ефективна конкуренция на пазарите на разплащателните карти в съответствие с принципите на SEPA, с оглед на улесняването на презграничните плащания и максимално използване на потенциала на вътрешния пазар; призовава за систематичен мониторинг на промените на тези пазари и за включване в годишните доклади за конкуренцията на показатели за напредъка в това отношение;

71. Счита, че нарушенията на правото в областта на конкуренцията на пазара на разплащателни карти имат отрицателно въздействие върху потребителите; подкрепя усилията на Комисията за борба срещу налагането на необичайно високи трансгранични многостранни обменни такси, в резултат на които се повишава цената на продуктите за потребителите;

72. Съжالياва, че потребителите на енергия в ЕС продължават да страдат поради нарушаване на конкуренцията на енергийния пазар; подчертава, че ефективната конкуренция на енергийните пазари следва да доведе до повече иновации, по-сигурни и по-достъпни доставки на енергия и по-малко въздействие върху околната среда; отбелязва, че постоянните пречки в енергийния сектор включват недостатъчни междусистемни връзки, липса на прозрачност в преносната мрежа, чрез която операторите разпределят електроенергия на производителите, както и различия между държавите при определянето на категориите получатели на услуги;

73. Приканва Комисията да следи отблизо прилагането от страна на държавите-членки на третия пакет за либерализация в областта на енергетиката и да извърши оценка на неговата ефективност с оглед на създаването на функциониращ вътрешен пазар; насърчава Комисията да даде ход на допълнително проучване на енергийния отрасъл, ако оценката е отрицателна;

74. Подчертава особеното значение на информационните и комуникационните технологии за иновациите, използването на максималния потенциал на цифровата икономика и развитието на общество на знания; счита, че е от най-голямо значение да се осигури оперативна съвместимост, да се улесни развитието на мрежите и да се задържат пазарите отворени, за да могат стопанските субекти да се конкурират въз основа на достойнствата на своите продукти;

75. Припомня, че цифровата конвергенция и нарастващото значение на оперативната съвместимост и стандартите са ключови въпроси за ИКТ в условията на все глобална среда, която се отличава с все по-голяма взаимна свързаност; освен това подчертава, че е важно непрестанно да се гарантира свободна конкуренция в областта на ИКТ, успоредно с появата на нови цифрови продукти и услуги на пазара; ето защо призовава Комисията да разгледа тези въпроси в предстоящите насоки за споразуменията за хоризонтално сътрудничество;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

76. Подкрепя мерките на Комисията, целящи да насърчат осигуряването на адекватно широколентово покритие на достъпни цени за всички европейски граждани и я призовава да удвои усилията си да държи под контрол цените на презграничния роуминг за електронни комуникации и да включва в годишните си доклади за конкуренцията подробности за напредъка в тази посока;
77. Подчертава новата и важна роля на политиката на конкуренция в цифровата икономика; отправя искане до Комисията да следи внимателно технологичните промени на цифровия пазар и при необходимост да реагира бързо, за да запази цифровите платформи възможно най-открити, като прилага стриктно правилата за конкуренцията;
78. Подчертава значението на насърчаването на вътрешен цифров пазар; в това отношение подчертава, че е важно да бъде насърчавано потребителското доверие в услугите онлайн и достъпа до тях, по-специално чрез подобряване на правата на потребителите, защита на личната информация и премахване на всички остатъчни пречки пред трансграничната търговия и сделки онлайн;
79. Призовава Комисията да гарантира, че националните регулаторни органи в телекомуникационния сектор следват нейната препоръка относно цените за терминиране на гласови повиквания с цел отстраняване на нарушаването на конкуренцията; настоятелно призовава Комисията да разгледа възможността за прилагане на допълнителни мерки, ако очакваните резултати, т.е. по-ниски цени за потребителите, не бъдат постигнати;
80. Отбелязва Регламент (ЕО) № 544/2009 относно таксите за роуминга в рамките на Общността, който влезе в сила на 1 юли 2010 г., като по този начин доведе до ползи за потребителите от намаляване на цените на гласовите и SMS услуги при роуминг; въпреки това посочва, че конкуренцията на пазарите на роуминга все още не е достатъчно развита и продължават да съществуват структурни проблеми; отправя искане до Комисията да предвиди в своя преглед за 2011 г. възможността за цялостно премахване на таксите за роуминг в рамките на ЕС;
81. Изразява съжаление относно случаите на непрозрачно отдаване на търг на нови честоти за мобилни телефони от четвърто поколение в някои държави-членки; насърчава Комисията да продължи да наблюдава много внимателно действията на държавите-членки в това отношение и да изисква от тях да провеждат изчерпателни анализи на въздействията от решения относно спектъра върху конкуренцията, както и да взема подходящи мерки, за да се предотвратят антиконкурентни последици, съгласно изменената директива за GSM, като по този начин осигури равнопоставени условия на конкуренция за съществуващите участници на пазара и за нови участници;
82. Отбелязва преработеното съобщение относно радио- и телевизионно разпространение от юли 2009 г., което потвърждава компетентността на държавите-членки да определят мисията, финансирането и организацията на обществените услуги за радио- и телевизионно разпространение, като същевременно отбелязва отговорността на Комисията за проверка по отношение на явните грешки, и призовава държавите-членки да поддържат баланс между предлаганите цифрови медийни услуги, да гарантират лоялна конкуренция и по този начин да запазят едно жизнено медийно пространство в онлайн средата;
83. Приканва Комисията да докладва относно и да ускори напредъка във връзка с нейните разследвания относно прилагането на правилата за държавна помощ по отношение на сектора на пощенските услуги;
84. Подчертава необходимостта от по-тясно сътрудничество между Комисията и националните органи в областта на конкуренцията с оглед възприемането на съвместен подход към въпроси, свързани с конкуренцията на пазара на хранителни стоки, въз основа на непрекъснат обмен на информация, ранно идентифициране на проблемите и ефективно разпределение на отговорностите между членовете на Европейската мрежа по конкуренция, тъй като пазарите на хранителни стоки са по-скоро национално ограничени и функционират в различни правни, икономически и културни условия;
85. Подчертава, че това по-тясно сътрудничество следва да има за цел създаването на последователен подход по отношение на защитата, мониторинга и прилагането на правилата на конкуренцията, за да се гарантират равнопоставени условия на конкуренция на пазарите на хранителни стоки и оптимално функциониране на веригата за продоволствено снабдяване в интерес на потребителите;
86. Счита, че на фона на извършваното в момента наблюдение на пазара, Комисията следва да отправя критични запитвания относно действията на обединенията на международните търговци на едро, тъй като постигнатите от тях ценови предимства въз основа на покупателната им мощ очевидно не достигат до потребителя под форма на по-ниски цени на дребно;
87. Припомня, че групата на високо равнище, създадена през октомври 2009 г. след кризата, разтърсила млекопроизводителите, представи своите препоръки, които засягат специално договорните отношения и възможностите на производителите да налагат своите позиции при преговори; настоятелно призовава Комисията да действа незабавно, за да стимулира напредъка по начин, съответстващ на разпоредбите на законодателството на ЕС за конкуренцията;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

88. Настоятелно призовава Комисията, съвместно с националните органи за защита на конкуренцията, да разгледа по-подробно конкуренцията в аграрно-промишления сектор по отношение на прозрачността и развитието на потребителските цени; изисква Комисията да извърши проучване, акцентиращо по-специално върху въздействието на пазарната мощ, която имат основните доставчици и търговци на едро на хранителни продукти и която им позволява да влияят върху функционирането на пазара на храни;

89. В този контекст потвърждава своите по-ранни призови за секторни проучвания на рекламата онлайн, програмите за търсене и на хранителната промишленост; призовава за проучване на концентрациите в медийния сектор, което да включва всички начини за разпространение на съдържание, като печат, телевизия, радио и интернет; отправя искане до Комисията да представи анализ на конкуренцията в телекомуникационния и в автомобилния сектор;

90. Счита, че конкуренцията в областта на селскостопанското производство е предпоставка за по-ниски цени в европейските страни и настоятелно призовава Комисията да разгледа по-подробно конкуренцията в аграрно-промишления сектор по отношение на прозрачността и развитието на потребителските цени;

91. Изразява съжаление във връзка с липсата на напредък по отношение на подобряването на конкуренцията във фармацевтичния сектор и призовава Комисията да ускори изграждането на вътрешния пазар за лекарствени продукти, като например предостави на Европейската агенция по лекарствата по-значима роля по отношение на лекарствените продукти, чието разрешение подлежи на централизирана процедура; призовава Комисията да предприеме действия за борба срещу злоупотребите, които биха могли да се появят в резултат от систематичните практики на патентните кълстери, които забавят навлизането на пазара на генерични лекарствени продукти и ограничават достъпа на пациентите до лекарствени продукти на достъпна цена; настоятелно призовава Комисията да предприеме наказателни мерки в отговор на подвеждащи информационни кампании срещу генерични лекарствени продукти;

92. Счита, че конкуренцията в сектора на здравеопазването би могла да подобри качеството на здравните услуги, което е в интерес на европейските пациенти; призовава Комисията да наблюдава сектора на здравеопазването и особено конкуренцията между държавните и частните болници; отправя искане към Комисията да разглежда по-обстойно случаите, когато в държави, в които секторът е либерализиран, частни болници внасят жалби срещу предоставянето на крътосано субсидиране на държавни болници;

93. Подчертава необходимостта от изграждане на лоялна конкуренция и контрол върху нея в отделните видове транспорт и между тях, за да се установи прозрачна и ясна структура на цените и политика на ценообразуване;

94. Призовава Комисията да извърши анализ на въздействието, което значителното подпомагане, предоставено през последните години, наред с други сектори, на автомобилната промишленост, оказва върху конкуренцията между различните видове транспорт;

95. Призовава Комисията да осигури прозрачност по отношение на предоставянето и ефективното използване на слотове, за да се гарантира съществуването на реална конкуренция в сектора на въздухоплаването;

96. Приканва Комисията да предостави преглед на случаите, в които нискобюджетните въздушни превозвачи са били/са облагодетелствани от държавна помощ спрямо други превозвачи чрез специални условия, предоставени им при използването на определени летища, след тригодишния период, определен като начална помощ за въздухоплавателни дружества, които започват дейност;

97. Подчертава необходимостта по целесъобразност да бъде ограничен пазарният дял на морските консорциуми на контейнерни линии и да се споделят оперативните преимущества – както за сферата на морските, така и за вътрешните услуги, в съответствие с общите правила на ЕС относно лоялната конкуренция и съгласно условията, посочени в Регламент (ЕО) № 906/2009 относно прилагането на член 101, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз; освен това подчертава необходимостта да се осигури оперативно сътрудничество с оглед съвместното предоставяне на услуги за линейни морски превози от страна на корабоплавателните дружества, за да се запази ефективността и качеството на морските превози;

98. Призовава Комисията и държавите-членки да гарантират доизграждането на вътрешния пазар за транспорта, както и лоялната конкуренция в областта на транспорта, като същевременно спазват надлежно другите цели на политиките на ЕС, като например добре работещи транспортни услуги и услуги за мобилност, целите на политиките в областта на публичните услуги, безопасността и защитата на околната среда и целите на „ЕС 2020“ относно намаляването на емисиите на CO₂ и петролната зависимост;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

99. Призовава Комисията и държавите-членки да гарантират равнопоставени условия на конкуренция както между различните видове транспорт, така и между публичните и частните дружества в рамките на един и същи вид транспорт;
100. Призовава Комисията да осигури повече прозрачност в отношенията между държавните и публичните железопътни дружества, включително техните дъщерни дружества за пътен транспорт, както и в отпускането на средства;
101. Приканва Комисията да предостави преглед на данъчното облагане, налозите, финансирането на инфраструктурата, размера на таксите и на системите на ДДС за различните видове транспорт и за отделните държави-членки, както и за влиянието, което тези фактори оказват върху конкуренцията във и между видовете транспорт, и да определи в подобен преглед въздействието на задължителното и неограничено таксуване за използването на жп инфраструктура в сравнение с незадължителното и ограничено таксуване за използването на пътната инфраструктура;
102. Призовава Комисията, когато извършва преглед на законодателството в областта на правата на пътниците и на възстановяването на средства при закъснение, да гарантира справедливи и равни схеми за компенсация при закъснения при всички видове транспорт, както и определянето на независими органи за арбитраж между операторите и клиентите;
103. Подчертава необходимостта да се избягва нелоялната конкуренция в рамките на либерализирания пътнотранспортен сектор, като се гарантира надлежното прилагане на социалните и екологичните норми и на нормите за безопасност и като се обърне специално внимание на отварянето на този пазар за крайбрежно плаване и на дъмпинговите практики;
104. Призовава Европейската комисия да се стреми към завършване на изграждането на вътрешния пазар за железопътен превоз посредством отваряне на вътрешните пазари за превоз на хора; призовава държавите-членки и Комисията по време на преходния период да предложат приемането на клауза за реципрочност за тези държави членки, които са приели решение преждевременно да отворят своите пазари;
105. Обръща внимание на Комисията на косвените пречки пред конкуренцията, които произтичат от различията в транспортния сектор между правилата за безопасност, за оперативна съвместимост и за типово одобрение;
106. Призовава Комисията и държавите-членки да бъдат бдителни, за да осигурят чрез решенията, взети както на равнище ЕС, така и на национално равнище, съгласувано и хармонизирано прилагане на правилата на конкурентното право в сектора на железопътните услуги; подчертава по-специално необходимостта от съгласуваност между надзорните органи в железопътния сектор (регулаторни органи) и националните и европейските органи за защита на конкуренцията;
107. Твърдо подкрепя създаването на патент на ЕС и общоевропейски механизъм за уреждане на спорове във връзка с патенти с цел преодоляване на нарушаването на конкуренцията, породено от действащите разпоредби относно патентите;
108. Подчертава, че научното и техническото новаторство, патентите и културните индустрии имат огромен принос за конкурентоспособността на европейската икономика; ето защо настоятелно призовава държавите-членки бързо да намерят решение на нерешените въпроси относно единната система на ЕС за патенти; поради това приветства целта, посочена във водещата инициатива на стратегията „Европа 2020“ „Съюз за иновации“, първите патенти на ЕС да се издадат през 2014 г.;
109. Отново заявява, че конкурентоспособността на ЕС зависи в голяма степен от възможностите за новаторство, от структурите за научноизследователска и развойна дейност и от свързването на новаторството с производствения процес;
110. Подчертава ключовата роля на научните изследвания за подобряване на европейската конкурентоспособност; поради това призовава Комисията и държавите-членки да гарантират постигането на целта за 3 % инвестиции в научноизследователска и развойна дейност;

*

* *

111. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

Устойчива политика на ЕС за Далечния север

P7_TA(2011)0024

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно устойчива политика на ЕС за Далечния север (2009/2214(INI))

(2012/C 136 E/14)

Европейският парламент,

- като взе предвид Конвенцията на ООН по морско право (UNCLOS), подписана на 10 декември 1982 г. и влязла в сила на 16 ноември 1994 г.,
- като взе предвид Комисията на ООН за границите на континенталния шelf,
- като взе предвид Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата (РКОНИК) и Конвенцията за биологичното разнообразие,
- като взе предвид Декларацията на ООН относно правата на автохтонното население от 13 септември 2007 г.,
- като взе предвид Декларацията за създаването на Арктическият съвет (АС), подписана на 19 септември 1996 г.,
- като взе предвид Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и по-специално Част четвърта от него и Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП),
- като взе предвид Декларацията за сътрудничество в Евроарктическият регион на Баренцово море, подписана в Киркенес на 11 януари 1993 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 ноември 2008 г. относно Европейския съюз и Арктическият регион (COM(2008)0763),
- като взе предвид резолюцията си от 9 октомври 2008 г. относно управлението на Арктика ⁽¹⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета относно някои свързани с Арктика въпроси от 8 декември 2009 г. ⁽²⁾ и относно Европейския съюз и Арктическият регион от 8 декември 2008 г. ⁽³⁾,
- като взе предвид Декларацията от Илулисат, приета на 28 май 2008 г. на Конференцията за Северния ледовит океан,
- като взе предвид договора за Шпицберген/Свалбард от 9 февруари 1920 г. между Норвегия, Съединените американски щати, Дания, Франция, Италия, Япония, Нидерландия, Великобритания, Ирландия, британските отвъдморски доминиони и Швеция,
- като взе предвид политиката за Северното измерение и неговите партньорства, както и общите пространства ЕС-Русия,
- като взе предвид Споразумението за партньорство ЕС-Гренландия за периода 2007-2012 г.,
- като взе предвид Петата, Шестата и Седмата рамкови програми на ЕС за научни изследвания и технологично развитие,

⁽¹⁾ ОВ С 9 Е, 15.1.2010 г., стр. 41.⁽²⁾ 2985-то заседание на Съвета по външни работи.⁽³⁾ 2914-то заседание на Съвета.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- като взе предвид Конвенция № 169 на Международната организация на труда, приета на 27 юни 1989 г.,
- като взе предвид Конвенцията за северните саами от ноември 2005 г.,
- като взе предвид Декларация № 61/295 на Общото събрание на ООН от 13 септември 2007 г. за правата на автохтонното население,
- като взе предвид резолюции на Съвета на ООН по правата на човека 6/12 от 28 септември 2007 г., 6/36 от 14 декември 2007 г., 9/7 от 24 септември 2008 г., 12/13 от 1 октомври 2009 г. и 15/7 от 5 октомври 2010 г.,
- като взе предвид стратегията на Финландия за Арктическият регион, приета на 4 юни 2010 г.,
- като взе предвид становището на комисията по външни работи на Шведския парламент относно Съобщението на Комисията COM(2008)0763 ⁽¹⁾,
- като взе предвид съвместната стратегия на Дания и Гренландия за Арктика във време на преход от май 2008 г.,
- като взе предвид стратегията на норвежкото правителство за Далечния Север от 2007 г. и продължението ѝ от март 2009 г.,
- като взе предвид доклада Nordregio 2009:2, „Силна, конкретна и обещаваща визия за рядко населените северни райони през 2020 г.“,
- като взе предвид Програмата за сътрудничество в Арктика 2009-2011 г. на Северния съвет на министрите, програмата на Баренцовия евроарктически съвет (BEAC) и програмата на председателството на АС,
- като взе предвид Северната стратегия на Канада от август 2009 г. и последващото изявление относно външната политика на Канада за Арктика от 20 август 2010 г.,
- като взе предвид канадския закон за изменение на Закона за предотвратяване замърсяването на водите на Северния ледовит океан от август 2009 г.,
- като взе предвид документа „Основи на държавната политика на Руската федерация в Арктика за периода до 2020 г. и за по-нататъшната перспектива“, приет на 18 септември 2008 г. и Стратегията за национална сигурност на Русия до 2020 г. от май 2009 г.,
- като взе предвид Президентската директива за американска национална сигурност и Президентската директива за вътрешна сигурност от 9 януари 2009 г.,
- като взе предвид закона на САЩ за отговорно енергийно развитие на Арктика от 2010 г.,
- като взе предвид закона на САЩ от 2009 г. за научни изследвания в областта на петролните разливи в Арктика и тяхното предотвратяване,
- като взе предвид закона на САЩ за прилагане на оценка на корабоплаването в Арктика от 2009 г.,
- като взе предвид Декларацията от Монако от ноември 2008 г.,
- като взе предвид окончателното изявление, прието на Първия парламентарен форум на Северното измерение в Брюксел на 26 септември 2009 г.,
- като взе предвид изявлението, прието от Деветата конференция на парламентаристи от Арктическият регион от 15 септември 2010 г.,

⁽¹⁾ 2009/10:UU4.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- като взе предвид новата стратегическа концепция на НАТО, одобрена от държавните и правителствени ръководители на срещата на високо равнище в Лисабон през ноември 2010 г., и последиците ѝ за перспективата за сигурността в Арктическият регион, и в частност военните аспекти на Далечния север,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A7-0377/2010),
- A. като има предвид, че съобщението на Комисията представлява първа официална стъпка в отговор на призива на Европейския парламент за изработване на политика на ЕС за Арктика; като има предвид, че заключенията на Съвета относно някои свързани с Арктика въпроси следва да се разглеждат като по-нататъшна стъпка в определянето на политика на ЕС за Арктика;
- Б. като има предвид, че Европейският парламент от близо две десетилетия е активен участник в работата на постоянната комисия на парламентаристите от Арктика чрез своята делегация за връзки с Швейцария, Исландия и Норвегия, като това участие кулминира с домакинството на Конференцията на парламентаристите от Арктика в Брюксел през септември 2010 г.,
- В. като има предвид, че Дания, Финландия и Швеция са арктически страни и че Финландия и Швеция се намират отчасти в северния полярен кръг; като има предвид, че народът саами, който е единственото автохтонно население в ЕС, живее в тази част на Финландия и Швеция, която се намира в северния полярен кръг, както и в Норвегия и Русия,
- Г. като има предвид, че заявлението на Исландия за членство в ЕС ще засили необходимостта ЕС да отчита Арктическият регион в своята геополитическа перспектива,
- Д. като има предвид, че Норвегия като надежден партньор е асоциирана с ЕС чрез Споразумението за ЕИП,
- Е. като има предвид, че съществува отдавнашен ангажимент на ЕС в Арктика чрез участието му заедно с Русия, Норвегия и Исландия в общата политика за Северното измерение, включително Арктическият прозорец, в сътрудничеството за Баренцово море и особено в Баренцовия евроарктически съвет, чрез значението на стратегическите партньорства с Канада, САЩ и Русия и участието му като активен *ad hoc* наблюдател в Арктическият съвет (АС),
- Ж. като има предвид, че постепенното формулиране на политика на ЕС за Арктика следва да се основава на признаването на съществуващите международни, многостранни и двустранни правни рамки, като напр. всеобхватния набор от правила, изложени в UNCLOS и в няколко секторни, двустранни и многостранни споразумения, които вече регулират някои въпроси от значение за Арктика,
- З. като има предвид, че ЕС и държавите-членки допринасят съществено за научните изследвания в Арктика и че програмите на ЕС, включително настоящата Седма рамкова програма, подкрепят основните изследователски проекти в региона,
- И. като има предвид, че се счита, че около една пета от неоткритите въглеводородни ресурси в света се намират в Арктическият регион, въпреки че са необходими по-задълбочени изследвания, за да се установи по-точно колко газ и нефт има в региона и колко приложима икономически би била експлоатацията на тези резерви,
- Й. като има предвид, че също така съществува силен глобален интерес към други арктически възобновяеми и невъзобновяеми ресурси като минерали, гори, риба и девствени пейзажи за туризма,
- К. като има предвид, че растящият интерес към Арктическият регион от страна на други неарктически фактори като Китай, илюстриран с поръчването на първия ледоразбивач на Китай, с насочването на средства за полярни научни изследвания и не на последно място със заявленията на Южна Корея, Китай, Италия, ЕС, Япония и Сингапур за получаване на статут на постоянни наблюдатели в АС, сочи едно различно геополитическо оценяване на Арктика в по-голям мащаб,
- Л. като има предвид, че наскоро установеното самоуправление в Гренландия по отношение на някои области на политиката като законодателството за околната среда и ресурсите и неотдавнашното актуализиране на Споразумението за партньорство между ЕС и Гренландия доведоха до засилен интерес към проучванията и експлоатацията на ресурси в Гренландия и нейния континентален шelf,

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- М. като има предвид, че последиците от изменението на климата, възникнали в преобладаващата си част извън Арктика, и глобализацията на световната икономика ще окажат въздействие върху региона; като има предвид в частност, че намаляването на морския лед, както и потенциалът за осигуряване на ресурси и евентуалната употреба на нови технологии вероятно ще доведат до непредвидими последици и въздействия върху околната среда в други части на планетата, както и до увеличаване на корабоплаването, особено между Европа, Азия и Северна Америка, на изследването и експлоатацията на природни ресурси, особено газ, нефт и други минерали, но също така и на природни ресурси като риба, и експлоатацията на морските генетични ресурси, увеличена рудодобивна и дърводобивна дейност и разрастване на туризма и научноизследователските дейности; като има предвид, че тези ефекти ще създадат нови предизвикателства, но също така и нови възможности в Арктика и на други места,
- Н. като има предвид, че изменението на климата се управлява с методи на мониторинг, смекчаване и адаптиране; като има предвид, че насърчаването на устойчивото развитие в използването на природни ресурси и в изграждането на нови инфраструктури се управлява от процеси на стратегическо планиране,

ЕС и Арктика

1. Припомня, че три държави-членки на ЕС – Дания, Финландия и Швеция – са арктически държави; признава, че понастоящем ЕС няма брегова линия на Северния ледовит океан; потвърждава отново законния интерес на ЕС и на други трети страни като заинтересовани страни по силата на техните права и задължения съгласно международното право, ангажираността му с политики в областта на околната среда, климата и др. и неговото финансиране, научноизследователски дейности и икономически интереси, включително корабоплаването и експлоатацията на природни ресурси; освен това припомня, че ЕС има обширни арктически територии във Финландия и Швеция, които са населени от единственото автохтонно население в Европа – саами;
2. Взява предвид, че посредством своите северни държави-членки и страни-кандидатки ЕС е засегнат от политиките за Арктика и също така оказва влияние върху тях, и признава текущата работа в няколко партньорства по Северното измерение, което е обща политика на ЕС с Русия, Норвегия и Исландия;
3. Подчертава, че някои от политиките, имащи отношение към Арктика, са от изключителната компетентност на Съюза, като напр. опазването на морските биологични ресурси съгласно общата политика в областта на рибарството, а по други компетенциите се споделят отчасти с държавите-членки;
4. Подчертава, че ЕС е ангажиран да разработва своите политики за Арктика въз основа на най-доброто налично научно знание и разбиране на процесите, оказващи влияние върху Арктика, и съответно вече посвещава значителни научноизследователски усилия за генерирането на солидни научни доказателства, които да подкрепят разработването на политика;
5. Като осъзнава необходимостта да се защитава крехката околна среда на Арктика, подчертава значението на цялостната стабилност и мира в региона; подчертава, че ЕС би трябвало да следва политики, които гарантират, че мерките за справяне с безпокойствата за околната среда вземат предвид интересите на жителите на Арктическият регион, включително автохтонното население, когато защитава и развива региона; подчертава близостта в подхода, анализа и приоритетите между съобщението на Комисията и политическите документи на арктическите държави; набляга на необходимостта от ангажиране с политики, които зачитат интереса към устойчиво управление и използване на сухоземните и морски невъзобновяеми и възобновяеми природни ресурси на Арктическият регион, които от своя страна осигуряват важни ресурси за Европа и са значителен източник на доходи за жителите на региона;
6. Подчертава факта, че едно бъдещо присъединяване на Исландия към ЕС би превърнало Съюза в обединение с брегова линия на Северния ледовит океан, като същевременно отбелязва, че статутът на Исландия като страна-кандидатка за членство в ЕС подчертава необходимостта от координирана политика за Арктика на равнище ЕС и представлява стратегическа възможност за ЕС да играе по-активна роля и да допринесе за многостранното управление в Арктическият регион; счита, че приемането на Исландия в ЕС би довело до допълнително консолидиране на присъствието на ЕС в Арктическият съвет;
7. Подчертава значението на взаимодействието с арктическите общности и подкрепата за програмите за изграждане на капацитет, за да се подобри качеството на живота на автохтонните и местните общности в региона и да се придобие по-голямо разбиране за условията на живот и културите на тези общности; призовава ЕС да насърчава по-активен диалог с автохтонното население и местните жители на Арктика;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

8. Подчертава необходимостта от обединена, координирана политика на ЕС за Арктическият регион, в която ясно се определят както приоритетите на ЕС, така и потенциалните предизвикателства и стратегии;

Нови световни транспортни пътища

9. Подчертава значението на безопасността и сигурността на новите световни морски търговски пътища в Арктика, в частност за ЕС и икономиките на неговите държави-членки, тъй като тези страни контролират 40 % от търговското корабоплаване в света; приветства работата в Международната морска организация (ММО) по задължителен Полярен кодекс за корабоплаването и дейността на работните групи на АС, в частност работната група по издирване и спасяване; подчертава, че ЕС и държавите-членки следва активно да подкрепят свободата на моретата и правото на свободно преминаване през международни води;

10. Подчертава значението на развитието на нови железопътни и транспортни коридори в Баренцовата евро-арктическа транспортна област (Beata), за да се отговори на растящите потребности от международна търговия, добивна дейност и друго икономическо развитие, както и авиационни връзки в Далечния север; във връзка с това обръща внимание на новото партньорство на Северното измерение за транспорт и логистика;

11. Предлага някои важни неарктически корабоплавателни нации, които използват Северния ледовит океан, да бъдат включени в резултатите от инициативата на АС за издирване и спасяване; затова предлага Комисията и Съветът, съвместно с Европейската агенция за морска безопасност (ЕАМБ), да координират политиките на ЕС и държавите-членки в тази конкретна област в ММО, АС и други организации;

12. Посочва, че въпреки усилията за изработване на задължителен полярен кодекс за корабоплаването би могло да се намери по-бързо решение на въпроса за безопасността на арктическото корабоплаване чрез координиране и хармонизиране на националното законодателство, и призовава ЕАМБ да се занимае максимално с арктическото корабоплаване;

13. Приветства всички други инициативи за сътрудничество за сигурно и безопасно корабоплаване в Арктика и за по-добър достъп до различни пътища през Северно море; подчертава, че това се отнася не само до търговския трафик, но и до обширното и разрастващо се туристическо корабоплаване, с което пътуват граждани на ЕС; призовава за повече научни изследвания на въздействието на изменението на климата върху навигацията и пътищата за корабоплаване в Арктика; също така призовава да се извърши оценка на въздействието от увеличаването на навигацията и търговските дейности, включително крайбрежните дейности, върху околната среда и жителите на Арктика;

14. Призовава държавите от региона да гарантират, че всички настоящи транспортни маршрути – и тези, които могат да възникнат в бъдеще – са отворени за международно корабоплаване, както и да се въздържат от въвеждане на каквито и да е произволни едностранни тежести, финансови или административни, които биха могли да попречат на корабоплаването в Арктика, освен международно договорените мерки, целящи увеличаване на безопасността или защита на околната среда;

Природни ресурси

15. Осъзнава необходимостта от ресурси за увеличаващото се население на света и признава засиления интерес към тях, както и суверенните права на арктическите държави съгласно международното право; препоръчва на всички участващи страни да вземат мерки, за да гарантират възможно най-високи стандарти за безопасност и социални и екологични стандарти в изследването и експлоатацията на природните ресурси;

16. Подчертава факта, че оценката на въздействието върху околната среда (ОВОС), както и процесите на оценка на стратегическото и социалното въздействие, ще бъдат централни инструменти в управлението на конкретни проекти и програми в Арктика; обръща внимание на Директива 2001/42/ЕО ⁽¹⁾ за стратегическа оценка на околната среда и на факта, че Финландия, Швеция и Норвегия са ратифицирали Конвенцията на ИКЕ на ООН за оценка на въздействието върху околната среда в трансграничен контекст (Конвенцията от Еспо), което ще осигури добра основа за активно насърчаване на процедури за оценка на въздействието в Арктика; в тази връзка също посочва Изявлението от Берген на Министерската среща на Комисията OSPAR, проведена на 23 и 24 септември 2010 г.;

⁽¹⁾ ОВ L 197, 21.7.2001 г., стр. 30.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

17. Призовава държавите от региона да разрешават всички настоящи или бъдещи конфликти за достъп до природни ресурси в Арктика чрез конструктивен диалог, евентуално в рамките на АС, който представлява добър форум за подобни дискусии; подчертава ролята на Комисията на ООН за границите на континенталния шelf (UNCLOS) за намиране решения на конфликти между арктически държави във връзка с определянето на границите на техните изключителни икономически зони;

18. Посочва по-конкретно отговорността на арктическите държави да гарантират, че нефтените дружества, които възнамеряват да осъществяват крайбрежни нефтени сондажи в прилежащите им морски граници, разполагат с необходимата технология за безопасност и експертен опит и са финансово подготвени да предотвратят и да реагират на катастрофи с нефтени платформи и нефтени разливи; отбелязва, че екстремните климатични условия и високата екологична чувствителност на Арктическия регион обуславят необходимостта съответните нефтени дружества да развиват специални умения за предотвратяване и справяне с разливи на нефт в региона;

19. Приветства новото споразумение за определяне на границите ⁽¹⁾ между Норвегия и Русия и в частност изразената воля за по-тясно сътрудничество във връзка със съвместното управление на ресурсите, и продължавашото съвместно управление на рибните запаси в Баренцово море, включително от гледна точка на устойчивостта; разглежда конкретно двустранното сътрудничество между Норвегия и Русия като пример за съвместно прилагане на най-високите налични технически стандарти в областта на защитата на околната среда при търсенето на нефт и газ в Баренцово море; посочва в частност значението на спорното разработване на нови технологии, създавани специално за околната среда на Арктика, като напр. технологията за инсталиране под морското дъно;

20. Наясно е с различните тълкувания на договора за Шпицберген/Свалбард по отношение на приложимостта му към континенталния шelf и морските зони на Шпицберген/Свалбард и предвид относителната достъпност на ресурсите в континенталния шelf би приветствал споразумение относно правния статут на шelfа, което признава законните права и задължения на държавите на крайбрежния шelf; изразява убежденост, че евентуални възникващи спорове ще бъдат разрешавани по конструктивен начин;

21. Припомня позицията на ЕС като основен потребител на природни ресурси от Арктика, както и участието на европейските икономически субекти; отправя искане към Комисията да се ангажира още повече с насърчаване на сътрудничество и трансфер на технологии, за да обезпечи най-високи стандарти и подходящи административни процедури, да положи здрава научна основа за бъдещите тенденции и потребности от управление на арктическите ресурси, като напр. рибарството, добивната дейност, горското стопанство и туризма, и да използва докрай компетенциите на ЕС за регулиране в тази насока; тъй като икономическите дейности в Арктика ще се разрастват, призовава ЕС да насърчава принципите на устойчиво развитие;

22. Настоява, че преди започването на нов търговски риболов в Арктическия регион трябва да бъдат направени надеждни и предпазни научни оценки на запасите, за да се определят нивата на риболов, които ще запазят целевите запаси от риба и няма да доведат до изчезването на други видове или да причинят сериозни вреди на морската околна среда и че риболовът в открито море трябва да бъде регулиран от регионална организация за управление на риболова, която да се съобразява с научните препоръки и да има надеждна система за контрол и наблюдение, за да гарантира спазването на мерките за управление, същевременно риболовът в изключителните икономически зони трябва да отговаря на същите стандарти;

23. Счита, че създаването и прилагането на достатъчно големи и разнообразни защитени морски зони е важен инструмент за запазване на морската околна среда;

Въздействие на изменението на климата и замърсяването върху Арктика

24. Отчита, че ЕС, както и други развити региони на света, допринася значително за изменението на климата и следователно носи специална отговорност и трябва да играе водеща роля в борбата срещу изменението на климата;

25. Отчита, че най-добрата защита за Арктика е дългосрочно и амбициозно глобално споразумение относно изменението на климата, но съзнава, че бързото затопляне на Арктика налага освен това да се работи върху възможни краткосрочни допълнителни мерки за ограничаване на затоплянето на Арктика;

⁽¹⁾ Подписано на 15 септември 2010 г.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

26. Разглежда Арктика като чувствителен регион, където въздействието от изменението на климата е особено видимо, като това има сериозни последици за други региони по света; затова подкрепя заключенията на Съвета за засилено сътрудничество с РКОНИК и мрежите за поддържане на наблюдение на Арктика (SAON) и усилията за заработване на Интегрираната система за наблюдение Свалбард (SIOS) и арктическите компоненти на Европейската мултидисциплинарна обсерватория на морското дъно (EMSO), тъй като тези инициативи гарантират уникален европейски принос в разбирането на изменението на климата и околната среда в арктическия регион;

27. Признава диспропорционално голямото въздействие върху затоплянето на Арктика, причинено от емисиите черен въглерод от ЕС и други региони на северното полукълбо, и подчертава необходимостта от включване на емисиите черен въглерод в съответните регулаторни рамки на Икономическата комисия за Европа на Обединените нации (ООН/ИКЕ) и на ЕС като Конвенцията за трансграничното замърсяване на въздуха на далечни разстояния и Директивата за националните тавани за емисии;

28. Приветства забраната на използването и превозването на тежко котелно гориво на съдове в района на Антарктика, одобрена от Комитета за опазване на морската околна среда на ММО (MEPC), която ще влезе в сила на 1 август 2011 г.; подчертава, че подобна забрана би била уместна и за арктическите води, с цел намаляване на рисковете за околната среда в случай на аварии;

29. Подкрепя засиленото сътрудничество със арктически и неарктически страни за развитие на мрежите за поддържане на наблюдение на Арктика (SAON) и насърчава Европейската агенция по околната среда да продължи ползотворната си дейност и да насърчава сътрудничеството чрез Европейската мрежа за информация и наблюдение на околната среда (Eionet) в съответствие с ръководните принципи на Системата за обмен на информация за околната среда (SEIS);

30. Подчертава важната роля, която трябва да играят ЕС и нациите, населяващи територии в близост до полюса, за намаляване на замърсяването в Арктическия регион, причинено от транспорта на далечни разстояния, като например от корабоплаването; подчертава в тази връзка значението на прилагането на европейското законодателство, като например Регламент (ЕО) № 1907/2006 ⁽¹⁾; изтъква, че климатичните промени в Арктика ще окажат сериозно въздействие върху крайбрежните региони в Европа и на други места, както и върху зависимите от климата отрасли в Европа, като например селското стопанство и рибарството, възобновяемата енергия, отглеждането на северни елени, лова, туризма и транспорта;

Устойчиво социално-икономическо развитие

31. Признава, че топящите се ледове и умерените температури не само водят до разселване на коренното население и по този начин застрашават местния начин на живот, но също така се създават възможности за икономическо развитие в Арктическия регион; отчита желанието на жителите и на правителствата в Арктическия регион, които имат суверенни права и отговорности, да продължат по пътя на устойчивото икономическо развитие, като същевременно защитават традиционния поминък на коренното население и твърде чувствителните арктически екосистеми, като отчита техния опит в използването и развитието на разнообразните ресурси ресурсите на региона по устойчив начин; препоръчва прилагането на принципи на управление, опиращи се на екосистемата, за съчетаване на научните познания в областта на екологията с обществените ценности и потребности;

32. Подчертава, че е важно ЕС, заедно с представители на регионите в областта, да обсъди значението на структурните фондове за развитието и сътрудничеството с цел посрещане на бъдещите глобални предизвикателства пред прогреса и възползване от потенциала за развитие на областта;

33. Изразява становището, че за определянето на специфичния потенциал на всяка местност и за развитието на подходящи стратегии за заселване, които зачитат регионалните различия, е необходим процес на приобщаване с подкрепа на национално равнище и на равнище ЕС; счита, че партньорствата и диалогът между съответните органи гарантират, че политиките могат да се приложат на най-ефективното равнище;

34. Отбелязва специалното положение и признава правата на автохтонното население на Арктика, и в частност посочва правното и политическо положение на автохтонните жители в арктическите държави и в тяхното представителство в Арктическия съвет; призовава за по-голямо участие на автохтонните жители във формулирането на политиките; подчертава необходимостта от приемането на специални мерки за защита на културата, езика и правото на собственост върху земята на автохтонните жители, съгласно Конвенция № 169 на МОТ; призовава за регулярен диалог между представители на автохтонното население и институциите на ЕС и допълнително призовава ЕС да взема предвид специалните нужди на рядко населените периферни области от гледна точка на регионално развитие, поминък и образование; подчертава важността на дейностите за подкрепа на насърчаването на културата, езика и обичаите на автохтонното население;

⁽¹⁾ ОВ L 136, 29.05.2007 г., стр. 3.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

35. Отбелязва, че икономиките на автохтонното население разчитат до голяма степен на устойчиво използване на природните ресурси и поради това намаляването на изменението на климата и неговите последици и правото на автохтонното население на чиста околна среда са също така въпроси, свързани с правата на човека;
36. Приветства работата, извършена от специалния докладчик на ООН за състоянието на правата на човека и основните свободи на автохтонното население, както и тази на експертния механизъм на ООН за правата на автохтонното население;
37. Приветства успешното приключване на доклада на експертния механизъм за напредъка в изучаването на автохтонното население и правото му на участие във вземането на решения;
38. Насърчава арктическите държави-членки да се включат в преговори, водещи до нова ратифицирана Конвенция за северните саами;
39. Настоятелно приканва ЕС активно да подкрепя културните и езиковите права на угро-финското население в северна Русия;
40. Отбелязва неотдавнашното съдебно развитие във връзка със забраната на ЕС върху тюленови продукти и в частност заведеното дело за отмяна на Регламент (ЕО) 1007/2009 ⁽¹⁾ (Дело T-18/10, Inuit Tapiriit Kanatami/Парламент и Съвет), което се гледа от Общия съд; отбелязва процедурата на консултация под егидата на Световната търговска организация (СТО), поискана от Канада и Норвегия; изразява надежда, че несъгласията между страните могат да бъдат преодолени след постановленията на Съда на Европейския съюз и резултата от процедурите в рамките на СТО;
41. Съзнава растящия интерес за експлоатиране на ресурсите; в тази връзка посочва необходимостта от общи, всеобхватни и опиращи се на екосистемата подходи като най-подходящия начин за справяне с многобройните предизвикателства, пред които е изправена Арктика, свързани с изменението на климата, корабоплаването, екологичните опасности и замърсители, рибното стопанство и други човешки дейности, в съответствие с Интегрираната морска политика на ЕС или интегрирания план на Норвегия за управление на Баренцово море и морската територия на островите Лофотен; препоръчва на държавите-членки да приемат преработените насоки за 2009 г. на Арктическият съвет относно добива на нефт и газ в крайбрежни води;

Управление

42. Признава институциите и широката рамка от международни закони и споразумения, уреждащи важни за Арктика сфери, като напр. Конвенцията на ООН по морско право (която включва основните принципи на свобода на корабоплаване и „правото на свободно преминаване“), ММО, Конвенцията OSPAR ⁽²⁾, Комисията за риболов в североизточните части на Атлантическия океан (NEAFC), CITES ⁽³⁾ и Стокхолмската конвенция, както и множество съществуващи двустранни споразумения и рамки, допълващи действащите национални разпоредби в арктическите държави; заключава, че Арктическият регион не следва да се разглежда като правен вакуум, а като територия с добре развити инструменти за управление; при все това посочва, че предвид предизвикателствата на изменението на климата и засилващото се икономическо развитие тези съществуващи правила трябва да бъдат допълнително развити, засилени и приложени от всички засегнати страни;
43. Подчертава, че въпреки че държавите играят ключова роля в управлението на Арктика, други фактори – като международните организации, автохтонното и местното население, под-държавните органи – също имат важни роли; подчертава значението на укрепването на доверието между имащите законни интереси в региона чрез възприемане на приобщаващ подход и използването на диалога като средство за оформяне на обща визия за Арктика;
44. Счита, че създаденото от някои наблюдатели впечатление за нещо като боришкане за Арктика не спомага за насърчаване на конструктивно разбирателство и сътрудничество в региона; посочва, че арктическите държави по няколко повода са заявявали своята ангажираност с разрешаването и в някои случаи са работили за разрешаването на евентуални конфликти на интереси съгласно принципите на международното право;
45. Признава важната роля на АС като първостепенен регионален форум за сътрудничество за целия Арктически регион; припомня, че освен държавите-членки на ЕС Дания, Швеция и Финландия и кандидатката за член на Съюза – Исландия, които са членове на Арктическият съвет, държавите-членки на ЕС Германия, Франция, Обединеното кралство, Нидерландия, Испания и Полша са активни постоянни наблюдатели в него; потвърждава ангажираността си да не подкрепя споразумения, които изключват арктически държави-членки на ЕС, страни-кандидатки или арктически държави от ЕАСТ/ЕИП; изтъква конкретната

⁽¹⁾ ОВ L 286, 31.10.2009 г., стр. 36.

⁽²⁾ Конвенция за защита на морската среда в Североизточния Атлантически океан.

⁽³⁾ Конвенция за международната търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

работа, извършвана в работните групи на АС с участието на наблюдателите, и призовава Комисията и агенциите на ЕС при възможност да продължават да участват активно във всички съответни работни групи; насърчава укрепването на правната и икономическата основа на АС;

46. Признава, че предизвикателствата, пред които е изправена Арктика, са глобални и поради това следва да включват всички съответни действащи лица;

47. Приветства резултатите от основните доклади на работните групи на АС през последните години относно залежите от нефт и природен газ в Арктика, въздействието на затоплянето и средствата, необходими за спешно реагиране;

48. Приветства степента на политическа организация на интересите на автохтонното население в парламентите на саами и в Съвета на саами в Северна Европа и сътрудничеството между някои автохтонни организации, разположени в територии в близост до полюса, и признава уникалната роля на АС по отношение на приобщаването на автохтонното население; признава правата на автохтонното население на Арктика, предвидени в Декларацията на ООН относно правата на автохтонното население, и насърчава Комисията да използва Европейския инструмент за демокрация и права на човека в подкрепа на предоставянето на права на автохтонното население на Арктика;

49. Приветства широкото сътрудничество по въпроси като защитата на арктическата морска околна среда (работна група РАМЕ) не само на регионално равнище, а и на двустранно и международно равнище; в тази връзка разглежда работата в АС по издирване и спасяване като първа крачка към механизми за приемане на обвързващи решения;

50. Приветства непрекъснатото оценяване от АС на обхвата и структурата на неговата работа и изразява увереност, че той ще продължи да разширява основата на процеса на формулиране на решения с включването на действащи лица извън АС;

51. Изразява надежда, че АС ще развие по-нататък своята важна дейност и ще разшири основата за процесите на формулиране на решения, за да включи други арктически действащи лица, които засилват присъствието си в Арктическия регион, и по такъв начин ще ангажира техните знания и капацитет и ще вземе предвид законните им интереси съгласно международното право, като в същото време следва да бъде подчертано значително по-важното значение на интересите на арктическите държави; приветства вътрешната процедура в АС във връзка с преразглеждането на статута на наблюдателите и евентуалния бъдещ обхват на задачите на АС;

52. Изразява становището, че един укрепен АС следва да играе както водеща роля в сътрудничеството по отношение на Арктика, и следователно би приветствал подобрение на политическия и административния капацитет на АС, например чрез постоянен секретариат, който се обсъжда понастоящем, по-справедливо споделяне на разходите, по-чести срещи на равнище министри и ежегодна арктическа среща на най-високо равнище, както беше предложено от министъра на външните работи на държавата-членка на ЕС Финландия, която също е член на Арктическия съвет; би приветствал освен това по-активното участие на парламентаристите от Арктическия регион, за да се подчертае парламентарното измерение и да се гарантира участието на съответни неарктически действащи лица; и в допълнение към това настоява, че продължаващите срещи на високо равнище на едно вътрешно и изключително ядро от държави просто ще подкопае статута и ролята на АС като цяло; изразява желание АС да поддържа открития си и приобщаващ подход и по този начин да остане отворен за всички заинтересовани лица;

53. Счита Северното измерение за средоточие на регионално сътрудничество в Северна Европа; подчертава, че четиримата партньори, по-конкретно ЕС, Исландия, Норвегия и Руската федерация, както и Арктическият съвет, Баренцовият евроарктически съвет, Съветът на държавите от региона на Балтийско море, Северният съвет на министрите, Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), Европейската инвестиционна банка (ЕИБ), Северната инвестиционна банка (NIB) и Световната банка/МБВР, са участници в Северното измерение и че Канада и Съединените американски щати притежават статут на наблюдатели в Северното измерение; подчертава необходимостта от тясно съгласуване между Северното измерение и развиващата се политика на ЕС за Арктика; отбелязва Арктическия прозорец в рамките на Северното измерение; подчертава ценния опит от партньорствата на Северното измерение, по-конкретно новото партньорство на Северното измерение за транспорт и логистика и ползите от него за сътрудничеството в Арктика;

54. Потвърждава подкрепата си за статута на ЕС като постоянен наблюдател в АС; признава, че държавите-членки на ЕС участват в дейността на АС посредством различни международни организации (като например Международната морска организация (ММО), Конвенцията за защита на морската среда в Североизточния Атлантически океан (OSPAR), Комисията за риболова в североизточните части на Атлантическия океан (NEAFC) и Стокхолмската конвенция), и подчертава необходимостта от съгласуваност на всички политики на ЕС за Арктика; изисква от Комисията да информира надлежно Парламента относно срещите и работата в АС и неговите работни групи; подчертава междувременно, че ЕС и неговите държави-членки вече участват като членове или наблюдатели в други международни организации със значение за Арктика, като например Международната морска организация (ММО), Конвенцията за защита на морската среда в Североизточния Атлантически океан (OSPAR), Комисията за риболова в североизточните части на Атлантическия

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

океан (NEAFC) и Стокхолмската конвенция, и поради тази причина следва да се съсредоточат по-съгласувано върху работата в тези организации; във връзка с това по-конкретно подчертава необходимостта от съгласуваност във всички политики на ЕС по отношение на Арктика; насърчава АС да включва в по-голяма степен и гражданското общество и неправителствените организации като специални наблюдатели;

55. Счита Баренцовия евроарктически съвет (BEAC) за важен център за сътрудничество между Дания, Финландия, Норвегия, Русия, Швеция и Европейската комисия; отбелязва дейността на BEAC в областта на здравни и социални въпроси, образование и научни изследвания, култура и туризъм; отбелязва консултивната роля на Работната група по въпросите на автохтонното население (WGIP) в рамките на BEAC;

Заклучения и искания

56. Изисква Комисията да превърне съществуващата Междуетаботвенната група в постоянна структура в рамките на службата, за да осигурява съгласуван, координиран и интегриран подход на политиките във всички ключови области на политиките, относими към Арктика, като например в сферата на околната среда, енергетиката, транспорта и рибарството; препоръчва съвместното ръководство на тази структура да бъде поверено на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и ГД „Морско дело и рибарство“, като последната действа като междуетаботвен координатор в рамките на Комисията; също така препоръчва съответно да се създаде отдел за Арктика в ЕСВД;

57. Призовава Комисията, при воденето на преговори за двустранни споразумения, да отчита факта, че крехката арктическа екосистема трябва да бъде закриляна, интересите на арктическото население, включително групите на автохтонното население, трябва да бъдат отстоявани, а природните богатства на Арктика трябва да бъдат използвани по устойчив начин, и призовава Комисията да се ръководи от тези принципи във връзка с всички дейности;

58. Отбелязва, че научните данни ясно показват, че арктическата екосистема в момента преминава през големи промени, свързани с изменението на климата, и че това положение налага приемането на превантивен и научно обоснован подход към всички бъдещи форми на развитие в Арктика; призовава за провеждането на по-нататъшни проучвания в рамките на многостранно споразумение, с цел да се информират международната общност и факторите за вземане на решения за арктическата екосистема, преди да бъде продължено всякакво допълнително значимо развитие;

59. Подчертава факта, че ЕС и неговите държави-членки основно допринасят за научноизследователска дейност, посветена на Арктика, за регионалното сътрудничество и за развитието на технологии, подходящи за региона и не само, и изисква Комисията да провери възможностите за развитие на инициативи за съвместно финансиране и съвместно изработване на програми в териториите в близост до полюса, за да се даде възможност за по-гладко и по-ефективно сътрудничество между експерти от участващите държави; изисква от ЕС да насърчава дейности за сътрудничество със САЩ, Канада, Норвегия, Исландия, Гренландия и Русия в свързаните с Арктика мултидисциплинарни научни изследвания, като при това създава съгласувани механизми за финансиране; освен това изисква от Комисията да създаде начини за осъществяване на преки работни връзки с арктически държави-членки, с организациите на автохтонното население и с арктическите научни институти с цел по-добро осведомяване на ЕС за съответни въпроси, важни научноизследователски теми и въпроси, засягащи живеещите и работещите в Арктика с цел определяне на бъдещи научноизследователски дейности;

60. Изразява становището, че ЕС следва да развива допълнително своя капацитет, и призовава Комисията за проучи и да представи доклад относно установяването и продължаването на дейности на ЕС в Арктика, като например програма за финансиране на съвместна многостранна научноизследователска дейност в териториите в близост до полюса, която да осигури по-лесно и не толкова бюрократично сътрудничество и съвместни проекти на научноизследователската общност; изисква от Комисията да проучи като основен приоритет възможността за създаване на Арктически информационен център на ЕС под формата на съвместно и обхванато в мрежа предприятие, като отчита подходящите предложения; отбелязва предложението на Университета в Лапландия; счита, че такъв център трябва да може да организира постоянна връзка на ЕС с основните действащи лица в Арктика и по света и да предоставя на институциите на ЕС и заинтересованите лица информация и услуги относно Арктика;

61. Подчертава, че за да бъдат определени обективно естеството и темпът на промените в природната среда в Арктика, е от изключително значение да бъде даден достъп на международните научни екипи за извършване на научни изследвания в този толкова чувствителен регион на нашата планета; подчертава, че ЕС увеличава своето присъствие и участие, особено в европейския дял на Арктика, чрез изграждане на съвместна инфраструктура за научноизследователска дейност и увеличаване на броя на научноизследователските програми в Арктика; подкрепя по-конкретно научни екипи, които са съставени от учени от различни научни области и представляват всички участващи държави; приветства често доброто и открито сътрудничество в научноизследователската дейност и счита, тези научни изследвания следва да бъдат открити, което би било в интерес на международната общност като цяло и би й предоставило възможност за ползването им;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

62. Подчертава приноса на целта на ЕС за Европейско териториално сътрудничество като ясна европейска добавена стойност, и по-конкретно програмите за трансгранично сътрудничество „Колартик“ и „Карелия“, както и програмата за трансгранично сътрудничество (ТГС) за района на Балтийско море, която включва и района на Баренцово море; изисква от Комисията да проучи как една засилена програма за Северната периферия би могла да окаже подобно въздействие върху евентуална стратегия за Арктика през следващия програмен период;

63. Изисква от Комисията да подкрепи усилията за бързо и ефективно установяване на обсерваториите на Интегрираната система за наблюдение Свалбард (SIOS) и Европейската мултидисциплинарна обсерватория на морското дъно (EMSO) в качеството им на уникални приноси за по-добро разбирателство и защита на околната среда на Арктика;

64. Изисква от Комисията да представи предложения как проектът „Галилео“ или проекти, които оказват въздействие върху Арктика, като Глобалния мониторинг на околната среда и сигурността (ГМОСС), биха могли да бъдат развити, за да позволят по-безопасно и по-бързо навигиране в арктически води, като по този начин ще се инвестира в безопасността и достъпността по-специално на Североизточния коридор, да допринесат за по-добро прогнозиране на движенията на леда, както и за по-добро картографиране на арктическото морско дъно и за разбиране на основните геодинамични процеси в района, които са от основно значение за геодинамиката на Земята, за водния цикъл в полярните региони, и за да увеличат нашите познания за някои единствени по рода си екосистеми;

65. Призовава всички правителства в Арктическият регион, специално това на Русия, да приеме и подкрепи Декларацията на Организацията на обединените нации за правата на автохтонното население, приета от Общото събрание на ООН на 13 септември 2007 г.;

66. Настоятелно призовава държавите-членки да ратифицират всички ключови споразумения за правата на автохтонното население, като например Конвенция № 169 на МОТ;

67. Изисква от ЕС и неговите държави-членки да предложат в рамките на текущата работа в ММО по задължителен Полярен кодекс за корабоплаването емисиите на сажди и тежките горива да се регулират по специален начин; в случай че тези преговори са без успех, изисква от Комисията да представи предложения за правила относно корабите, акостиращи в пристанища на ЕС след или преди пътувания през арктически води, с оглед да се наложи строг режим, ограничаващ емисиите на сажди и използването и превоза на тежки горива;

*

* *

68. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя/върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на правителствата и парламентите на държавите-членки, както и на правителствата и парламентите на държавите от Арктическият регион.

Стратегия на ЕС за Черно море

P7_TA(2011)0025

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно стратегията на ЕС за Черно море (2010/2087(INI))

(2012/C 136 E/15)

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Черноморско взаимодействие – нова инициатива за регионално сътрудничество“ (COM(2007)0160),
- като взе предвид заключенията на Съвета относно инициативата „Черноморско взаимодействие“ от 14 май 2007 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 17 януари 2008 г. относно подход в регионалната политика за Черно море ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 41 Е, 19.2.2009 г., стр. 64.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- като взе предвид съвместното изявление на министрите на външните работи на държавите от Европейския съюз и от широкия Черноморски регион, прието в Киев на 14 февруари 2008 г.,
 - като взе предвид доклада на Комисията относно първата година на изпълнение на инициативата „Черноморско взаимодействие“, приет на 19 юни 2008 г. (COM(2008)0391),
 - като взе предвид съвместното изявление за поставяне на началото на партньорството в областта на околната среда под егидата на инициативата „Черноморско взаимодействие“ (Брюксел, 16 март 2010 г.),
 - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Укрепване на европейската политика за добросъседство“ (COM(2006)0726), и заявеното в него намерение прегледът на европейската политика за съседство (ЕПС) да бъде представен през 2011 г.,
 - като взе предвид Партньорството за присъединяване с Турция,
 - като взе предвид споразуменията за партньорство и сътрудничество, сключени с Армения, Азербайджан, Грузия, Република Молдова и Украйна, и текущите преговори за нови споразумения за асоцииране, както и съответните планове за действие в рамките на европейската политика на съседство (ЕПС),
 - като взе предвид докладите относно напредъка на ЕПС за Армения, Азербайджан, Република Молдова, Грузия и Украйна, приети от Комисията на 12 май 2010 г.,
 - като взе предвид споразумението за партньорство и сътрудничество, сключено с Руската федерация, и текущите преговори относно ново споразумение ЕС-Русия,
 - като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и Съвета от 3 декември 2008 г., озаглавено „Източно партньорство“ (COM(2008)0823),
 - като взе предвид съвместната декларация от срещата на високо равнище, посветена на Източното партньорство, проведена в Прага на 7 май 2009 г.,
 - като взе предвид отбелязвания в последно време напредък в диалога относно облекчаване на условията за издаване на визи със страните от региона,
 - като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2007 г. относно укрепването на европейската политика на добросъседство⁽¹⁾,
 - като взе предвид своите предишни резолюции относно Република Молдова, Руската федерация, Турция, Украйна и страните от Южен Кавказ, както и относно интегрираната морска политика,
 - като взе предвид член 48 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи и становищата на комисията по международна търговия, комисията по промишленост, изследвания и енергетика и комисията по регионално развитие (A7-0378/2010),
- A. като има предвид, че Черноморският регион е мост със стратегическо значение, свързващ Европа с региона на Каспийско море, Централна Азия и Близкия изток, както и в по-широк план с региона на Югоизточна Азия и Китай, и той се отличава с тесни връзки и голям потенциал, но и с различия и съперничества; като има предвид, че регионът включва държавите-членки на ЕС България, Гърция и Румъния, страната кандидатка Турция и партньори в рамките на ЕПС: Армения, Азербайджан, Грузия, Република Молдова и Украйна, както и Руската федерация като стратегически партньор,

⁽¹⁾ ОВ С 282 Е, 6.11.2008 г., стр. 443.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- Б. като има предвид, че Черноморският регион е от стратегическо значение за ЕС; като има предвид, че Черно море е отчасти вътрешно за ЕС и в географско отношение е предимно европейско море, което води до общи предизвикателства и възможности за ЕС и страните от региона, както и до обща необходимост да се гарантира, че регионът около Черно море е регион на мир, демокрация, сигурност, стабилност, регионално сътрудничество и устойчив просперитет; като има предвид, че е необходим по-съгласуван, устойчив и стратегически подход в Черноморския регион,
- В. като има предвид, че Черноморският регион е богата в социално, културно и религиозно отношение среда, в която диалогът между културите и религиите следва да поеме централна роля,
- Г. като има предвид, че една от заслугите на инициативата „Черноморско взаимодействие“ е признаването на стратегическото значение на Черноморския регион за ЕС, заедно с необходимостта от по-силен ангажимент на ЕС в региона; като има предвид, че резултатите от „Черноморско взаимодействие“ до момента са по-скоро скромни и няма ясна и цялостна картина на настоящите резултати от прилагането на инициативата, което излага ЕС на критики, че му липсва стратегическа визия за региона и че не прилага единен подход към изпълнението,
- Д. като има предвид, че не е изработен план за действие, определящ конкретни цели и референтни показатели и че липсват механизми за докладване, наблюдение, оценка и последващи действия, както беше поискано в първата резолюция на Парламента относно Черно море,
- Е. като има предвид, че е издаден само един доклад за напредъка, през 2008 г., който не беше последван от никакви механизми за редовно докладване; като има предвид, че не бяха изпълнени много проекти и до момента е поставено началото единствено на партньорство в областта на околната среда,
- Ж. като има предвид, че не е провеждана конференция на министрите от 2008 г. насам, което подчертава проблема с липсата на видимост, стратегическа визия и политическо лидерство по отношение на „Черноморско взаимодействие“,
- З. като има предвид, че положените до момента усилия, макар и похвални, са сериозно затруднени от лоша административна организация, липса на институционален и политически ангажимент, както и липса на човешки ресурси и предвидени финансови средства,
- И. като има предвид, че от 2008 г. ситуацията в Черноморския регион претърпя сериозно развитие и макар да изглежда, че регионалното сътрудничество напредва в някои технически области като околната среда, образованието, научните изследвания и технологиите, както и по отношение на сближаването на правните норми, редица предизвикателства като продължителни конфликти в Кавказ и Приднестровието, морска сигурност и операции за издирване и спасяване, военизиране, разселено население и влошено демократично управление продължават и дори добиха по-интензивен характер,
- Й. като има предвид, че мисията на френското председателство, заедно с действията от страна на държавите-членки, показаха ангажимента на ЕС за удържане и решаване на конфликта в Грузия,
- К. като има предвид, че Черноморският регион е важен в геостратегическо отношение във връзка с енергийната сигурност на ЕС, с оглед по-специално на диверсификацията на доставките на енергия,
- Л. като има предвид, че на другите инициативи на ЕС, включващи държавите от Черноморския регион, следва да не се гледа като на конкуренция за „Черноморско взаимодействие“, а по-скоро като допълващи тази инициатива,
- М. като има предвид, че от Комисията беше поискано да разработи стратегия на ЕС за Дунавския регион, която следва да отчита неговата тясна обвързаност с Черноморския регион,
1. Счита, че като се има предвид стратегическото значение на Черноморския регион за ЕС и по-скоро скромните резултати от „Черноморско взаимодействие“, следва да се постави началото на стратегия, която да повиши съгласуваността на действията на ЕС в региона, и че стратегията на ЕС за Черно море следва да бъде неделима част от по-широката политическа визия на ЕС в областта на външната политика и политиката за сигурност;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

2. Призовава Комисията и Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) да изработят стратегия за Черноморския регион, успоредно с прегледа на европейската политика на съседство, като по този начин определят цялостен и изчерпателен подход на ЕС за предприемане на действия във връзка с предизвикателствата и възможностите на региона, с подробен план за действие, ясни цели, водещи инициативи и референтни показатели; изразява увереност, че стратегията ще гарантира ефективно координиране на дейностите и разпределение на задачите;
3. Отново отправя своя призив към Комисията и ЕСВД да извършват редовни прегледи на изпълнението на стратегията, като създадат конкретни механизми за наблюдение, оценка, последващи действия и докладване; настоятелно призовава за консултации със съответните комисии на Европейския парламент на ключови етапи от процеса;
4. Препоръчва да се гарантира съгласуваността на стратегиите на равнище ЕС и националните стратегии на държавите-членки на ЕС в Черноморския регион;
5. Подчертава, че държавите-членки на ЕС трябва да постигнат споразумение относно ясни приоритети, за да може впоследствие да бъде разработен реалистичен и надежден във финансово отношение план за действие, заедно със съответната система за оценка на неговата ефективност;
6. Подчертава, че със задачата за постигане на целите на новата стратегия трябва да бъдат ангажирани съответни човешки ресурси, по-специално като ѝ се обърне видимо внимание в организационната структура и персонала на ЕСВД;
7. Приветства поставянето на началото на съвместната оперативна програма за трансгранично сътрудничество в Черноморския регион в рамките на Европейския инструмент за съседство и партньорство и счита, че големият брой получени заявления е отражение на едно високо равнище на интерес към съвместни проекти за сътрудничество в Черноморския регион; приветства одобряването на 16 нови проекта от Съвместния комитет за мониторинг през ноември 2010 г.; счита обаче, че бавното функциониране на програмата отразява пропуските в настоящите механизми за финансиране; посочва по-специално правните затруднения, свързани с необходимостта от финансиране на участниците със средства от различни финансови инструменти, и приканва Комисията да разработи решения за премахването на подобни пречки; застъпва становището, че инвестиционни проекти биха могли също да се включат в програмата;
8. Призовава за изготвянето на съвместна оперативна програма за Черноморския регион за следващия програмен период, за да се отчетат изцяло и да се продължат усилията за постигане на всички цели, посочени в стратегическия документ относно трансгранично сътрудничество по ЕИСП за 2007-2013 г.; подчертава, че следва да се определят еднообразни условия за кандидатстване, като по този начин се даде възможността на всяко юридическо лице във всяка участваща държава в програмната област да подаде заявление като водещ участник; счита, че всички държави в съвместната оперативна програма за Черноморския регион следва да бъдат включени и да бъдат насърчавани да участват активно в следващия програмен период;
9. Поради това изразява увереност, че успехът на стратегията зависи от осигуряването на подходящо и съответстващо финансиране; призовава за създаването на специален бюджетен ред за стратегията за Черно море, както и за разработване на ефикасни методи за извършване на плащанията, съобразени със специфичните характеристики на региона, и за проверки на използването на средствата; насърчава приоритетното финансиране на малки проекти за развитие; призовава Комисията и регионите да насърчават проектите, включващи преки контакти между хората, в рамките на трансграничното сътрудничество и да осигурят и засилят инструмента за финансиране на Фонда за малки проекти;
10. Подчертава необходимостта от основаващ се на проектите подход с цел включване на местните органи, бизнес общностите, неправителствените организации (НПО) и други организации на гражданското общество в разработването, съвместния ангажимент и прилагането на дейностите в рамките на стратегията за Черно море; изтъква важността на извършването на мониторинг на дейностите на стратегията за Черно море чрез определяне на референтни стойности или други подходящи показатели;
11. Насърчава развитието на взаимодействия между различните политики на Съюза, които се включват в стратегията, в частност структурните фондове, Рамковата програма за изследователска и развойна дейност и трансевропейските мрежи в областта на транспорта, за да се гарантира устойчивостта на финансираните дейности; по този начин възможностите, създадени от една инициатива за икономическо развитие, могат да се поемат от друга допълваща инициатива;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

12. Счита приобщаващия характер и регионалната ангажираност за важни принципи на подхода на ЕС спрямо региона и гледа на Турция и Русия като на партньори, които принципно трябва да бъдат включени по подходящ начин в черноморското регионално сътрудничество; счита, че двойната роля на България, Румъния и Гърция едновременно като държави от региона и държави-членки на ЕС е от основно значение за успеха на политиката на ЕС в Черноморския регион;

13. Счита, че за да се осигури видимост, стратегическо лидерство и координация на високо равнище, срещите на министерско ниво между ЕС и държавите от широкия Черноморски регион следва да се организират редовно и да включват всички заинтересовани страни и държави от региона, включително Организацията за Черноморско икономическо сътрудничество, Комисията за опазване на Черно море от замърсяване, ЕБВР и ЕИБ; изразява увереност, че един институционален диалог, обединяващ усилията на ЕС и на Организацията за Черноморско икономическо сътрудничество, би могъл да представлява крачка напред в посока създаването на истинско партньорство в региона; отбелязва обаче, че изглежда, че в момента Организацията за Черноморско икономическо сътрудничество е изправена пред структурни проблеми и се нуждае от обновяване и реформа с цел да се превърне в ефикасен регионален партньор;

14. Изразява съжаление, че поради напрежението в региона инициативата за Черноморски форум за диалог и партньорство все още не е осъществена; счита, че един такъв форум би могъл да допринесе за генерирането на идеи и поддържането на диалога между регионалните фактори;

15. Счита, че стратегията за Черно море следва да бъде разработена на всички равнища на регионално сътрудничество; поради това отбелязва парламентарното сътрудничество, установено между ЕС и страните от Черноморския регион;

16. Признава значението на регионалните и местни органи и заинтересовани страни за планирането и изпълнението на стратегията, като се имат предвид техните тесни връзки с територията и местните хора; затова призовава за установяване на техните потребности и за пълното им включване в стратегията;

17. Приветства създаването на Черноморски форум на гражданското общество и насърчава засиленото сътрудничество между местните органи, гражданското общество и бизнеса; призовава Комисията да осигури засилена подкрепа за гражданското общество, включително чрез подпомагане на мрежите от организации на гражданското общество; изтъква ролята на неправителствения сектор за осигуряване както на ефективното изпълнение на дейностите в рамките на стратегията за Черно море, така и на успеха на мерките за изграждане на доверие;

18. Подчертава взаимното допълване между „Черноморско взаимодействие“ и Източното партньорство и призовава Комисията да се възползва от различаващите се подходи на двете инициативи и да изясни на всички равнища как трябва да бъде използвана тази значителна степен на допълване; призовава заместник-председателя/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да гарантира, че ЕСВД ефективно координира различните инициативи и инструменти, прилагани от ЕС в широкия Черноморски регион;

19. Приветства разработването на стратегията на ЕС за Дунавския регион, която ще бъде завършена до края на годината, и подкрепя нейното одобряване и започването на нейното прилагане през първата половина на 2011 г.; подчертава необходимостта от разширяване на стратегията на ЕС за Дунавския регион в посока Черноморския регион; изтъква, че устойчивото развитие на Дунавския регион ще засили допълнително геостратегическото значение на региона на Черно море; съответно, като отчита различния характер на регионите и специфичния географски акцент на всяка от двете стратегии, счита, че те следва да се допълват и взаимно да се подкрепят;

20. Подчертава, че основната цел, която се преследва по отношение на стратегията на ЕС за Черноморския регион, следва да бъде установяването на зона на мир, демокрация, благоденствие и стабилност, основаваща се на зачитането на правата на човека и основните свободи и предоставянето на енергийна сигурност на ЕС; счита, че доброто управление, принципът на правовата държава, насърчаването на спазването на правата на човека, управлението на миграцията, енергетиката, транспортът, околната среда и икономическото и социалното развитие следва да бъдат приоритетни области на действие;

Сигурност и добро управление

21. Припомня, че Черноморският регион се нуждае от активни политики и дълготрайни решения, за да се справи със значителните регионални и транснационални предизвикателства, които не могат да бъдат пренебрегвани, като продължителни конфликти, разселено население, двустранни спорове, затворени граници и стратегически съперничества, водещи до военизиране и разпространение на оръжие, слаби институции и управление, и влошаване на демокрацията, трансгранична престъпност и трафик, охрана на границите и контрол върху движението на хора и стоки, както и влошена морска сигурност и безопасност;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

22. Подчертава изключителното значение на установяването, насърчаването и развитието на добросъседски отношения между страните от Черноморския регион като предварително условие за успешно сътрудничество и счита, че е неприемливо регионът все още да е изправен пред проблема със затворените граници между съседни страни;

23. Счита, че ЕС може и следва да играе по-активна роля при създаването на среда на сигурност в Черноморския регион; призовава за засилено участие на ЕС в регионалния стратегически диалог и за сътрудничество на ЕС с неговите стратегически партньори по въпросите на сигурността и предотвратяването и разрешаването на конфликти в съответствие с международното право; подчертава, че пълното развитие на стратегията за Черно море е също свързано с постигането на конкретен напредък в мирното разрешаване на неразрешените конфликти; затова призовава ЕС за по-пряко ангажиране и водеща роля в преговорите и в мирния процес, за ускоряване на мерките за изграждане на доверие и програмите за помощ с оглед изграждане на основа за трайно и всеобхватно уреждане на конфликтите и смекчаване на последиците от тези конфликти за местните хора; приветства работа на мисията за гранична помощ на ЕС и на мисията за наблюдение на ЕС;

24. Призовава заместник-председателя/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност да положи повече усилия за насърчаване на Русия да изпълни шестте точки от плана „Саркози“ за стабилизиране и разрешаване на конфликта в Грузия;

25. Изтъква необходимостта от засилване на системите за наблюдение и приканва ЕС да разработи система за ранно предупреждение като инструмент за предотвратяване на конфликти и укрепване на доверието в Черноморския регион с цел избягване на дестабилизиране и ескалиране на конфликти; призовава вниманието да се насочи към конкретни случаи, а не към изразяването на обща загриженост; призовава за разглеждане на мерки за изграждане на доверие, като например публичното оповестяване на продажбата на оръжия и морски военни действия; изразява особена загриженост за удължаването на пристанищното споразумение за руския черноморски флот в Крим и възможното отражение върху стабилността в региона;

26. Призовава ЕС да предприеме стъпки за създаване на регионална правна рамка и механизми за справяне с разпространението на оръжие в Черноморския регион;

27. Призовава в рамките на стратегията за Черно море да се води борба срещу трансграничната престъпност и трафика, по-специално на наркотици и хора, и срещу незаконната миграция, както и за по-нататъшно укрепване на сътрудничеството по отношение на охраната на границите и контрола върху движението на хора и стоки;

28. Изтъква необходимостта от по-добро управление на миграцията във и от Черноморския регион чрез засилване на политическата, икономическата и социалната интеграция на имигрантите въз основа на принципите на Глобалния подход към миграцията на ЕС;

29. Отбелязва увеличаването през последните години на броя на инцидентите в морето, при които има човешки жертви и щети за околната среда, както и неспособността на държавите с излаз на Черно море да провеждат координирани и успешни спасителни операции; в тази връзка призовава ЕС да използва интегрираната морска политика за координиране на дейностите по издирване, спасяване и предотвратяване на инциденти в Черноморския регион; призовава за създаване на стратегия за наблюдение на Черно море;

30. Счита, че една стратегия за сигурност за Черноморския регион следва да включва и целите за подобряване на управлението, демократичния ред, зачитането на правата на човека и способностите на държавите; призовава Комисията и ЕСВД да обединят инициативите за изграждане на институции и демократично управление, които са жизнено необходими за всяка държава, желаеща да се развива успешно; подчертава, че целта за подобряване на управлението, принципите на правовата държава и държавните структури в бившите съветски републики от региона сама по себе си представлява стратегия за сигурност, тъй като пълното или частично разпадане на държавността и политическата стагнация създават условия за външна намеса и международни заплахи;

31. Изтъква, че стратегията на ЕС за Черноморския регион трябва да постави основен акцент върху защитата на правата на човека и укрепването на демокрацията в целия регион, което следва да включва и насърчаване на успешното сътрудничество между неправителствените организации и защитниците на правата на човека в региона;

32. Отбелязва, че повишаването на зачитането на правата на човека и демокрацията в целия свят е сред приоритетите на ЕС; посочва, че нарушаването на правата на човека е всекидневно явление в окупираните Южна Осетия и Абхазия; във връзка с това призовава ЕС и по-специално ЕСВД да реагира активно по отношение на всички видове нарушения на правата на човека в Черноморския регион;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

33. Подчертава важната роля, която ОССЕ играе в региона и счита, че е важно ЕС да си сътрудничи с ОССЕ в областта на изграждането на институции, принципите на правовата държава, наблюдението на избори, свободата на медиите, както и демокрацията и правата на човека;

Енергетика, транспорт и околна среда

34. От една страна счита, че Черноморският регион има стратегическо значение за енергийната сигурност на ЕС и диверсификацията на енергийните доставки на ЕС и в тази връзка отново подчертава належащата необходимост от съгласувана стратегия за Черноморския регион; от друга страна счита сътрудничеството в областта на енергетиката, транспорта и околната среда за ключ към хармоничното и устойчиво развитие на региона; приветства поставянето на началото на партньорството в областта на околната среда, като същевременно с нетърпение очаква поставянето на началото на другите две партньорства в областта на транспорта и енергетиката; призовава за тяхното бързо и ефикасно изпълнение; счита, че разработването на обща правна рамка на регионално равнище би било от огромна полза по отношение на по-ефективното сътрудничество и взаимодействията по тези въпроси; счита, че създаването и подкрепата за професионални и институционални мрежи би могло да подобри способността за вземане на решения в дух на сътрудничество и по ефикасен начин;

35. Подчертава необходимостта от засилване на многостранното сътрудничество в областта на енергетиката в Черноморския регион, за което ключовите принципи са предвидени от СТО и Договора за енергийна харта; подкрепя пълната пазарна и регулаторна интеграция въз основа на законодателството на ЕС в областта на енергетиката и околната среда и насърчава участието на държави от широкия Черноморски регион в Договора за енергийна общност, както и помощта от ЕС, ЕИБ и ЕБВР за модернизиране на енергийната инфраструктура в Черноморския регион;

36. Подчертава значението на възприемането на общ подход на държавите-членки към Черноморския регион с оглед постигане на дългосрочната цел на ЕС за сигурност на енергийните доставки и стабилност в съседните държави;

37. Припомня необходимостта от по-решителни действия от страна на Комисията в подкрепа на мерките за диверсификация на доставките на природен газ и от обща нормативна рамка за насърчаване на прозрачен, конкурентен и основаващ се на правила пазар на природен газ; същевременно призовава ЕС активно да развива сътрудничество с държавите от Черноморския регион и да им предлага повече възможности за подкрепа на енергийни проекти, които представляват интерес за ЕС; в тази връзка приветства присъединяването на Република Молдова и на Украйна към Енергийната общност;

38. Подчертава неотложната необходимост от създаване на Парламентарна асамблея за връзки с източните съседни страни (Euronest), която ще допринесе за постигане на целите на Източното партньорство и по този начин ще има положителен ефект върху въпросите, свързани с енергийната сигурност;

39. Припомня целта на ЕС за диверсификация на трасетата и източниците на доставки, както и изготвянето на обща енергийна политика на ЕС; отново подчертава важността на проектите за „Южен коридор“, по-специално ключовото значение за енергийната сигурност на Европа на стратегическия проект на ЕС „Набуко“ и неговото бързо реализиране; отбелязва съществуването на проекта „Южен поток“; отново подчертава значението на преноса на втечен природен газ (LNG) до Европа под формата на проекта AGRI и разработването на терминали за LNG в пристанищата на Черно море, както и на паневропейския газопровод Констанца-Триест;

40. Настоятелно призовава Комисията да сключи споразумения с потенциалните държави доставчици за газопровода Набуко до края на 2011 г.

41. Счита, че Пакетът за енергийна инфраструктура, който Комисията ще представи скоро, трябва да отдава голямо значение на предложените енергийни проекти в Черноморския регион; обръща внимание на факта, че транзитните маршрути, които минават през държави от региона, могат значително да подобрят сигурността на доставките на ЕС;

42. Подчертава потенциала на възобновяемите енергийни източници в Черноморския регион, които биха могли да допринесат значително за едно сигурно енергийно бъдеще на глобално равнище и за устойчив икономически растеж, и призовава Комисията и черноморските държави да отключат този потенциал.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

43. Призовава партньорството ЕС-Черноморски регион да включва трансфер на знания и технологии в областта на възобновяемите източници на енергия и енергийната ефективност и техническа подкрепа при проектирането на мрежи и подчертава ключовата роля на енергоспестяването за увеличаване на сигурността на доставките; подкрепя научноизследователската дейност в областта на алтернативните енергийни източници и по-специално в областта на възобновяемите източници на енергия, енергийната ефективност и енергоспестяването, които са особено важни, за да можем да посрещнем предизвикателствата на изменението на климата и да допринесем за глобалните усилия за намаляване на емисиите на парникови газове;

44. Подкрепя продължаването на разработването на инициативи в рамките на програмите TRACECA и INOGATE; призовава ЕС да засили още повече подкрепата си за инфраструктурни проекти в региона, пряко и чрез координиране на други донори и инвеститори;

45. Счита, че за целите на международната търговия и транспорта на въглеводороди в региона е от съществено значение да се развият черноморските и дунавските пристанища на ЕС, включително петролни и газови терминали, както и интермодална транспортна инфраструктура; счита, че е необходимо да се модернизира пътната инфраструктура в Черноморския регион и да се осигурят връзки с европейските транспортни коридори; призовава Комисията и държавите-членки да ускорят реализацията на приоритетните проекти от трансевропейската транспортна мрежа по осевите направления 7, 18, 21 и 22, изброени в приложение II на Решение № 884/2004/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 29 април 2004 г. за изменение на Решение № 1692/96/ЕО относно насоките на Общността за развитието на трансевропейската транспортна мрежа, както и тяхното последователно включване в коридора ТРАСЕКА (транспортен коридор Европа - Кавказ - Централна Азия), централната ос, югоизточната ос и международните морски транспортни маршрути, определени в съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент „Удължаване на основните трансевропейски оси до съседните страни – насоки за транспорта в Европа и съседните региони“ (COM(2007)0032), както и на паневропейските транспортни коридори 8 и 9;

46. Призовава държавите с излаз на Черно море да подпишат меморандум за разбирателство за разработването на морски коридори в Черно море и отправя искане към Комисията да открие бюджетен ред за трансевропейската транспортна мрежа (TEN-T) със средства за разработване на морски коридори в Черно море, подобни на вече съществуващите коридори в Балтийско, Северно и Средиземно море.

47. Приветства действията, предприети за присъединяване на черноморските държави към Общото европейско авиационно пространство; призовава Комисията да продължи диалога с Република Молдова относно либерализирането на сектора на въздушния транспорт в страната и бързо да започне преговори за присъединяването на Република Молдова към Общото европейско авиационно пространство;

48. Подчертава важността на Черно море като естествен източник и изразява сериозна загриженост относно състоянието на околната среда в региона, изтъква необходимостта от постигане на равновесие между икономическото развитие и опазването на околната среда, както и необходимостта от общ подход спрямо това предизвикателство, и поради това подчертава необходимостта от цялостно изпълнение на Конвенцията за опазване на Черно море от замърсяване;

49. Призовава Комисията да определи изискванията за енергийна ефективност и опазване на околната среда и климата за приоритетни при финансирането на инфраструктурни проекти, които трябва да се основават на положителна екологична оценка; припомня предизвикателствата, произтичащи от въздействието на изменението на климата, за Черноморския регион, и поради това настоятелно призовава за засилено сътрудничество сред държавите с излаз на Черно море, особено в областта на предотвратяването на извънредни ситуации;

50. Призовава ЕС да включи Черноморския регион в интегрираната морска политика, и по-специално в Общата политика в областта на рибарството (ОПР), при равни условия с другите морски басейни в Европа; ЕС следва да положи всички необходими дипломатически усилия, за да убеди черноморските държави извън ЕС да спазват възможно най-стриктно принципите на ОПР; подчертава значението на създаването на отделен орган за управление на общите запаси за Черно море и на прилагането на механизма за многогодишни планове за управление;

Икономическо, социално и човешко развитие

51. Счита, че икономическото, социалното и човешкото развитие в региона като цяло следва да се насърчават; отдава специално значение на зачитането на правата на човека и основните свободи в региона; посочва, че регионът разполага с изключителни природни ресурси, което може да насърчи бърз икономически растеж; подчертава, че правилното управление на ресурсите е жизненоважно за улесняването на това развитие;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

52. Изтъква, че по-нататъшното либерализиране на търговията и засилването на вътрешнорегионалната търговия са от основно значение за икономическото развитие на региона; подчертава, че за местното население и за търговските партньори на региона е важно в Черноморския регион да се създаде зона на икономически възможности и благоденствие; подчертава необходимостта от борба с измамите и корупцията, така че регионът да стане по-привлекателен за инвеститорите; подчертава значението на сътрудничеството в областта на туризма и на развитието на пристанищата и на крайбрежната ивица; подкрепя интегрираната морска политика на ЕС, насочена към социално-икономическото развитие на морските региони, но изразява съжаление, че нейното черноморско измерение е слабо развито; приветства резултатите, постигнати в областта на сътрудничеството в сферата на образованието, научните изследвания и технологиите; за пореден път изразява подкрепа за целта за насърчаване на социалното развитие и за силно гражданско общество; подчертава, че ЕС следва да продължи диалога си със страните от региона относно облекчаването на визовия режим;

53. Изразява увереност, че ЕС следва да играе по-голяма роля в Черноморския регион, като предлага на страните в региона повече перспективи за по-тясна интеграция с политиките на ЕС; подчертава, че възможностите за либерализиране на търговията и създаването на зона за свободна търговия в съответствие с принципите на СТО следва да бъдат внимателно разгледани, надлежно проучени и насърчавани;

54. Обръща внимание върху трайното стратегическо партньорство между ЕС и Русия и общия интерес на двете страни за засилване на двустранната търговия и инвестициите, както и за облекчаване и либерализиране на търговията в глобалната икономика и за засилване и развитие на конкуренцията, включително в Черноморския регион;

55. Признава, че глобалната финансова криза засегна сериозно Черноморския регион, като рязко забави периода на растеж, който беше средно 6 % годишно, както и притока на чуждестранен капитал, необходим за по-нататъшното икономическо развитие на черноморските държави, и подложи финансовата система на региона на изключителен стрес; подчертава, че трябва да се намери решение на този проблем чрез затягане на финансовите и банковите правила, повишаване на прозрачността и доверието във фискалната система, борба срещу данъчните измами, укриването на данъци и корупцията, засилване на регионалното сътрудничество и подобряване на координацията между регионалните организации, като например Организацията за черноморско икономическо сътрудничество (ОЧИС);

56. В контекста на стратегията насърчава разработването на интегриран подход и използването на точно установените принципи на политиката за сближаване и политиката на съседство на ЕС, което може да спомогне за постигане на ефективни резултати, като същевременно улесни процеса на изграждане на капацитет за регионите, които изостават; по-конкретно изразява увереност, че трансграничното сътрудничество между регионите следва да се засилва, за да се справим с общи проблеми чрез координирани действия; изтъква, че Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС) предоставя подходяща рамка за сътрудничество за структурирано многостепенно управление; призовава Комисията да проучи начини за по-добро координиране на различните европейски инструменти, които предоставят възможности за трансгранично сътрудничество на външните граници на Съюза;

57. Посочва, че обменът на най-добри практики между регионите е от основно значение за всички области на сътрудничество, като регионите с дългогодишен опит в разработването и изпълнението на проекти могат да помагат на другите региони да подобрят резултатите си;

58. Счита, че е от първостепенно значение да се подобри административният капацитет на всички местни и регионални заинтересовани страни в Черноморския регион, за да се гарантира ефикасно прилагане и добро финансово управление на проектите на ЕС, по-голяма прозрачност и отчетност и балансирано териториално развитие в целия регион;

59. Изтъква значението на облекчаването на визовия режим и на мобилността на хората в региона и настоятелно призовава Комисията да обмисли въвеждането на преференциални визови схеми за представители на бизнес средите и академичната общност, младежите, служители от местните органи и други групи с оглед на насърчаването на контактите в рамките на целия регион и в частност по отношение на изграждането на доверие; насърчава разработването под егидата на ЕС на съвместни проекти, свързани с популяризиране на културното наследство и насърчаване на туризма в региона;

60. Счита, че програмите за насърчаване на межкултурния диалог и диалога между религиите се нуждаят от постоянно насърчаване с цел стимулиране на сътрудничеството в региона, че съвместните

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

инициативи в областта на образованието и медиите са много необходими с цел създаване и консолидиране на значими връзки между хората и личностите с влияние върху общественото мнение в региона, и че инициативи като Черноморската университетска мрежа предоставят добри примери за това, как академичните връзки може да доведат до положителни взаимодействия в региона; призовава за засилване на академичните и студентските мрежи, електронната инфраструктура и съвместните научноизследователски проекти; приветства инициативата за създаване и подкрепа за Черноморски колеж, който да спомогне за възникването на регионален елит, който да гледа на сътрудничеството като на естествен начин за справяне с общите предизвикателства;

61. Признава резултатите от проекта Black Sea Interconnection за установяване на регионална изследователска и образователна мрежа в широкия Черноморски регион и неговата връзка с GEANT и призовава Комисията да продължи да подкрепя изследователски проекти в Черноморския регион като HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN и BSRN;

*

* *

62. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на правителствата и парламентите на държавите-членки, както и на всички държави от Черноморския регион.

Пакистан: убийство на губернатора на Пунджаб Salmaan Taseer

P7_TA(2011)0026

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно Пакистан, и по-специално убийството на губернатора Salmaan Taseer

(2012/C 136 E/16)

Европейският парламент,

- като взе предвид своите предишни резолюции относно правата на човека и демокрацията в Пакистан, по-специално тези от 20 май 2010 г.⁽¹⁾ и 12 юли 2007 г.⁽²⁾, 25 октомври 2007 г.⁽³⁾ и 15 ноември 2007 г.⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 декември 2010 г. относно годишния доклад за 2009 г. относно правата на човека по света и политиката на Европейския съюз в тази област⁽⁵⁾,
- като взе предвид заключенията на Съвета, приети на 16 ноември 2009 г., относно свободата на религия или вероизповедание, в Съветът подчертава стратегическата важност на тази свобода и на противодействието на религиозната нетърпимост,
- като взе предвид съвместната декларация на ЕС и Пакистан от 4 юни 2010 г., в която и двете страни потвърдиха решимостта си съвместно да разгледат регионалните и глобалните въпроси на сигурността, да насърчават зачитането на правата на човека и да си сътрудничат за по-нататъшно укрепване на демократичното пакистанско правителство и институции,
- като взе предвид декларацията на своя председател от 19 ноември 2010 г. относно смъртната присъда, наложена на Asia Bibi,
- като взе предвид изявлението от 4-ти януари 2011 г. на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, Катрин Аштън, относно убийството на губернатор Salmaan Taseer и изявлението ѝ от 12 ноември 2010 г. относно случай на смъртно наказание в Пакистан,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0194.

⁽²⁾ ОВ С 175 Е, 10.7.2008 г., стр. 583.

⁽³⁾ ОВ С 263 Е, 16.10.2008 г., стр. 666.

⁽⁴⁾ ОВ С 282 Е, 6.11.2008 г., стр. 434.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0489.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- като взе предвид член 18 от Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г. (ВДПЧ),
- като взе предвид Декларацията на ООН от 1981 г. за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения,
- като взе предвид член 122, параграф 5 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Salmaan Taseer, губернатор на провинция Пенджаб, беше един от най-гласовитите и отявлени критици на пакистанските закони срещу богохулството и на злоупотребата с тях от екстремистки групи в случаи като този, включващи Asia Bibi – християнка, осъдена на смърт за богохулство съгласно раздел 295-С от Наказателния кодекс на Пакистан,
- Б. като има предвид, че на 4-ти януари 2011 г. Salmaan Taseer е убит в Исламабад от един от собствените си телохранители, Malik Mumtaz Hussein Qadri, който не е бил съгласен с опозицията на Taseer срещу пакистанските закони срещу богохулството,
- В. като има предвид, че нито един от останалите телохранители, които са били свидетели на убийството на губернатор Taseer, е направил опит да спре убиеца; както и че убиецът беше аплодиран и подкрепен от стотици адвокати, когато се яви в съда, а десетки хиляди демонстранти маршируваха по улиците на Карачи, за да се покажат своето одобрение за неговите действия; и като има предвид, че се предполага, че виден имам е издал фетва срещу Sherry Rehman – бивш пакистански министър, политик-реформатор и известна журналистка, което я идентифицира като следващата цел за убийство,
- Г. като има предвид, че след трагичния инцидент широк алианс от духовенството на страната, представляван от „Jamaate Ahle Sunnat Pakistan“ – организация, която говори от името на умерената секта „Barelvi“, излезе с изявление, което оправдава убийството на губернатор Taseer и се отнася към неговия убиец като към знаменитост, и в което се казва, че „нито един мюсюлманин не трябва да присъства на погребението или дори да се опита да се моли за Salmaan Taseer или дори да изразява всякакъв вид съжаление или съчувствие за инцидента“ и се призовава нито един мюсюлманин да не възнася погребални молитви, нито религиозен духовник да извърши погребението на убития губернатор,
- Д. като има предвид, че глава „Основни права“ от Конституцията на Пакистан от 1973 г. гарантира „свобода на изповядваната религия и управление на религиозни институции“ (член 20), „равенство на всички граждани“ (член 25) и „законни права и интереси на малцинствата“ (член 26),
- Е. като има предвид, че на 25 декември 2009 г. президентът Asif Ali Zardari потвърди обещанието, направено от страна на Пакистанската народна партия за поддържане на правото на всички малцинства да бъдат третирани като равноправни граждани,
- Ж. като има предвид, че въведените през 1982 г. и 1986 г. законови разпоредби, известни като „закони срещу богохулството“, подкопават предоставените от Конституцията основни религиозни права и права на малцинствата, че екстремистки групи и лица, които желаят да уредят лични сметки, злоупотребяват с тях, и че те доведоха до нарастване на насилието срещу членове на религиозни малцинства и срещу граждани, които се осмеляват да надигнат глас, за да критикуват несправедливостта,
- З. като има предвид, че по-голямата част от лицата, обвинени по законите срещу богохулството са мюсюлмани, но че обвиненията срещу лица от малцинствени вероизповедания могат да предизвикат непропорционално насилие срещу тяхната общност като цяло,
- И. като има предвид, че на 30 декември 2010 г. правителството на Пакистан публично се отметна от своя манифест, в който се ангажираше да преразгледа дискриминационните закони, като обяви в политическа декларация, че няма намерение да отменя или изменя законите срещу богохулството,
- Й. като има предвид, че убийството на губернатор Taseer предизвиква опасения за сигурността на съдиите, които разглеждат случаи на богохулство, предвид факта, че съдиите от първоинстанционните съдилища в Пакистан вече са притискани от мюсюлмански екстремисти, а дори и по-високопоставени съдии могат да се поколебят да издават непредубедени решения по делата за религиозно преследване поради страх от терористични атаки срещу живота им,

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- К. като има предвид, че след убийството на губернатор Taseer изразителите на умерени мнения, религиозните малцинства и защитниците на правата на човека се чувстват все по-несигурни,
- Л. като има предвид, че в член 3, параграф 5 от Договора за Европейския съюз се казва, че насърчаването на демокрацията и зачитането на правата на човека и гражданските свободи са основни принципи и цели на Европейския съюз и представляват обща основа за неговите отношения с трети държави; като има предвид, че помощта за търговия и развитие на ЕС зависи от спазването на правата на човека и правата на малцинствата,
1. Строго осъжда жестокото убийство на Salmaan Taseer, губернатор на провинция Пенджаб в Пакистан, извършено на 4 януари 2011 г. на пазар в Исламабад, приветства смелостта му и моралната му сила при заемането на позиция в полза на религиозната толерантност и хуманното отношение към лишените от власт, въпреки поляризиращия политически климат в Пакистан, и отправя своите съболезнования към семейството на жертвата и към народа на Пакистан;
 2. Настоятелно призовава органите на Пакистан да проведат задълбочено разследване на всички аспекти на убийство и бързо да изправят всички извършители на това престъпление пред правосъдието, в съответствие със строгото върховенство на закона;
 3. Отбелязва, че много правозащитни организации критикуват липсата на подкрепа за смелите позиции на губернатор Taseer от страна на ръководителите на Пакистан – независимо дали политици или военни, и изразява своя ужас и дълбока загриженост поради размера на обществената подкрепа, дори и сред адвокатската професия за религиозната нетърпимост и явното убийство, проявена в демонстрациите и обществената подкрепа за убиеца; призовава правителството на Пакистан да не позволява гласовете в полза на умереността в страната да бъдат спрени от страна на екстремистите;
 4. Изразява дълбокото си безпокойство, че част от армията, съдебната власт и политическата класа биха подкрепили мълчаливо или дори открито помирението с политическите и религиозните екстремисти в Пакистан;
 5. Изразява своята загриженост относно факта, че убиецът на губернатора Taseer в Исламабад е бил полицай от собствената му охрана; призовава правителството на Пакистан да изчисти пакистанските сили за сигурност от ислямски екстремистки елементи и да гарантира, че силите за сигурност спазват конституцията и принципите на правовата държава;
 6. Изразява своята подкрепа за всички мерки, предприети от пакистанското правителство в борбата срещу разпространението на белязания с насилие екстремизъм;
 7. Изразява загриженост, че пакистанските закони за богохулството, на които покойният губернатор Taseer публично се противопоставяше, все още се използват за преследване на вероизповедания, включително на християни като Asia Bibi, майка на пет деца, която е осъдена на смърт;
 8. Призовава органите на Пакистан незабавно да освободят Asia Bibi и да предприемат мерки за гарантиране на безопасността на нейното семейство, чийто членове са принудени да се укриват; призовава президента Zadari да използва конституционните си правомощия, за да я помилва след приключване на апелативното производство образувано по нейно искане;
 9. Осъжда факта, че двете най-големи религиозни политически партии в Пакистан са заявили, че Salmaan Taseer е заслужавал да бъде убит заради своите възгледи, като по този начин допълнително насаждат страх и помиряват политическия и религиозния тероризъм и престъпността;
 10. Изразява безпокойство, че свободата на словото, включително в интернет, може да бъде ограничена в Пакистан след убийството на губернатора Taseer, тъй като религиозни представители от Jamaat e-Ahl e-Sunnat открито заявяват, че „поддръжниците са еднакво виновни като този, който е извършил богохулство“, добавяйки, че „политиците, медиите и всички останали следва да си извлекат поука от тази смърт за назидаване“;
 11. Приветства факта, че значителна част от пакистанските печатни издания осъдиха убийството и отбелязва действията, предприети от пакистанския регулаторен орган в областта на медиите срещу определени телевизионни станции в отговор на някои аспекти на начина, по който са отразили събитието;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

12. Подкрепя призива на високопоставени пакистански журналисти да бъде проучена ролята на медиите за осигуряване на платформа за екстремистки настроени проповедници и други екстремисти, които открито заплашваха Taseer и други обществени фигури с подобни възгледи;
13. Изразява дълбокото си безпокойство, че законодателството за богохулството, което може да донесе смъртна присъда в Пакистан и често се използва за оправдание на прилагането на цензура, инкриминиране, съдебно преследване и в някои случаи, смъртта на членове на политически, расови и религиозни малцинства, е податливо на форми на злоупотреба, което засяга хората от всички вероизповедания в Пакистан;
14. Отново повтаря призива си към пакистанското правителство да извърши задълбочена ревизия на действащото законодателство относно богохулството и неговото прилагане, включително изменения на раздел 295-С от Наказателния кодекс на Пакистан, който предвижда задължителна смъртна присъда за всяко лице, признато за виновно за богохулство срещу Пророка Мохамед ;
15. Приветства по-специално усилията на Shahbaz Bhatti, министър за малцинствата, които представиха законопроект, целящ премахването на смъртното наказание за престъплението богохулство; призовава пакистанските органи да направят всичко възможно, за да защитят живота на всички, които са застрашени от радикалните ислямисти поради своите светски или различни възгледи, и по-специално юристите, съдиите и защитниците на правата на човека, защитаващи принципите на правовата държава;
16. Очаква от пакистанското правителство да предприеме всички необходими мерки, за да гарантира безопасността на всички съдии в Пакистан, като им позволи да изпълняват своята конституционна роля, без да се страхуват от заплахи, насилие или тормоз;
17. Счита за положителен факт подписването от Пакистан на актовете за ратифициране на Международния пакт на ООН за граждански и политически права, както и на Конвенцията против изтезанията; призовава пакистанското правителство да оттегли възраженията си относно тези две споразумения и да гарантира свободата на вероизповедание, както е заложено в Пакта на ООН, като гарантира защита за своите граждани с цел да им даде възможност да упражняват свободно своето вероизповедание;
18. Призовава пакистанското правителство да гарантира правата на човека за малцинствата, както е посочено в Конституцията и Всеобщата декларация за правата на човека, и по-специално член 18 от нея, който гласи, че „всеки човек има право на свобода на мисълта, съвестта и религията“;
19. Подкрепя всички инициативи, насочени към насърчаване на диалога и взаимното зачитане между общностите; призовава политическите и религиозните органи в Пакистан да насърчават толерантността и да предприемат инициативи срещу омразата и белязания с насилие екстремизъм;
20. Настоятелно призовава правителството на Пакистан да изпълни предложените реформи на образователната система и да контролира и инспектира ислямските религиозни училища; приканва пакистанските органи да премахнат всички форми на пропаганда, насърчаваща омраза, религиозно превъзходство и оклеветяване на религиите, от учебниците, одобрени от отдела за националната учебна програма на Министерството на образованието;
21. Призовава Европейската служба за външна дейност да включи въпроса за религиозната търпимост в политическия си диалог с Пакистан, като на този въпрос се даде централно място в дългосрочната борба с религиозния екстремизъм;
22. Призовава държавите-членки и Комисията да продължат да осигуряват финансова подкрепа за организациите и защитниците на правата на човека и да очертаят практически мерки за подкрепа на движението за гражданско общество в Пакистан срещу законите за богохулството и друго дискриминационно законодателство;
23. Настоятелно призовава Европейската служба за външна дейност да настоява пакистанското правителство да поддържа клаузата за демокрацията и правата на човека, заложена в споразумението за сътрудничество между Европейския съюз и Ислямска република Пакистан; призовава Комисията да представи доклад относно изпълнението на споразумението за сътрудничество между Европейския съюз и Ислямска република Пакистан и клаузата за демокрацията и правата на човека;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

24. Призовава Европейската служба за външна дейност да подкрепя правителството на Пакистан в развитието на неговото министерство за права на човека и за създаването на една сериозна, независима и разполагаща с правомощия национална комисия за правата на човека;

25. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите-членки и на правителството и парламента на Пакистан.

Бразилия: екстрадиция на Cesare Battisti

P7_TA(2011)0027

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно Бразилия: екстрадиция на Cesare Battisti

(2012/С 136 Е/17)

Европейският парламент,

- като взе предвид своята резолюция от 5 февруари 2009 г. за отказа за екстрадиция на Cesare Battisti от Бразилия ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята препоръка до Съвета от 12 март 2009 г. относно стратегическото партньорство между Европейския съюз и Бразилия ⁽²⁾, и по-специално параграф 1, буква н) от нея, където изрично се посочва взаимното признаване на окончателните съдебни решения,
- като взе предвид рамковото споразумение за сътрудничество между Европейската общност и Федеративна република Бразилия,
- като взе предвид Договора за Европейския съюз и заложените в него принципи за демокрация и върховенство на закона, на които ЕС се основава,
- като взе предвид член 122, параграф 5 от своя правилник,
- А. като има предвид, че партньорството между ЕС и Бразилия се гради на взаимно доверие и на зачитане на демокрацията, върховенството на закона и основните права,
- Б. като има предвид, че икономическите, търговските и политическите отношения между Бразилия и ЕС са отлични и се намират в подем, и се основават, наред с другото, на споделени принципи като зачитане на правата на човека и върховенството на закона,
- В. като има предвид, че Cesare Battisti, италиански гражданин, беше обявен за виновен по седем съдебни производства и осъден задочно с окончателни присъди, постановени от италианските съдилища, за четири убийства и за участие във въоръжена групировка, грабеж, притежание на огнестрелно оръжие, и получи две доживотни присъди,
- Г. като има предвид, че Cesare Battisti се укриваше, до момента на задържането му в Бразилия през март 2007 г.,
- Д. като има предвид, че Cesare Battisti внесе жалба в Европейския съд по правата на човека срещу предаването му на Италия и като има предвид, че тази жалба беше обявена за недопустима през декември 2006 г.,
- Е. като има предвид, че разпоредбите и правилата на Договора за екстрадиция от 1989 г. между Италия и Федеративна република Бразилия имат за цел да определят договореностите за сътрудничество между органите на двете държави в областта на екстрадицията в пълно съответствие с гаранциите, предвидени в съответните им правни системи,

⁽¹⁾ ОВ С 67 Е, 18.3.2010 г., стр. 146.

⁽²⁾ ОВ С 87 Е, 1.4.2010 г., стр. 168.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- Ж. като има предвид, че на 18 ноември 2009 г. бразилският Върховен съд реши да позволи екстрадицията на Cesare Battisti и даде разрешение на действащия президент на Федеративна република Бразилия да предаде лишения от свобода на Италия, в съответствие с правилата на Договора за екстрадиция между Италия и Бразилия,
3. като има предвид, че на 31 декември 2010 г. тогава действащият президент реши да откаже екстрадицията на Cesare Battisti,
- И. като има предвид, че това решение се оспорва от италианското правителство пред бразилския Върховен съд,
- Й. като има предвид, че адвокатите на Cesare Battisti внесоха официално искане в същия съд за незабавното му освобождаване,
- К. като има предвид, че на 6 януари 2011 г. председателят на бразилския Върховен съд отказа незабавното освобождаване на Cesare Battisti и официално възобнови делото, което ще бъде разгледано през февруари, когато съдът възобновява работата си,
1. Признава, че зачитането на законността и независимостта на съдебната власт, включително справедливото отношение към лицата, които са били осъдени, е една от основните ценности на ЕС и неговите държави-членки, както и на Бразилия;
2. Посочва, че партньорството между ЕС и Федеративна република Бразилия се основава на взаимното разбиране, че и двете страни ще поддържат върховенството на закона и основните права, включително правото на защита и правото на честен и справедлив процес;
3. Изразява увереност, че в контекста на тези съображения, компетентните бразилски органи ще упражнят правото си – и ще изпълнят задължението си – да разгледат новото искане на италианското правителство за преразглеждане на решението за екстрадиция на Cesare Battisti и да проучат възможностите за гарантиране на правилното тълкуване на двустранния договор за екстрадиция;
4. Призовава Европейската служба за външна дейност да води политически диалог с Бразилия и да гарантира, че всички взети решения са в пълно съответствие с основните принципи на ЕС и спомагат за добри отношения с държавите-членки;
5. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на заместник-председателя на Европейската комисия / върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на правителствата и парламентите на държавите-членки, на правителството на Бразилия, на президента на Федеративна република Бразилия, на председателя на бразилския конгрес и на председателя на делегацията за връзки със страните от Меркосур.

Иран и по-специално случая Nasrin Sotoudeh

P7_TA(2011)0028

Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно Иран – случаят с Насрин Сотуде

(2012/C 136 E/18)

Европейският парламент,

— като взе предвид своите предишни резолюции относно Иран, и по-конкретно относно правата на човека, и по-специално резолюциите от 10 февруари 2010 г. ⁽¹⁾ и от 8 септември 2010 г. ⁽²⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 341 Е, 16.12.2010 г., стр. 9.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0310.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- като взе предвид декларацията, направена от върховния комисар на ООН по правата на човека Нави Пилай на 23 ноември 2010 г., в която се изразява загриженост относно случая с Насрин Сотуде, като се заявява, че това е част от много по-всеобхватни мерки и че положението на защитниците на правата на човека в Иран става все по-тежко,
- като взе предвид Декларацията на Организацията на обединените нации относно защитниците на правата на човека, приета с консенсус от Общото събрание на ООН през 1998 г., която гласи, че всички държави „гарантират, с помощта на компетентните органи, закрилата на защитниците на правата на човека срещу всяка форма на насилие, заплахи, възмездие, негативна дискриминация де факто или де юре, натиск или каквито и да е други произволни действия“ вследствие на техните законни усилия да насърчават правата на човека,
- като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права, Международния пакт за икономически, социални и културни права и Конвенцията на ООН за правата на детето, по които Иран е страна,
- като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 21 декември 2010 г. относно положението с правата на човека в Ислямска република Иран,
- като взе предвид член 122, параграф 5 от своя правилник,
- А. като има предвид, че Насрин Сотуде, виден адвокат, защитаващ правата на човека, беше осъдена на 11 години затвор по обвинения в „дейност срещу националната сигурност“, „членство в Центъра за защитници на правата на човека“, неносене на хеджаб (ислямска дреха) по време на съобщение на видеозапис и „пропаганда срещу режима“; като има предвид, че също така й беше забранено да упражнява професията си и да пътува в рамките на 20 години след изтичане на присъдата ѝ,
- Б. като има предвид, че Сотуде, майка на две деца, беше арестувана на 4 септември 2010 г. и държана дълго време в единична килия, че има сведения за това, че е била изтезавана и ѝ е била отказана връзка със семейството и адвоката ѝ, както и като има предвид, че тя едва не почина вследствие на гладна стачка, с която протестираше срещу условията, при които беше поставена в затвора, и нарушаването на справедливия съдебен процес,
- В. като има предвид, че Реза Хандан, съпругът на Сотуде, беше призован в полицията на 15 януари 2011 г. и задържан през нощта, че беше освободен под гаранция от трето лице и е преследван заради кампанията от името на съпругата си,
- Г. като има предвид, че Насрин Сотуде беше адвокат на нидерландската гражданка Захра Бахрами, която беше арестувана след протестите в Ашура на 27 декември 2009 г. и неотдавна беше осъдена на смърт,
- Д. като има предвид, че присъдата на Сотуде е част от систематичните атаки срещу адвокати, защитаващи правата на човека, както и срещу защитници на правата на човека в Иран, в това число осъждането на 7 януари 2011 г. на Шива Назарахари, съосновател на Комитета на репортерите по въпросите на правата на човека и виден защитник на правата на човека, на четири години затвор и 74 удара с камшик и осъждането на 30 октомври 2010 г. на видния адвокат Мохамед Сеифзаде на девет години затвор и десетгодишна забрана да упражнява професията си; като има предвид, че адвокатът, защитаващ правата на човека, Мохамед Олияфар излежава едногодишна присъда за застъпничество от името на клиентите си; като има предвид, че други защитници на правата на човека, изправени пред опасността от непосредствено преследване, са Мохамед Али Дадха, Абдолфата Солтани и Хутан Киан,
- Е. като има предвид, че една година след демонстрациите в Ашура през декември 2009 г. стотици ирански граждани, които бяха арестувани, все още са по затворите, а органите продължиха задържанятия през годината, по-специално по повод честването на Деня на студентите - 7 декември 2010 г., и като има предвид, че според доклади на Амнести Интернешънъл над 70 студенти все още са задържани,
- Ж. като има предвид, че журналисти и блогъри също продължават да бъдат преследвани, като е известно, че в момента над 30 журналисти са зад решетките, и дори признати представители на иранската култура като филмовия режисьор Джафар Панахи, на когото през декември 2010 г. му беше забранено да снима за период от 20 години и беше осъден на шест години затвор, са лишени от свобода на словото,

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

3. като има предвид, че в Иран все още продължават да са широко разпространени изтръгнати със сила признания, изтезания и малтретиране на затворници, строг тъмничен затвор, незаконно задържане, жестоки, нечовешки и унижителни наказания, употребата на физическо насилие, включително и сексуално насилие, както и безнаказаност на държавните служители, което дава повод за сериозни съмнения по отношение на справедливостта и прозрачността на съдебните дела в тази страна,
- И. като има предвид, че вместо да се разследват убийства без съд и присъда, скърбящите роднини на убитите рискуват да бъдат арестувани, както стана в случая на Махди Рамазани, който беше задържан на гроба на сина си през декември 2010 г., като му бяха поставени непосилни условия за освобождаване под парична гаранция, която той не е в състояние да плати,
- Й. като има предвид, че Иран пое пред международната общност ангажимент да спазва Международния пакт за граждански и политически права,
 1. Призовава правителството на Ислямска република Иран незабавно и безусловно да освободи Насрин Сотуде и всички други лица, лишени от свобода заради техните убеждения, и счита, че присъдата на Насрин Сотуде е от политически характер и цели да попречи на дейността на един от водещите защитници на правата на човека в Иран;
 2. Остро осъжда изключително суровата присъда срещу Насрин Сотуде и сплашването на нейния съпруг и я поздравява за нейната смелост и ангажираност;
 3. Призовава Ислямска република Иран да се придържа към стандартите, заложили в основния принцип на ООН за ролята на адвокатите, който гласи, че адвокатите трябва да имат възможност да вършат работата си „без сплашване, създаване на пречки, тормоз или неправилна намеса“ и признава, че адвокатите имат правото на свобода на словото, включително „правото да участват в обществено обсъждане на въпроси, свързани с правото, правораздаването и насърчаването и защитата на правата на човека“;
 4. Изразява дълбоко съжаление за липсата на справедливост и прозрачност при провеждането на съдебни процеси в Иран и призовава иранските органи да прилагат принципа за справедлив съдебен процес по закон и на практика; призовава ръководителя на иранската съдебна система Аятолла Садек Амоли Лариджани да създаде независима комисия, която да разгледа преследването на адвокати, защитаващи правата на човека, и да потърси отговорност от всички служители, които са участвали в незаконни съдебни процеси;
 5. Призовава органите да се борят срещу безнаказаността спрямо нарушителите на човешките права в рамките на силите за сигурност; отново призовава за независимо разследване на твърденията за извънсъдебни екзекуции след оспорваните президентски избори през юни и за изправяне пред съда на нарушителите, срещу които има повдигнати обвинения;
 6. Призовава правителството на Иран да оказва пълно сътрудничество по всички международни механизми за защита на човешките права, да продължава да проучва възможностите за сътрудничество с ООН в областта на правата на човека и реформата на правосъдието и да прилага напълно препоръките от общия периодичен преглед;
 7. Призовава за възстановяване на мандата на ООН за специален докладчик за разследване на нарушения на правата на човека и насърчава търсенето на отговорност от лица, извършили нарушения срещу правата на човека в Иран;
 8. Призовава иранските органи да осигурят на Червения полумесец достъп до всички затворници и да позволят на международните правозащитни организации да следят ситуацията в страната;
 9. Настоятелно призовава иранските органи да преразгледат присъдата, наложена на Захра Бахрами, както и да ѝ бъде осигурено право на справедлив съдебен процес и достъп до нидерландските органи, предвид нейното нидерландско гражданство, в съответствие с международните стандарти;
 10. Призовава Комисията и Съвета да разработят допълнителни мерки в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека, с цел активна защита на иранските защитници на човешките права, и насърчава държавите-членки и местните органи да подкрепят инициативи като европейската програма за градове-убежища и международните градове на бежанците;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

11. Призовава съществуващият списък на лицата и организациите, за които е обявена забрана за пътуване в ЕС, както и замразяването на активи да бъдат разширени, така че да включат и ирански служители, които са отговорни за нарушения на човешките права, репресии и ограничаване на свободата в Иран;

12. Призовава представителите на ЕС и заместник-председателя на Комисията / върховен представител на Съюза по въпросите на външната политика да възобновят преговорите за правата на човека с Ислямска република Иран;

13. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външната политика и политиката на сигурност, правителствата и парламентите на държавите-членки, Генералния секретар на ООН, Съвета на ООН по правата на човека, председателя на Върховния съд на Иран и правителството и парламента на Ислямска република Иран.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

ПРЕПОРЪКИ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Рамковото споразумение между ЕС и Либия

P7_TA(2011)0020

Препоръка на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. до Съвета относно преговорите по Рамковото споразумение между ЕС и Либия (2010/2268 (INI))

(2012/C 136 E/19)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Ana Gomes от името на групата S&D за препоръка до Съвета относно продължаващите преговори за рамково споразумение между ЕС и Либия (B7-0615/2010),
- като взе предвид заключенията на Съвета по общи въпроси и външни отношения от 15 октомври 2007 г. относно започването на дискусии за Рамково споразумение между ЕС и Либия, а също и заключенията на Европейския съвет от 18-19 юни и 29-30 октомври 2009 г. относно свързаните с миграцията политики,
- като взе предвид Меморандума за разбирателство, подписан съвместно от члена на Комисията Ferrero-Waldner и секретаря по европейски въпроси El Obeidi на 23 юли 2007 г.,
- като взе предвид продължаващите преговори между ЕС и Либия за сключване на Рамково споразумение,
- като взе предвид „Плана за действие срещу ХИВ в полза на Бенгази“, стартирал през ноември 2004 г.,
- като взе предвид настоящото практическо сътрудничество между ЕС и Либия по въпросите на миграцията и като взе предвид програмата за сътрудничество в областта на миграцията, подписана от Комисията и Либия на 4 октомври 2010 г.,
- като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека от 10 декември 1948 г.,
- като взе предвид Женевската конвенция от 28 юли 1951 г. и Протокола от 31 януари 1967 г. относно статута на бежанците,
- като взе предвид редица инструменти в областта на правата на човека, които Либия е подписала, като например Международният пакт за граждански и политически права (1970 г.), Международният пакт за икономически, социални и културни права (1970 г.), Международната конвенция за премахване на всички форми на расова дискриминация (1968 г.), Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (1989 г.), Конвенцията против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание (1989 г.), Конвенцията за правата на детето (1993 г.) и Международната конвенция за защита на правата на всички работници мигранти и членовете на техните семейства (2004 г.),
- като взе предвид Резолюция 62/149 на Общото събрание на ООН от 18 декември 2007 г., която призовава за мораториум върху използването на смъртното наказание, както и Резолюция 63/168 на Общото събрание на ООН от 18 декември 2008 г., която призовава за изпълнение на Резолюция 62/149 на Общото събрание от 2007 г.,
- като взе предвид Африканската харта за правата на човека и народите и протокола към нея за основаване на Африкански съд по правата на човека и народите, ратифицирани от Либия съответно на 26 март 1987 г. и 19 ноември 2003 г.,

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- като взе предвид Конвенцията на Африканския съюз за регулиране на специфичните аспекти на бежанските проблеми в Африка от септември 1969 г., по която Либия е страна от 17 юли 1981 г.,
 - като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
 - като взе предвид своите резолюции от 18 януари 2007 г. относно смъртни присъди, наложени на медицински персонал в Либия ⁽¹⁾ и от 17 юни 2010 г. относно екзекуции в Либия ⁽²⁾,
 - като взе предвид член 121, параграф 3, и член 97 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A7-0368/2010),
- A. като има предвид, че въпреки продължаващия авторитарен режим и системно нарушаване на международните конвенции относно основните права и свободи, Либия разширява своите търговски и политически отношения с държавите-членки на ЕС и играе роля като партньор на ЕС в региона на Средиземно море и в Африка по редица въпроси, които оказват въздействие върху сигурността и стабилността, а именно миграцията, общественото здраве, развитието, търговските и икономическите отношения, изменението на климата, енергетиката и културното наследство,
- Б. като има предвид, че няколко държави-членки на ЕС поддържат тесни връзки с Либия, като национални дружества и банки обслужват либийски финансови инвестиции в Европа, и като има предвид, че на 30 август 2008 г. Италия подписа споразумение за приятелство с Либия, с което се уреждат отношенията в различни области, включително сътрудничеството при управлението на миграцията и финансовите репарации за войната и колониалното управление; като има предвид, че на 9 ноември 2010 г. италианският парламент изиска правителството да преразгледа този договор,
- В. като има предвид, че рамковото споразумение между ЕС и Либия, по което се водят преговори понастоящем, обхваща широк кръг от области – от засилването на политическия диалог до управлението на миграцията, развитието на търговските и икономическите отношения, енергийната сигурност и подобряването на сътрудничеството в различни сектори; като има предвид, че рамковото споразумение се очаква да даде възможност за активизиране на политическия диалог между Либия и ЕС,
- Г. като има предвид, че зачитането на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава, както и противопоставянето на смъртното наказание, са основни принципи на ЕС; като има предвид, че Парламентът е силно ангажиран с премахването на смъртното наказание на световно равнище и освен, че осъжда екзекуциите на либийски и чуждестранни граждани, извършени в Либия, и многократно настоятелно е призовавал за отмяната на смъртните присъди и освобождаването от затвора на петте български медицински сестри и палестинския лекар, които бяха задържани в затвор в Либия в течение на няколко години,
- Д. като има предвид, че Либия е ратифицирала Конвенцията на Африканския съюз за регулиране на специфичните аспекти на бежанските проблеми в Африка, член 8 от която подчертава, че конвенцията е допълнение за Африка на Конвенцията на ООН за бежанците от 1951 г. и че подписалите я страни следва да сътрудничат с ВКБООН; като има предвид, че Либия не е ратифицирала Конвенцията на ООН за бежанците от 1951 г., която е единствената международна конвенция, която дава цялостно определение за бежанец, като предвижда и задължителни мерки за защита и специфичен механизъм за наблюдение от страна на Службата на върховния комисар на ООН за бежанците,
- Е. като има предвид наличието на значителни доказателства за практиката на Либия за широко разпространена дискриминация на работници мигранти въз основа на национален или етнически произход, и по-специално на преследване на расова основа на работници мигранти от Африка, и като има предвид, че Европейският парламент е сериозно загрижен от докладваните случаи на сексуално насилие срещу жени,
- Ж. като има предвид, че според член 19, параграф 2 от Хартата на основните права на ЕС никой не може да бъде принудително отведен, експулсиран или екстрадиран към държава, в която съществува сериозен риск да бъде осъден на смърт, да бъде подложен на изтезание или на друго нечовешко или унижително отношение или наказание,
- З. като има предвид, че Либия беше избрана за член на Съвета на ООН по правата на човека на 13 май 2010 г. и ратифицира редица инструменти в областта на правата на човека и като има предвид, че

⁽¹⁾ ОВ С 244Е, 18.10.2007 г., стр. 208.

⁽²⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0246.

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

вследствие на това Либия има определени международни правни задължения да защита правата на човека, но че досега не е предприела конкретни мерки за подобряване на положението с правата на човека и започване на истинско сътрудничество съгласно специалните процедури на ООН и органите по договора; като има предвид, че правата на човека са неделими, но че въпреки че се ползват с някои икономически и социални придобивки в резултат на разпределението на националния доход от страна на държавата, либийците и чужденците в Либия не се ползват от повечето граждански и политически права, а именно свобода на изразяването, на събрания и на сдружаване, правото на справедлив съдебен процес, трудови права, правата на жените и право на свободни избори, и като има предвид честите случаи на произволно задържане, изтезание, принудителни изчезвания и дискриминация особено по отношение на мигрантите,

И. като има предвид, че упражняването на държавната власт в Либия не се опира на принципите на правовата държава или на демократичната отчетност и е довело до произволно и непредвидимо поведение по отношение на чуждестранни лица и интереси, като например случилото се наскоро с швейцарски бизнесмени и чуждестранни граждани, екзекутирани за престъпления от общ характер, чиято самоличност не беше оповестена,

1. Отправя, в контекста на продължаващите преговори за Рамково споразумение, следните препоръки към Съвета:

- а) отбелязва наскоро приетото решение на Съвета най-накрая да позволи на ограничен брой членове на Парламента да се запознаят с мандата, предоставен на Комисията за водене на преговори за рамково споразумение между ЕС и Либия; изразява съжаление обаче за забавянето на това решение и призовава за предоставяне на достъп на ЕП до мандатите за всички международни споразумения, за които понастоящем се водят преговори, в съответствие с член 218, параграф 10 от ДФЕС, който гласи, че Европейският парламент получава незабавно изчерпателна информация на всички етапи на процедурата;
- б) приветства започването на преговори между ЕС и Либия като стъпка към създаването на нови отношения на ЕС в Средиземноморския регион и Африка; счита, че сътрудничеството с Либия е полезно по въпроси като сигурност и стабилност, миграция, обществено здраве, развитие, търговия, изменение на климата, енергетика и култура;
- в) настоятелно призовава Съвета и Комисията изрично да препоръчат на Либия да ратифицира и прилага Женевската конвенция за бежанците от 1951 г. и Протокола към нея от 1967 г., включително пълно сътрудничество с ВКБООН, за да се гарантира адекватна защита и права на мигрантите и да приеме законодателство за убежището, което признава статут и съответно права на бежанец, а именно забраната за колективно експулсиране и принципа на „забрана за връщане“;
- г) напомня на Съвета и Комисията за задълженията им да гарантират, че външната политика на Съюза спазва изцяло Хартата на основните права, и по-специално член 19 от нея, който забранява колективното експулсиране и гарантира принципа на „забрана за връщане“;
- д) настоятелно призовава Съвета и Комисията да поискат от либийските органи да подпишат меморандум за разбирателство, с който да се гарантира законното присъствие в страната на ВКБООН, с мандат да упражнява пълния набор от дейности за достъп и защита;
- е) настоятелно призовава Съвета и Комисията да гарантират, че споразумение за реадмисия с Либия може да се предвижда само за незаконни имигранти, като по този начин се изключват тези, които търсят убежище, бежанци или лица, нуждаещи се от защита, и потвърждава отново принципа, че „забраната за връщане“ се прилага за всеки, който е заплашен от смъртно наказание, нехуманно отношение или мъчения;
- ж) призовава Съвета да предложи презаселване на лица с признат статут на бежанци, идентифицирани от ВКБООН в Либия, според програмата за сътрудничество в областта на миграцията от 4 октомври 2010 г.;
- з) призовава Съвета и Комисията да увеличат подкрепата си за дейностите на ВКБООН, като същевременно насърчават либийските органи да зачитат международните хуманитарни стандарти за мигранти без документи в страната, включително системния достъп на ВКБООН до центрове за задържане;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- и) призовава Съвета и Комисията да предложат помощ на Либия, включваща ВКБООН, Международната организация по миграция (МОМ), Международния център за развитие на миграционната политика и други експертни организации, целяща преодоляване на проблема с трафика на хора в региона, като се обърне специално внимание на защитата на жените и децата, включително помощ за интегрирането на законно пребиваващи мигранти и за подобряването на условията за незаконните мигранти, намерени в страната; с оглед на това приветства споразумението за програма за сътрудничество в областта на миграцията, подписано между членовете на Комисията Malmö и Fule и либийските органи през октомври 2010 г.;
- й) настоятелно призовава Комисията да предостави на Парламента подробната информация, свързана с външните финансови инструменти, използвани за споразумението за партньорство между ЕС и Либия;
- к) настоятелно призовава Съвета да насърчи Либия да се ангажира с налагането на мораториум върху смъртното наказание, в съответствие с резолюциите на Общото събрание на ООН, приети на 18 декември 2007 г. и на 18 декември 2008 г., с оглед премахването на смъртното наказание, и да предостави статистически данни относно всички лица екзекутирани в Либия от 2008 г. насам и да оповести самоличността на съответните лица, както и обвиненията, по които са били осъдени; призовава върховния представител/заместник-председателя да покажат, че премахването на смъртното наказание е политически приоритет за ЕС, като системно повдигат въпроса пред либийските органи;
- л) призовава Съвета да настоява в рамковото споразумение да бъде включена клауза относно Международния наказателен съд, което да накара Либия да разгледа ратифицирането на Римския статут;
- м) призовава Съвета да предложи на Либия сътрудничество по програми за засилване на регионалното взаимодействие по отношение на устойчивото развитие и екологични въпроси, като изменението на климата, недостига на вода и опустиняването;
- н) призовава Съвета и Комисията да насърчават, по време на преговорите за рамковото споразумение, участието на Либия в евро-средиземноморското партньорство и в дейностите и основните проекти на Съюза по отношение на Средиземноморието;
- о) призовава Комисията надлежно да спазва задължението си съгласно член 218 от ДФЕС като информира Парламента изчерпателно относно целите на ЕС в областта на „ядреното сътрудничество“ с Либия, в рамките на глава „Енергетика“ от преговорите за рамковото споразумение, включително всички политически последствия и цялостното въздействие върху сигурността;
- п) поздравява либийските здравни органи и здравни работници за забележителното подобрение на медицинския и научен потенциал за справяне с ХИВ/СПИН, което беше постигнато благодарение на плана за действие „Бенгази“, изпълняван съвместно от ЕС и Либия, и изразява подкрепа за поисканото разширяване на подобно сътрудничество и по отношение на други инфекциозни болести и други медицински центрове в Либия; призовава държавите-членки на ЕС да разширят предлаганата на либийски пациенти специализирана здравна помощ като включат и улесняването на временно лечение в специализирани институции в Европа;
- р) счита, че рамковото споразумение следва да включва подпомагане при изграждането на институционален капацитет, като средство за укрепване на гражданското общество, за подкрепа на модернизацията, за насърчаване на демократични реформи, на независимите медии и независимата съдебна система, и за насърчаване на други усилия за отваряне на възможности за бизнеса, академичните среди, НПО и други заинтересовани страни от Либия;
- с) призовава Съвета и Комисията да гарантират, че програмите за търговия се съсредоточават върху предоставянето на реална подкрепа за предприятия, особено за малките и средни предприятия, за да се достигне максималния им капацитет за износ;
- т) призовава Съвета и Комисията да насърчават Либия да зачита надлежно обещанията, дадени при присъединяването към ВКБООН и съответно настоятелно призовава Либия да издаде постоянни покани на лицата, назначени по специалните процедури на ООН като например специалния докладчик на ООН за извънсъдебните и произволните екзекуции и екзекуциите по бърза процедура, на специалния докладчик за изтезанията и специалния докладчик за свободата на изразяване, специалния докладчик по съвременни форми на расизъм, расова дискриминация, ксенофобия и свързаната с тях нетърпимост, както и на работната група по насилствените или принудителни изчезвания и работната група по произволното задържане, както се изисква в последния общ периодичен преглед за Либия; призовава в същия дух за безпрепятствен достъп до страната на независимо наблюдение на положението с правата на човека като цяло;

Четвъртък, 20 януари 2011 г.

- у) призовава Съвета да гарантира, че на либийски граждани шенгенски визи се издават без ненужно забавяне, да проучи други процедури за улесняване и да убеди либийските органи да улеснят предоставянето на визи за европейци, живеещи или упражняващи професионална дейност в Либия;
 - ф) препоръчва възможно най-бързо да бъде установена делегация на ЕС в Триполи;
2. Възлага на своя председател да предаде настоящата препоръка на Съвета и, за сведение, на Комисията и правителствата на държавите-членки на Европейския съюз.
-

Вторник, 18 януари 2011 г.

III

(Подготвителни актове)

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Сливания на акционерни дружества ***I

P7_TA(2011)0001

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно измененото предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно сливанията на акционерни дружества (кодификация) (COM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))

(2012/С 136 Е/20)

(Обикновена законодателна процедура – кодификация)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и Съвета (COM(2008)0026) и измененото предложение (COM(2010)0391),
 - като взе предвид своята позиция на първо четене от 17 юни 2008 г. ⁽¹⁾,
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 50, параграф 2 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (C7-0209/2010),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 21 октомври 2010 г. ⁽²⁾,
 - като взе предвид Междуетателното споразумение от 20 декември 1994 г. относно ускорен метод на работа за официална кодификация на законодателните текстове ⁽³⁾,
 - като взе предвид членове 86 и 55 от своя правилник,
 - като взе предвид доклада на Комисията по правни въпроси (A7-0363/2010),
 - A. като има предвид, че съгласно становището на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията въпросното предложение се свежда до обикновена кодификация на съществуващи текстове, без промени по същество;
1. Приема на първо четене изложената по-долу позиция;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 286 Е, 27.11.2009 г., стр. 60.

⁽²⁾ Все още непубликувано в ОВ.

⁽³⁾ ОВ С 102, 4.4.1996 г., стр. 2.

Вторник, 18 януари 2011 г.

P7_TC1-COD(2008)0009

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 18 януари 2011 г. с оглед приемането на Директива 2011/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно сливанията на акционерни дружества (кодификация)

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Директива 2011/35/ЕС.)

Протокол към Евро-средиземноморското споразумение между ЕО и Йордания с оглед на присъединяването на България и Румъния към ЕС ***

P7_TA(2011)0002

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно проекта на решение на Съвета за сключване на протокол към Евросредиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Хашемитско кралство Йордания, от друга страна, във връзка с присъединяването на Република България и на Румъния към Европейския съюз (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))

(2012/C 136 E/21)

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението за решение на Съвета (06903/2010),
 - като взе предвид проекта на протокол към Евросредиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Хашемитско кралство Йордания, от друга страна, във връзка с присъединяването на Република България и на Румъния към Европейския съюз (09373/2008),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета съгласно член 217 и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а), от Договора за функционирането на ЕС (C7-0384/2010),
 - като взе предвид член 81, член 90, параграф 8, и член 46, параграф 1, от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на Комисията по външни работи (A7-0373/2010),
1. Дава своето одобрение за сключването на протокола;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и на парламентите на държавите-членки и на Хашемитско кралство Йордания.
-

Вторник, 18 януари 2011 г.

**Споразумение между ЕО и Западноафриканския икономически и валутен съюз
относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги *****

P7_TA(2011)0003

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно проекторешението на Съвета относно сключване на споразумението между Европейската общност и Западноафриканския икономически и валутен съюз относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))

(2012/C 136 E/22)

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекторешението на Съвета (06646/2010),
 - като взе предвид проекта на споразумение между Европейската общност и Западноафриканския икономически и валутен съюз относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги (06190/2009),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета в съответствие с член 100, параграф 2, член 218, параграф 8, първа алинея, както и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на ЕС (C7-0103/2010),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 8 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на комисията по транспорт и туризъм (A7-0361/2010),
1. Дава своето одобрение за сключване на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки и на Западноафриканския икономически и валутен съюз.

Хармонизирани условия за пускането на пазара на строителните продукти *II**

P7_TA(2011)0004

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно позицията на Съвета на първо четене с оглед приемане на регламент на Европейския парламент и Съвета за определяне на хармонизирани условия за пускането на пазара на строителните продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD))

(2012/C 136 E/23)

(Обикновена законодателна процедура: второ четене)

Европейският парламент,

- като взе предвид позицията на Съвета на първо четене (10753/3/2010 – C7-0267/2010),
- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2008)0311), и измененото предложение (COM(2009)0579),
- като взе предвид член 251, параграф 2 от Договора за ЕО, съгласно които Комисията е внесла предложение в Парламента (C6-0203/2008),

Вторник, 18 януари 2011 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Последствия от влизането в сила на Договора от Лисабон за междуинституционалните механизми за вземане на решения, които са в ход“ (COM(2009)0665),
 - като взе предвид член 294, параграф 7 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид своята позиция на първо четене ⁽¹⁾,
 - като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 25 февруари 2009 г ⁽²⁾,
 - като взе предвид ангажимента, поет от представителя на Съвета с писмо от 8 декември 2010 г., позицията на Парламент на второ четене да бъде приета в съответствие с член 294, параграф 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
 - като взе предвид член 66 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката за второ четене на Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (A7-0343/2010),
1. Приема изложената по-долу позиция на второ четене;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010, стр. 441.

⁽²⁾ ОВ С 218, 11.9.2009, стр. 15.

P7_TC2-COD(2008)0098

Позиция на Европейския парламент, приета на второ четене на 18 януари 2011 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2011 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕС) № 305/2011.)

Сряда, 19 януари 2011 г.

Правата на пациентите в областта на трансграничните здравни грижи ***II

P7_TA(2011)0007

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно позицията на Съвета на първо четене с оглед приемането на директива на Европейския парламент и на Съвета за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD))

(2012/С 136 Е/24)

(Обикновена законодателна процедура: второ четене)

Европейският парламент,

- като взе предвид позицията на Съвета на първо четене (11038/2/2010 – C7-0266/2010),
- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2008)0414),
- като взе предвид член 251, параграф 2 и член 95 от Договора за ЕО, съгласно които Комисията е внесла предложението (C6-0257/2008),
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, озаглавено „Последиствия от влизането в сила на Договора от Лисабон за междуинституционалните механизми за вземане на решения, които са в ход“ (COM(2009)0665),
- като взе предвид член 294, параграф 7, и член 114 от Договора за функционирането на ЕС,
- като взе предвид своята позиция на първо четене ⁽¹⁾,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет от 4 декември 2008 г. ⁽²⁾,
- като взе предвид становището на Комитета на регионите от 12 февруари 2009 г. ⁽³⁾,
- като взе предвид поетия с писмо от 21 декември 2010 г. ангажимент на представителя на Съвета за одобряване на позицията на Европейския парламент на второ четене в съответствие с член 294, параграф 8, буква а) от Договора за функционирането на ЕС,
- като взе предвид член 66 от своя правилник,
- като взе предвид препоръката за второ четене на Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (A7-0307/2010),

1. Приема изложената по-долу позиция на второ четене;
2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

⁽¹⁾ ОВ С 184 Е, 8.7.2010 г., стр. 368.

⁽²⁾ ОВ С 175, 28.7.2009 г., стр. 116.

⁽³⁾ ОВ С 120, 28.5.2009 г., стр. 65.

Сряда, 19 януари 2011 г.

P7_TC2-COD(2008)0142

Позиция на Европейския парламент, приета на второ четене на 19 януари 2011 г. с оглед приемането на Директива 2011/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента съответства на окончателния законодателен акт, Директива 2011/24/ЕС.)

Споразумение за партньорство между Европейския съюз и Република Камерун относно прилагането на законодателството в областта на горите ***

P7_TA(2011)0009

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно проекта на решение на Съвета за сключване на доброволно споразумение за партньорство между Европейския съюз и Република Камерун относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървен материал и изделия от дървен материал, внасяни в Европейския съюз (FLEGT) (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE))

(2012/C 136 E/25)

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението за решение на Съвета (12796/2010),
 - като взе предвид проекта на доброволно споразумение за партньорство между Европейския съюз и Република Камерун относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървен материал и изделия от дървен материал, внасяни в Европейския съюз (FLEGT) (13187/2010),
 - като взе предвид искането за одобрение, внесено от Съвета в съответствие с член 207, параграф 3, алинея първа и член 207, параграф 4, алинея първа, член 218, параграф 6, алинея втора, буква а) и буква х) и член 218, параграф 7 от Договора за функционирането на Европейския съюз (C7-0339/2010),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 8 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на Комисията по международна търговия и становището на Комисията по развитие (A7-0371/2010),
1. Одобрява сключването на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки и на Република Камерун.
-

Сряда, 19 януари 2011 г.

Споразумение между ЕС и Демократична република Конго относно прилагане на законодателството в областта на горите ***

P7_TA(2011)0010

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно проекта на решение на Съвета относно сключването на споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Конго относно прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървен материал и изделия от дървен материал, внасяни в Европейския съюз (FLEGT) (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE))

(2012/C 136 E/26)

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението за решение на Съвета (10028/2010),
 - като взе предвид проекта на споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Конго относно прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървен материал и изделия от дървен материал, внасяни в Европейския съюз (FLEGT) (07636/2010),
 - като взе предвид искането за одобрение, внесено от Съвета съгласно член 207, параграф 3, алинея първа и член 207, параграф 4, алинея първа, член 218, параграф 6, алинея втора, буква а) и буква х) и член 218, параграф 7 от Договора за функционирането на Европейския съюз (C7-0170/2010),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 8 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на Комисията по международна търговия и становището на Комисията по развитие (A7-0370/2010),
1. Дава своето одобрение за сключване на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки и на Република Конго.

Междинно споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга ***

P7_TA(2011)0012

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно проекторешението на Съвета за сключване на Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE))

(2012/C 136 E/27)

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекторешението на Съвета (05078/2010),
- като взе предвид проекта на Временно споразумение за икономическо партньорство между държавите от Тихоокеанския регион, от една страна, и Европейската общност, от друга страна (05558/2/2009),

Сряда, 19 януари 2011 г.

- като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета съгласно член 207, параграф 4 и член 218, параграф 6, втора алинея, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз (C7-0036/2010),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 8 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на Комисията по международна търговия и становището на Комисията по рибно стопанство (A7-0365/2010),
1. Одобрява сключването на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки и на държавите от Тихоокеанския регион.

Споразумение между ЕО и Република Сърбия за стабилизиране и асоцииране ***

P7_TA(2011)0015

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно проекта на решение на Съвета и на Комисията за сключване на Споразумение за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Сърбия, от друга страна (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE))

(2012/C 136 E/28)

(Одобрение)

Европейският парламент,

- като взе предвид проекта за решение на Съвета и на Комисията (15619/1/2007),
 - като взе предвид споразумението за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Сърбия, от друга страна (16005/2007),
 - като взе предвид искането за одобрение, представено от Съвета съгласно член 217, член 218, параграф 6, алинея 2, буква а) и член 218, параграф 8 от Договора за функционирането на Европейския съюз и съгласно член 101, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия (C7-0341/2010),
 - като взе предвид член 81 и член 90, параграф 8 от своя правилник,
 - като взе предвид препоръката на Комисията по външни работи (A7-0362/2010),
1. Дава своето одобрение за сключване на споразумението;
 2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки и на Република Сърбия.

2012/C 136 E/17	Бразилия: екстрадиция на Cesare Battisti	
	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно Бразилия: екстрадиция на Cesare Battisti	94

2012/C 136 E/18	Иран и по-специално случая Nasrin Sotoudeh	
	Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. относно Иран – случаят с Насрин Сотуде	95

ПРЕПОРЪКИ

Европейски парламент

2012/C 136 E/19	Рамковото споразумение между ЕС и Либия	
	Препоръка на Европейския парламент от 20 януари 2011 г. до Съвета относно преговорите по Рамковото споразумение между ЕС и Либия (2010/2268 (INI))	99

III Подготвителни актове

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Вторник, 18 януари 2011 г.

2012/C 136 E/20	Сливания на акционерни дружества ***I	
	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно измененото предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета относно сливанията на акционерни дружества (COM(2010)0391 – C7-0209/2010 – 2008/0009(COD))	104

P7_TC1-COD(2008)0009

	Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 18 януари 2011 г. с оглед приемането на Директива 2011/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета относно сливанията на акционерни дружества (кодификация)	105
--	---	-----

2012/C 136 E/21	Протокол към Евро-средиземноморското споразумение между ЕО и Йордания с оглед на присъединяването на България и Румъния към ЕС ***	
	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно проекта на решение на Съвета за сключване на протокол към Евросредиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и техните държави членки, от една страна, и Хашемитско кралство Йордания, от друга страна, във връзка с присъединяването на Република България и на Румъния към Европейския съюз (06903/2010 – C7-0384/2010 – 2007/0231(NLE))	105

2012/C 136 E/22	Споразумение между ЕО и Западноафриканския икономически и валутен съюз относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги ***	
	Законодателна резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно проекторешението на Съвета относно сключване на споразумението между Европейската общност и Западноафриканския икономически и валутен съюз относно някои аспекти на въздухоплавателните услуги (06646/2010 – C7-0103/2010 – 2008/0145(NLE))	106

2012/C 136 E/23	Хармонизирани условия за пускането на пазара на строителните продукти ***II Законодателна резолюция на Европейския парламент от 18 януари 2011 г. относно позицията на Съвета на първо четене с оглед приемане на регламент на Европейския парламент и Съвета за определяне на хармонизирани условия за пускането на пазара на строителните продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО (10753/3/2010 – C7-0267/2010 – 2008/0098(COD)) 106 P7_TC2-COD(2008)0098 Позиция на Европейския парламент, приета на второ четене на 18 януари 2011 г. с оглед приемането на Регламент (ЕС) № .../2011 на Европейския парламент и на Съвета за определяне на хармонизирани условия за предлагането на пазара на строителни продукти и за отмяна на Директива 89/106/ЕИО на Съвета 107 Сряда, 19 януари 2011 г.
2012/C 136 E/24	Правата на пациентите в областта на трансграничните здравни грижи ***II Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно позицията на Съвета на първо четене с оглед приемането на директива на Европейския парламент и на Съвета за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване (11038/2/2010 – C7-0266/2010 – 2008/0142(COD)) 108 P7_TC2-COD(2008)0142 Позиция на Европейския парламент, приета на второ четене на 19 януари 2011 г. с оглед приемането на Директива 2011/.../ЕС на Европейския парламент и на Съвета за упражняване на правата на пациентите при трансгранично здравно обслужване 109
2012/C 136 E/25	Споразумение за партньорство между Европейския съюз и Република Камерун относно прилагането на законодателството в областта на горите *** Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно проекта на решение на Съвета за сключване на доброволно споразумение за партньорство между Европейския съюз и Република Камерун относно прилагането на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървен материал и изделия от дървен материал, внасяни в Европейския съюз (FLEGT) (12796/2010 – C7-0339/2010 – 2010/0217(NLE)) 109
2012/C 136 E/26	Споразумение между ЕС и Демократична република Конго относно прилагане на законодателството в областта на горите *** Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно проекта на решение на Съвета относно сключването на споразумение за доброволно партньорство между Европейския съюз и Република Конго относно прилагане на законодателството в областта на горите, управлението и търговията с дървен материал и изделия от дървен материал, внасяни в Европейския съюз (FLEGT) (10028/2010 – C7-0170/2010 – 2010/0062(NLE)) 110
2012/C 136 E/27	Междинно споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга *** Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно проекторешението на Съвета за сключване на Временното споразумение за партньорство между Европейската общност, от една страна, и държавите от Тихоокеанския басейн, от друга страна (05078/2010 – C7-0036/2010 – 2008/0250(NLE)) 110
2012/C 136 E/28	Споразумение между ЕО и Република Сърбия за стабилизиране и асоцииране *** Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 януари 2011 г. относно проекта на решение на Съвета и на Комисията за сключване на Споразумение за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Република Сърбия, от друга страна (15619/1/2007 – C7-0341/2010 – 2007/0255(NLE)) 111

Легенда на използваните символи

*	процедура на консултация
**I	процедура на сътрудничество, първо четене
**II	процедура на сътрудничество, второ четене
***	одобрение
***I	процедура на съвместно вземане на решение, първо четене
***II	процедура на съвместно вземане на решение, второ четене
***III	процедура на съвместно вземане на решение, трето четене

(Посочената процедура се базира на предложеното от Комисията правно основание)

Политически изменения: нов или изменен текст се обозначава с подчертат курсив; заличаванията се посочват със символа ▯.

Технически поправки и промени от страна на службите: нов или променен текст се обозначава с курсив; заличаванията се посочват със символа ▯▯.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2012 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 310 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	840 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език/езици в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготовителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG